

دیوانی بیکهس

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی رۆشنییری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

دیوانی بیکهس

ئومید ئاشنا

رئیکئ خستووئهتوو و لئیی زیاد کردوو و پاشکۆی بو داناو

کتیب: دیوانی بیکهس

دانانی: ئومید ئاشنا رئیکئ خستووئهتوو و لئیی زیاد کردوو و پاشکۆی بو داناو

بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۳۳۹

دهرھیتانی هونه ریی ناوه وه و بهرگ: ئاراس ئه کره م

پیت لیدان: عه زیز عه بدو الخالیق

هه له گری: هه ندرین شیرزاد + دلشاد مسته فا

سه ره رشتیی چاپ: ئاوره حمانی حاجی مه حموود

چاپی دووه م، هه ولیتر- ۲۰۰۵

له کتیبخانه ی بهرئیه به راهه تیبی گشتیی پژوهشیری و هونه ره له هه ولیتر ژماره (۴۸۱) ی سالی

۲۰۰۴ ی دراوه تی

لهباردی نهم دیوانهوه

دیوانی بیکهس چهند جاری چاپ کراوه، له کتیبخانهی زۆریه ی زۆری خوینهران و رۆشنبیرانی کوردا، جیگهی تایبه تی ههیه، له بهر نهوهی شیعره کانی بیکهس له وێژدانی نه تهوهی کوردا چه سپیوه، به سه رچوون و له یادکردن نازانیت. ئیسته ش له هندی کۆر و کۆیونهوه و یاده وه ریدا له ناوهنده جه نجاله که ی نه ده بی کوریدا شیعره کانی به سه ر زا ره وهن.

نهم دیوانه کۆمه لێ شیعی ر بلاونه کراوه و چاپ نه کراوی بیکهسی تیادایه که له لایهن خوشکی به ریز «بیکه رده لال کاکه حه مه» له گۆفاری کاروانی ژماره (77) ی سالی 1989 بلاو کرایه وه.

رهنگه نهم دیوانه سه رجه می شیعره کانی بیکهس بیت که هه تا ئیسته هه ن و دۆزراونه ته وه.

کاتی که مامۆستا شیرکۆ بیکهس کاری سه رله نوی چاپکردنه وهی دیوانه که ی به من سپارد خوشحال بووم. هیوادارم کتیبخانه ی کوردی ئاوه دان بکاته وه.

بیکهس شاعیری راپه رین و ئازادی

خه باتی رۆشنبیرانی کورد به شپوهیه کی گشتی له ماوه ی نیوان هه ردوو جهنگی جیهانییدا زۆر دژوار و سهخت بوو، دۆزی کورد وهک ئیسته له سه ر ئاستی جیهان نه ناسرابوو، دابهشکردنی کوردستانیش له ههنگاوی به که می کۆتایی جهنگی جیهانی به که مدا نه وهنده ی تر قورساییی خسته سه ر شانی دلسوژان و کوردپهروه ران، به ریتانیا له نه خشه یدا نه بوو هه یچ شتی که بۆ کورد بکات و دروست کردنی حکومه تیی که کاتیی سنووردار بۆ شتی خه نهمر ته نها تاکتی که بوو بۆ به رپوه بردنی سیاسه ته کانی خۆی له کوردستاندا.

له وه سه روه بنده دا «منه وه ران» بانگی ئازادی و دروشمی (حقوقی میلی) یان به رز کردبووه وه، شیعی ریش وهک به شتی که کاری که ر و زیندووی نه وه خه با ته سه خته له ریزی پێشه وهی شوێرگی پێراند وه ستابوو، ئه رکی که فره لایه نه له نه ستوی شیعی ر بوو، راده ی ئاستی نزمی رۆشنبیری خه لکی به گشتی مایه ی خه م و نی که رانی شاعیره کان بوو، نه مه جگه له باری سه ختی گوزه ران و تی که رای درده کۆمه لایه تیبه کان. بیکهسی شاعیر له ئاستی خۆیه وه له وه رۆژگاره تاری که دا مه شخه لێ کۆمه لێ هه لویستی شوێرگی پێرانه بوو، ئازایانه، بوێرانه جه ختی له سه ر هه لویستی خۆی ده کرده وه، کۆلدان و ماندوو بوونی نه ده زانی، له میژووی هه موو نه ته وه کاندایه قو ناعی رزگاری نیشتمانیدا چه ند شاعیر تی که راپه ری به رگری و دهنگی شوێر بوون، بۆ بیکهسی ئیمه ش به خه تیی که درشت نه م چیرۆکی مقاوه مه ت و شیعی ر و شوێر شه دنوو سرتیه وه. بیکهس شیعی ر ده ویست بۆ هه زانی جه ماوه ر و به ئاگا هیتانه وه یان، له سیحری وشه کاندایه دهنگی به که یه که ی خه لکانی نه ته وه که ی ده بیست، ده ویست به شیعی ر راپه رین و شوێر ش به ریا بکات، ئه رکی شیعی ر لای نه وه نه مه بوو، رووداوه کانی نه وه سه رده مه تاری که ش نه وهنده چر و خیرا بوون ده رفه تی کیان نه ده هیشته وه بۆ بیکهس که خه ریکی رازاندنه وهی شیعی ره کان و به بالاکردنی شپوه نوییه کانی شیعی ر بیت، نه وه ریگای ئاسان و برووسک ئاسای مه به ست بوو بۆ گه یاندنی راسته وخۆی شیعی ره کان به کۆر و کۆیونه وهی خه لکی، تی که رای بابه ته کانی شیعی ر بیکهس به پروونی له م دیوانه نوییه دا خۆی ده نوین، بیکهسی هه لویست و شیعی ر حه مه سه ت خولقی نی نه وه نه مری بی بۆ خۆی مسو که ر کرد، له وێژدانی نه ته وه که شیدا نه م نه مری به بالاته ر بوو.

ئومید ئاشنا - 12/4/1999

بیکهس له چند لاپهړه کدا

نووسینی: محهمه دی مهلا کهریم

* ناوی (فایق) و کورې (عبدالللا بهگ) ی کورې (کاکه حمه) ی کورې (نهلپاسه - قوچه) یه. بنچینه ی بنه مال لهیان له قه لاجوالانه وه هاتووه ته سلیمانی و، خوئی له ۱۹۰۵ دا له سیتکه هاتووه ته دنیاوه که دپیسه که بیست کیلومه تره یه که له باکورې روزه لاتی سلیمانی یه وه، و، نهوسا مهرکه زی قه زای شارباژیر بوو.

عبدالللا بهگی باوکی لهوئی (تابور ناغاسی) بووه، له دایکیشسه وه له بنه مال لهی ناغه لهره کانی سلیمانی یه.

* سالی یه که م دووه می ته مهنی له سیتکه به سهر بردووه، پاشان مالیان هاتووه ته وه سلیمانی و له تمهنی سئ سالانا ناوله ی درداوه، هر به منالی باوکی له حوجره ی فحق خستوویه تیه بهر خویندن.

له ۱۹۱۱ دا باوکی به ئیشی میری نیراوه بو خانه قین و لهوئوه بو به غدا، له به غداوه نه نیرئ به دواى مال و مناله که یا و نه یانباته نهوئ و پاش سالیک خوئی چوره بو تورکیا و نه مانى له به غدا به جئ هیشته وه. ئیتر فایق باوکی نه دیوه ته وه، هر له و ماویه دا حمه سه عیدی براگه وره ی له ناوی دیجله دا نه خنکئ و دوا به دواى نه و دایکیشی کوچی دوا یی نه کا و فایق نه که ویتته لای خالی، نهویش پاش چند مانگیک نه مرئ و فایق و تاهیری برا بچوکی به بیکهسی نه میتنه وه.

* که شه ری یه که می جیهان دائه گیرسئ و رپی هاتوچوئ به ینی به غدا و سلیمانی نه به سترئ، حاجی نه مینی کاکه حمه می مامی له سلیمانی یه وه نه نیرتته لای حاجی عه لی ناغا که له به غدا بووه، که چاودیری فایق و براکه ی بکا و هر میراتیکیان له باوک و دایکیانه وه بو مایته وه بو یان خهرج بکا، نهویش نه یانداته دهستی (حه به خان) ناویک که خیزانی نه فسه ریکی خه لکی سلیمانی بووه له به غدا دانیشته وه... ژنه که مش مهردانه نه یانخاته ژیر بالی به زه بی خوئی و ورده ورده پیشیان نه خوینئ. دوو سئ سالیک به م جوړه رائه بوئرن. له ۱۹۱۷ دا که ساسیبه کی زوریان توش نه بی، له ۱۹۱۸ دا حه به خان نه یانباته وه بو سلیمانی بو لای حاجی نه مینی مامیان.

* فایق له سلیمانی نه خریتته قوتابخانه و له پولی سیتیبه ما وهر نه گیری و، تا سالی

۱۹۲۳ به رده و ام نه بی له خویندندا و، هممو سالیک به یه که م ده رته چی، له و ساله دا له سهر ناره زووی مامی نه چیتته خویندند خانه ی (علمیه) له که رکوک به لام بوئی ری ناکه وئ بخوینئ، نه چیتته به غدا و سالی ۱۹۲۴-۱۹۲۵ له (دار العلوم) به سهر نه یا، له ویش له به رده م بزئوی ناتوانئ بئ و له ۱۹۲۶-۱۹۲۷ نه گه رتته وه بو سلیمانی. له و کاته دا سلیمانی ته نها پولی یه که می ناوه ندی تیا بووه ناچار تیی نه چی.

* له و سالانه دا تنگ و چه له مه ی ژبان ناچارئ نه کا دوو کانیکی جگه ره چیه تی بکاته وه، به لام روزه انه له ریگای عه ربه ت ئیش نه کا و چند مانگیک له هه ولیتر ژباوه، له و سهر ده مه دا خوالیخوشبوو (قاله ی ئایشه خان) نه اندازیاری نه شغال بووه و سهر په رشتی کردنه وه ی ریگای هه ولیتر - رواندز - رایاتی کردووه، بیکهسی دؤستی له نه شغال دامه زران دووه. هر له و ساله دا بیکهس نه بی به مامؤستای (زانستی) و له سالی ۱۹۲۹ دا نه بیستئ که باوکی له مهرعهش له تورکیا مردووه، له ۱۹۳۰ دا به هر دهرده سهریبه ک بووه به دواى میراتی باوکیا نه چی بو تورکیا و، هر له و ساله دا به نائومی دی نه گه رتته وه.

* هر له و ساله دا بوو راپه رینه که ی شه شی نه یلوول له دژی هه لئژارنده ساخته که ی داموده زگای پاشایه تی روویدا، بیکهس یه کینک بوو له و نیشتمان په روه رانه ی سه کرده یی نه و راپه رینه یان کرد و برینداریش بوو تیا یا، له نه نجامی نه و دهره پیدا نه یگرن و نه یخه نه به ندیخانه وه، شیعه به ناوبانگه که ی (نه ی وه تن مه فتوونی توم...) ی له و به ندیبه دا وتووه، هر له سهر نه م به شداربوونه و سهر کرده ییبه ی له سهر ئیشیش لای نه به ن.

* که له به ندیخانه دیتته دهره وه قوتابخانه یه که نه کاته وه بو نه وه ی دهرزی تیا بلتته وه و پی بئ بئ. له ۱۹۳۳ دا میری وه ری نه گری به مامؤستا و نه نیرتته مورتکه ی بازبان و پاشان نه نیرتته ته وئله، له هاوینی ۱۹۳۵ دا له گه ل کومه له مامؤستایه که یه کتیکیان مامؤستا گورانی شاعیری به ناوبانگ بوو، به شداری له دهره یه کدا کردووه که له به غدا بو مامؤستایان ناماده کراوه. بیکهس له و سهر ده مه دا مامؤستای قوتابخانه ی سهره تایی بازبان بووه.

* له ۱۹۳۷ له وه ی میریدا نامینئ، مامؤستایه کی نه ترسی وا له سلیمانی دا هه بی گیانی خه بات و کوردا به تی بلاو بکاته وه دووری نه خاته وه بو حیلله و پاش سالیک نه نیرئ بو عه ماره به لام بیکهس قایل نابئ بچی و دهس له ئیشه که ی هه لئه گری و

دیتهوه سلیمانی، قوتابخانهیهک ئەکاتەوه تا ۱۹۴۱ دەرزێ تیا ئەلێتەوه، ئەوجا ئەیکەنەوه بەمامۆستای قوتابخانهیهکی میری و تا دوا دوایی سالی ۱۹۴۸ لە قەرەداغ و سلیمانی و سوورداش و هەلەبجە مامۆستا ئەبێ، لە ۱۸/۱۲/۱۹۴۸ دا بۆ یەكجاری سەر ئەنێتەوه.

* بێکەس شاعیریکی ئازاد نەبەز و چاونەتەرس بووه، هەرگیز گوێشی بە (پایه) و (شوتین) و دارایی نەداوه، تا ماوه بەسەر بەرزێ ژیاوه و، لە رێگای دڵسۆزی بۆ گەل و نیشتمان لای نەداوه، ژیان و شیعری خۆی بۆ خزمەتی ئەوان تەرخان کردووه، چەند جار ئینگلیزهکان ویستووین بەتەمای (پایه) بەرز) لە خستە ی بەرن یا هەر هیچ نەبێ دەمکوێ بکەن. بەلام ئەو گوێی نەداونەتی، بەهیچ نەخەلەتاوه و لە هیچ نەترساوه، گرتن و دوورخستنهوه و لەسەر ئیش لایەن باوەری بەنەتەوه و ولاتەکی لەق نەکردووه، نمونەیهکی هەرە دیاری ئەم چاونەترساوییهی بێکەس پارچە شیعری (بیست و حەوت ساله) یه که له ئاههنگی مالا واییدا، که له سالی ۱۹۴۶ دا مەعرووف جیاووکى مۆتەسەریفی ئەو سەرەدەمە سلیمانی بۆ (ئەدمۆنس) ی راویژێتی کراوی ئینگلیزی وەزارەتی ناوخوازی ساز کردبوو، پرووبەرووی ئەدمۆنس خۆی و بەرامبەر بە سەدان کەس لە نوێنەرانی هەموو چینهکانی خەلکی سلیمانی خۆتێدیوه، لە کاتی کدا که ئەدمۆنس هەموو شتی بوو لە عێراق و، کەم کەس ئەبۆتێرا قسە ی عادیەتی لە پروویا بکا.

* بێکەس وەنەبێ نیشتمانپەرورێکی دوور و بێ ئاگا بووبێ لە هەلسوورانی رێکوپێکی سیاسی. بەگوێرە ئەو لێکۆڵینەوانە ی لەم پرووه کراون لە جولانەوهی (ژ.ک) و دوا بەدوای ئەو لە دامەزرانی پارتی دیموکراتی کوردستان زۆر نزیک بووه. پارچە شیعری (داری ئازادی) یش دوا بەدوای پاپەرینەکی ۱۹۴۸ ی گەلی عێراق و تووبەتی و لەوانەیه دوا شیعیری بێ، بەلگەیهکی بایه خداری نزیکیهتی لە بیروباوەری دیموکراتی...

* بێکەس جگە لە زمانی کوردی، عەرەبی، فارسی و تا رادەیهک ئینگلیزیشی زانیوه، بەتایبهتی لە عەرەبیدا دەستیکی بالای بووه، هۆنراوهیهکی زۆری عەرەبیی لهبەر بووه، وایلاوه که (معلقاتی سبعة) ی بەتەواوی لهبەر بووه.

* قسە ی خۆش و نوکتە و گالته و گەپی بێکەس لەناو کۆرەکانی ئەو سەرەدەمە ی سلیمانییدا باو بووه، ئیستاش ئەیگێرێنەوه، هەرگیز بۆ وەلامدانەوه و قسە ی بەتوێکل دانەماوه.

* لەناو شاعیرانی کوردا ئەحمەد بەگی ساحیبقران (حەمدی) و لەناو نیشتمان پەرورانی کوردستانا (مەحموود جەودەت) ی زۆر لەلا پایه بەرز بووه. جەودەتی شەهید یه کێک بووه له دۆسته خۆشه و یسته کانی.

* بێکەس دوو ژنی هیناوه، یه که میان له سالی ۱۹۳۵ دا که پاش سالیکی بەدەردی سیل کۆچی دوایی کردووه، مردنەکی کارێکی زۆری کردووه تە سەر دەروونی بێکەس و وای لێ کردووه ماوهیهک گۆشەگیر بێن، لەم ژنە ی کچیک و لە ژنی دووهمی دوو کچ و کورپکی بووه که (شیرکۆ) یه.

* وەکو ئیستا دەرئەکەوی بێکەس بەتەوژم (زەغت) ی خۆین مردووه، لەگەڵ ئەوهشا که له رۆژانیکی ساردی زستانیکی تووش و سەختدا مردووه، خەلکیکی زۆر لەگەڵ تەرمەکی له هەلەبجەوه هاتوونەتەوه سلیمانی و، لەویش خەلکیکی زۆرتر لەگەڵی چون بۆ گۆرستان و لە نزیک گۆمەزی بابانەکانەوه له سه یوان، بەخاکی کوردستانیان سپاردووه.

* پاش مردنی بەچەند رۆژێک له لایەن حکومەتی کۆنەپەرستی ئەو رۆژەوه فەرمانی له ئیش دەکردن و گرتنی دەرچوو!

* له سالی ۱۹۵۸ دا ئاههنگیکی گهوره به پۆنه ی یادی دهیەمی کۆچکردنیهوه له سلیمانی ساز کرا^(۱).

(۱) ئەم کورتە میتووه له (میتووی ئەدەبی کوردی) ی مامۆستا عەلانەدین سەجادی و له وتاریکی مامۆستا کەریم شارەزا که له ژماره ۲۸ ی پاشبەندی کوردی رۆژنامە ی (العراق) دا بلاوی کردۆتەوه و، له بنەماله ی شاعیر... خۆی وەرگیراوه، ئەم باسه له چاپی دووهمدا دەسکاری کراوه و لێی زیاد کراوه.

گوردايه تى

فيكرى سهرکهوتن

فيكرى سهرکهوتن به بئى شك، ئهئى ره فيقان، غيرهته فهوز و ئيقبال و تهعالي ههر به سايهئى هيمنهته قهومي كورد ئه مپروكه دائيم وا له حالي هسه رته باعيسى فيتنه و هساد و دوو دلئى ناو ميللهته قهومي كورد، شيرانئى ميللهت! فيكرى وه حشهت لا بدن وهختئى تيكوشينه ئه مپرو، روژئى عيلم و سه نعهته ميللهته بئى عيلم و سه نعهته باوه رت بئى دائما وا له ژئير پئى ئه جنه بئى داناوى ههر بئى قئيمهته سه يري كه و تئى فيكره نهختئى چيئى به سه رهات قهومي كورد سووك و بئى ناو و نيشانه و ژئينئى دهرد و زبللهته گهر به دل بئيت و ههول دهين بو ته ره ققيئى قهومي كورد نائيلئى جيگه و حوقوقئى خوئى ئه بئى ئه م ميللهته ههول و تيكوشين به ته نها ههر به دهم كه لكئى نيئه گرمه گرمئى ههورى بئى باران نيشانهئى زه يقهته

سلئيمانئى ١٩٢٥

ئاموزگارئى بو ميللهت

كورده تا كهئى بئى خه بهر بئى؟ نوستنت بئى عاربيئه واسئيتهئى دواكهوتنت ئه مپروكه ههر بئى كاربيئه سه يري ئه م قهومانه كه چوئن بوون و ئئستا بوون به چئى حه يفه بو تو وا ئه سيئرئى بوويته عه بد و جاربه ئيتفاقئى گهر نه كهئى، له م جه هله خوئت رزگار نه كهئى پاشه روژت قه لبه به خوا، عه يش و نوشت زاربيئه مه رههم و دهرمانئى دهردت ئيتفاقه ئيتفاق دوو دلئى ميقرؤبه، خزمه، عيلله تئكى كاربيئه نبوه روژه ههسته ئيتتر بهرگئى سسئتى داكه نه زولمهتهئى شهو وا به سه رچوو وه عده بئى هو شياربيئه پئى نه زانئى بهر بده و ريگهئى مه عاريف بگره بهر نيشتمانئى زور كه ساسه و، ژئينئى ههر غه مباربيئه (بيكه سا) قه تعئى ئومئيدئى سه ره خوئى قهت نه كهئى كورده وارى زيندوو، موحتاجئى لوتفئى باربيئه

ههولئير - ١٩٢٨

ئەي وەتەن...

ئەي وەتەن مەفتونى تۆم و شىۋەتم بىركەوتەو
وەختى بەندىي و ئەسارەت، پى بەتەوق و كۆتەو
من لە زىكر و فيكرى تۆ غافل نەبووم وا تى نەگەي
حەپس و تى ھەلدان و زىللەت تۆي لەبىر بردۆتەو
بەو خووايەي بى شەرىك و لامەكان و واحىدە
عەشقى تۆ نەوعى لە دلما ئاگرى كردۆتەو
ئاگرىكى وا ھەزار سال ئاوى پرژىنىتە سەر
قەت گپ و گلپە و بلپسەي تا ئەبەد نەكۆژتەو
باسى مەحزونى و كەساسىي خۆت نەكەي توخوا وەتەن
چونكە بەو باسە برىن و زامەكەم ئەكۆلپتەو
ماتەمىنى تابەكەي، دەي پىكەنە و سەر ھەلبەرە
موفتەخىر بەشۆھرەتت وا عالەمى گرتۆتەو
نەگبەتى لاچوو سەعادەت بۆتە پشتىوانى تۆ
كەوكەبى بەخت و فرىشتەت بەرزە ئەدرەوشپتەو
گەرچى بەينىكە زەليل و دىلى دەستى زالمى
نۆبەتى شادىتە ئەمجا ناحەزت لىك بپتەو
لافى مىللىيەت بەدەم لەم عەسردا كەلكى نىيە
رۆژى ھەولە ھەر بەھىممەت گۆي ھونەر ئەبرپتەو
بى قوسوورە چەند جەسوورە سەد شوكر ئەولادەكەت
وا لە رپى تۆدا لە خويىنا سەيرى چۆن ئەتلىتەو
بەسىيە تەعنەم لى مەدە ھەر رۆلەكەي جارانتەم
ھىندە حىلمت بى ھەتاكو دەست و پىم ئەكرپتەو
شەرتە شەرتى پىاوتەي بى گەر خودا دەستم بدا
دوژمنت پەت كەم وەكو سەگ بىخەمە ژپىر پىتەو...

سلېمانى - ئەيلوولى ۱۹۳۰

وەفدى كوردستان

قەدرى مىللەتتەن بەجارى شكان
نە حەياتان ما نە ناو و نىشان
بارى تەعنەتان وا ھاتە سەر شان
«وەفدى كوردستان، مىللەت فرۆشان
ھەرزە وەكئىلى شارى خامۆشان»

حاجى تووتنەكەت مادەم فرۆشرا
قىروسىيا لە سەد كوشتن و ھەرا
دەخپلە ھەستە رپكەو خپرا
«دەسكى ئەو گولەي باغەكەي سەرا
كەوا بەخسوتىنى لاوان ئاودرا»

تاقمى رپك خەن زۆر بەپر لاقى
بەبەزم و رەزم و ئاھەنگ و ساقى
بۆ ئەوئەي بكەن دەفعەي مەراقى
«بىبەنە بەردەم عەرشى عىراقى
بلىن يار باقى و، ھەم سوحبەتى باقى»

نە بارانتان دى، نە با ئەي فەقىر
نە لاوان كوژران بەگوللە و شەستىر
نە پىي نازداران خرايە زنجىر
«پەردە و تاراي سوور بەرن بۆ ئەمىر
بلىن دواي كوشتار ھىشتا تۆي دلگىر؟»

یادی نیشتمانی کوردستان

من که مه‌حرووم بووم له وه‌سلت تازه ژینم بو چیه؟
حورمه‌ت و جاه و جه‌لال و رۆح و دینم بو چیه؟
دل له‌بهر دووری و فیراقت پر له قه‌هر و مبحنه‌ته
شیوه‌ن و گریانه عیشم، پیکه‌نینم بو چیه؟
باعیسی رووناکیی قه‌لب و نووری چاوم تووی، وه‌ته‌ن
چی له دونیا کهم به‌بی تو جی نشینم بو چیه؟
من که خاکی پاکی کوردستانی نازدارم هه‌بی
چی له قه‌تعه‌ی ئه‌وروپا کهم، مولکی چینم بو چیه؟
مه‌نزهری جوان و ته‌بیعی زۆره له‌م خاکی منا
مه‌نزهری سونعی به‌بۆیه‌ی سه‌وز و شینم بو چیه؟
من که خو‌شاوی زهریف و شه‌ربه‌تی می‌وژم ببی
نامه‌وی شه‌مپانیا و، ئەشکه‌نجه بینم بو چیه؟
بۆیه خو‌لقاوم که خزمه‌ت کهم نه‌وه‌ک هه‌ر دانیشم
بو وه‌ته‌ن گه‌ر تی نه‌کو‌شم هیز و تینم بو چیه؟

به‌غدا

هاوار به‌مالم چیمان پی کرا
له چاره‌کیکا سه‌دمان لی خرا
هیشتا خه‌لاتیان ئەکه‌ن به به‌را
«ده‌ک خه‌جاله‌ت بن له رۆژی مه‌حشه‌را
ئیمه‌یش خاکی غه‌م ئەکه‌ین به‌سه‌را»

قه‌ت و اتی نه‌گه‌ن چاومان شکاوه
کوشتن و برین دائیم بو پیاوه
له‌ناو دۆشه‌کا که‌ی حه‌ق سه‌نراوه؟
«خه‌یالتان خاوه کورد نه‌فه‌وتاوه
به‌راتی نه‌جات به‌خوین نووسراوه»

می‌لله‌ت مه‌تینه عه‌زمی نانه‌وی
له غایه‌ی به‌رزی خو‌ی هه‌ر ناکه‌وی
له‌ت و په‌ت کرئ حقه‌ووقی ئه‌وی
«من ره‌نگی سوورم بۆیه خو‌ش ئه‌وی
مژده‌ی شه‌فه‌قی لی ده‌رئه‌که‌وی»

سلیمانی - ۱۹۳۱

ئەي وەتەن

ئەي وەتەن بۆ خزمەتت دائىم لە پىتتا حازرم
باوەرت بىن من لە زومرەي لاوەكانتا نادرم
گەر لەسەر تۆ بىت و تووشى صەد بەلا بىم سابىرم
خوا ئەزانى چەند لە عاستى تۆ كە پاك و تاهىرم
« طعنة أغسيار أيلة أوماز مكدرا خايطرم
هاى و هوى ابلههان اگلنجه در ديوانهيه»

شىنى بەھموود جەودەت

وەتەن ھەلپىژە ئەشكى خۆيىنىنت
با بەرز بىن سەھداي شىن و نالىت
گوپى فەلەك كەر كا فەرياد و شىنت
تارىك و لىل بىن ئاسمانى شىنت
ئاه و ھەناسەي دلەي خەمگىنت
داپوشى تىشكى خۆرى زىرپىنت
ھەلۆھەي پەري گول و نەسرىنت
لە جىي گول و درك دەر كا زەمىنت
بەھارت، پايز، زستان، ھاوينت
لە باتىي بولبول بوومى بال شىنت
بخوینى لەسەر خاكى حەزىنت
شادىت شىوون بىن بەھموودەي ژىنت
بۆ جگەرگوشە و رۆلەي شىرىنت

كوردە تۆ بگري بۆ قارەمانت
بۆ لاوى چاك و مەردى مەيدانت
بۆ باغەوانى باغى ژىانت
بۆ رەمزي بەرزىي شەرەف و شانت
بۆ ئەوھى لە پىي عىززەتى نەفسا
بىن باكانە خۆي كوردە قورىانت
بگري بۆ وەفا و سەخا و حەمىيەت
بگري بۆ غىرەت، ھىمەت، جىددىيەت
بگري تا ماوى بۆ (مەھموود جەودەت)
شادىت شىوون بىن بەھموودەي ژىنت
بۆ جگەرگوشە و رۆلەي شىرىنت

وہ تہن تو حقتہ ہر ہاوارت بی
کی لہ دوا (مہموود) فیداکارت بی
کیبی تر دلسوزی جان نیسارت بی
دوژمن بہ جہستہی حالی زارت بی
کوچ کردہی نازیز بہ خوام سپاردی
ہہ زاران رہ حمہت لہ مہ زارت بی
(جنة المأوي) جی و قہ رارت بی
سہ بووری دلہی کہس و کارت بی
ئہی و تہن بیستی تہ شرینی سانی
رؤژی ماتہم و غہم شیعارت بی
شیعہ کہی (بیکہس) یادگارت بی
شادیت شیوہن بی بہ موودہی ژینت
بو جگہرگوشہ و رؤلہی شیرینت

بہ غدا

تہ شرینی دووہمی ۱۹۳۷

ئہی کورد بہ سیہتی

ئہی کورد بہ سیہتی تاکہی ئہم شیوہن و فوغانہ
بی سوودہ ئؤف و ئامان لہم عہ سرہ بی ئہمانہ
پارآنہوہ و کہ ساسی بی کہ لکہ پارہ ناکا
عہ زم و سہ بات و غیرہت پیویستہ لہم زہمانہ

حورپیہت و عہدالہت درؤیہ بی ئہ ساسہ
بو دہس برینہ گشتی ئہم ہہ موو دہنگ و باسہ
گہر تہ فرہ خوئی بہمانہ خوینت تہ کریتہ کاسہ
ژبانہی کامہ رانی بہ ہہول و رہنجی شانہ

ئہم خاکہ پاکہ عہینی بہ ہہشتہ حہیفہ وا بی
ویران و سووک و بیکہس، ئہ سیر و بی نہوا بی
ئہم حالہ تالہ بہ سیہ تاکہی ئیتتر رہوا بی
شہوگاری شووم بہ سہرچوو، گہرد و گولی بہیانہ

ئہ گہر بہ شینہیی بی رہنجت ہہ موو بہ باہ
چونکہ ئہم رؤلہ رؤژی سیرعہت و کہ ہرہ باہ
ئیش کهن بہ دہست و بردی، فرسہ تہ، و ہرنہ کایہ
گہلی چالاک و خیرا سہر بہرز و شادمانہ

ئہم کوردہ گوردہ ئیستا کہ بی کہس و ہہ ژارہ
ملی بو شیرنی دوژمن خوار و کہ چہ و لہ بارہ
قہ ومیکی ہیندہ نہ بہردہ یہ کی بہ شی ہہ زارہ
خوا گہورہ کانی بگری بی کہ لک و ہیچ نہزانہ

دهخيله لاده (بېكهس) لهم كه لكه له و خه ياله
بلي به ساقى ههستى بۆت پر بكا پيالاه
ئهم پهند و شيعرى تۆبه بى قيمهت و به تاله
ميللهت كه بى زه عيم بوو ژيانى زۆر گرانه

سلیمانی

دهردى دەرۆون

كورد ئه بهد ناگاته مه قسه د نو كه رى بېگانه يه
دوو دلن پيسن له گه له يه ك، بۆيه وا بى لانه يه
ميلله تېكن بۆ نه مانى به كترى هه ر هه و له ئه دهن
داخه كه م ورد و درشتى شىت و شه يداى ئانه يه
سه نعهت و عيلم و مه عارىف زه رپه يه ك باوى نىيه
پياوه تى لايان به ته نها چه فته و جامانه يه
بۆ قسه ي زل بى قسوورن، باسى كوردىيه ت ئه كه ن
كوردىيه ت خورمايه بۆچى، با قسه ي شىتانه يه
ميلله تى بى عيلم و ئه خلاق چۆن به ئىستقلال ئه گا
واسيته ي به رزى و ته ره ققى هيممه تى مه ردانه يه

سلیمانی

ئەي ۋەتەن

ئەي ۋەتەن من ھەر بەيادى تۆۋە شەۋگاران ئەنووم
 (كل صبح بهواك استفتيق واقوم)
 خۇزگە ۋەد خۇزگە خودايە ئېستە من تەيرى ئەبووم
 (بجناحي أطيير، في صحاريك أحوم)
 تارە فوق الجبال، تارە بين الكروم)
 ئەي ۋەتەن زۆر ئارەزوۋى دىدارى خاكى تۆ ئەكەم
 (إنّ مراك يزيل من فسؤادي ذا الألم)
 غەيرى تۆ گىيانە بەچىيى تر ئەم دلەي خۆم خۇش بەكەم
 (أنت تشفي ما بقلبي من هيام أوسقم)
 (أنت دائي و دوائي و سروري والنقم)

ئەي ۋەتەن دلگىرە خاكت، باسەفايە و پر سروور
 (كلّ ما فيك جميل يملأ القلب حبور)
 دەشتى تۆ فەسلى بەھاران پر گول و غيلمان و حوور
 (أينما كنت سمعت صوت تغريد الطيور)
 (منشداً يا ناس بشري قد اتى فصل الزهور)

حىللە - ۱۲ ى تشرىنى بەكەمى ۱۹۳۷

سەدەي بېستەمە

سەدەي بېستەمە، كوردە غېرەتى
 لە خەو راپەرە، ھەولتى ھىممەتى
 بەسىيە نەزانى، عىلم و سەنئەتى
 سوۋكى ھەتا كەي؟ ناۋى، حورمەتى
 ھۇش و بىرت بى... پىياۋى ژىرت بى
 لە جىيى سەربەستى بۇچ زنجىرت بى؟

نەما ئەو رۆژەي تۆ بەئاسانى
 بتوانى بژى بەشادمانى
 تۆ كە قەۋمىكى بى پشستىوانى
 گەر تى نەكۆشى زۆر پەرىشانى
 ھۇش و بىرت بى... پىياۋى ژىرت بى
 لە جىيى سەربەستى بۇچ زنجىرت بى؟

رۆژى كارەبا و رادىئو و بوخارە
 ھەر قىۋەت و فەن ئەمپۇ بەكارە
 گەلى دواكەۋتوۋ بەشى جە خارە
 قور بەسەر ئەۋەي پەست و ھەزارە
 ھۇش و بىرت بى... پىياۋى ژىرت بى
 لە جىيى سەربەستى بۇچ زنجىرت بى؟

لە روۋى زەمىنا نىيە ۋەكو تۆ
 قەۋمىكى دوو دل، وىل و رەنجەرۆ
 كەلكى چى ئەگرى گىربان و رۆرۆ
 درەنگە ھەستە بوو بە نىۋەرۆ
 ھۇش و بىرت بى... پىياۋى ژىرت بى
 لە جىيى سەربەستى بۇچ زنجىرت بى؟

سەیری عالەم کە بۆ بەرزى ژبان
خۆی هەلکەردوو هاتۆتە مەیدان
لە ڕێی نیشتمان ئەبێتە قوربان
بۆ سەرکەوتن و بۆ ناو و نیشان
هۆش و بیرت بێ... پیاوی ژیرت بێ...
لە جیبی سەربەستی بۆچ زنجیرت بێ؟

سبەینێ کە جەنگ دامرکایەو
ئاگری هەرا و شەڕ کۆژایەو
هەر کەس حەقی خۆی پێ درایەو
تۆ بە چ ڕوویەک دیتە کایەو؟
هۆش و بیرت بێ... پیاوی ژیرت بێ...
لە جیبی سەربەستی بۆچ زنجیرت بێ؟

پێم بلێ کوانێ وەتەن پەرورەت؟
کوا لاوی دانا و، کوا مۆنەوورەت؟
کوانێ دلسۆز و، کوانێ ڕەهەرت؟
ناوی خۆت نەبەى ئەى خاک بەسەرت؟
هۆش و بیرت بێ... پیاوی ژیرت بێ...
لە جیبی سەربەستی بۆچ زنجیرت بێ؟

دەرمانی دەردی ئێمە خوتیندە
ڕەوشتی پاک و خزمەت کردە
تۆوی ناکۆکی زوو لابردە
ئەگینا بەشمان شەق و مردە
هۆش و بیرت بێ... پیاوی ژیرت بێ...
لە جیبی سەربەستی بۆچ زنجیرت بێ؟

سلیمانی ۱۹۴۳

چاوبەست

دەنگ بلاوێ خەلق ئەلێن ئەم جارە کورد سەربەست ئەبێ
چی ئەلێن، بیلێن، لە لام وایە درۆ و چاوبەست ئەبێ
صەد هەزار جارمان سیاسەت تەجروبو کرد و کەچی
ئێستە کەش زۆرمان بەفیشالی وەها سەرمەست ئەبێ
بیت و بەینى... و... زەرپەیهک تێک چی ئیستر
مەسئەلەى کوردایەتی ئەوسا بەجاری خەست ئەبێ
کەى حوقوق ئەدری؟ ئەسەنرێ. عەیبە ئیتر تی بگەن!
سەربەستی چۆن نسیبی قەومی وا بێ دەست ئەبێ
میللەتی جاھیل لە دنیا دا ئەبێ هەر بەندە بێ
نۆکەری هەر خشت بەبالای قەومی دیل و پەست ئەبێ

سلیمانی - ۱۹۴۴

بیستەى (ژین)

بەبۆنەى تیپەپەپوونى ۲۰ ساللەو بەسەر
دەرچوونى رۆژنامەى (ژین) دا وتراوه و له
ژمارەى تاییبەتى (ژین) دا بلاوکراو تەو.

سوپاس بۆ یەزدان، یەزدانى گەورە
ئاسۆى هیواى کورد بۆ تەم و هەورە
رۆژى زانستى بەروونى هەلات
لەشکرى جەهل و تاریکی هەلات
صەد شوکر میللەت ئیستە هوشیارە
لە رێى ژيانا زۆر خەسە بەردارە
هەمووی بۆ بەرزى خاکی نیشتمان
سەر و مالى خۆى ئەکا بەقوربان
ئەوانەى هەول ئەدەن بۆ میللەت
یادیان ئەمینی بەقەدر و حورمەت
هەر پایەدارن ناویان زیندوو
پیاوی بۆ کەلک پەست و مردوو
گەردبوونەو هەمان ئەمرۆ لەم جییه
ئیشیکى ئیجگار جوان و بەجییه
نیشانە و پەمزی تی گەیشتنە
بەلگەى بەرزیتی و پێ گەیشتنە
هاتوین تەقدیری ئینسانی ئیشکەر
بکەین و قەدرى بخەینە سەر سەر
(حاجى توفیق بەگ) پیری بەغیرەت
ئەمە بیست سالە بەهەول و هیممەت
خەریکە لەگەڵ (ژیان) و (ژین) دا
لەگەڵ ئەدەب و شیعری شیرینا

بە نوکتەى جوان و ئەشعارى وردى
رەواجى داوہ بەنەزمى کوردى
یا خوا هەر بژی پیری پر هونەر
بۆمان بیستە دەلیل و رەهەبەر
ئەمسالی زۆر بۆ لەناو ولاتا
دەسگیرمان بۆ لە رۆى نەجاتا
ئیتەر هەر بژی (ژین) و (کوردستان)!
هەر بژی دەستەى مەعاریف خواهان!

۱۹۴۶/۲/۷

كورد

خه يالآتي شهو و رۆژم ژيانى ميلله تى كورده
تهمه ننام لاي خودا دائيم ژيانى ميلله تى كورده
به دائيم دل په شپوواوى په شپووى ميلله تى كوردم
وه كوو بولبول سه حهر خوانيم ژيانى ميلله تى كورده
نه خو شه ميلله ت و ، فهوتا وه تن ، بى هوشه نه هلى نه و
نه وهى مه تله ب بى لامان ههر ژيانى ميلله تى كورده
به راستى چا كتره مردن ، حهياتى وا له لام تاله
نه وى ناوى نه بى نه مپۆ ژيانى ميلله تى كورده
شه جاعت پيشه يى كورده ، مه عاريف ره سمى پيشوويه
كه ره نه لبه تته با عيس بۆ ژيانى ميلله تى كورده
دلخوين ريتز و سهر گيتزه ، دوو چاوم پر له نه سرينه
عيلاجى دهردى «بيكهس» ههر ژيانى ميلله تى كورده

تشرينى دووه مى ۱۹۴۶

بيست و ههوت ساله

۱

بيست و ههوت ساله من ره نجبه رى تۆم
به نان و ئاو و جل به رگى خۆم
خزمه تم كردى له ئيران و رۆم
له پيناوى تۆ شكاهه نه ستۆم
كه چى هيشتا ههر ديل و ره نجبه رۆم
گوناهم چى بوو بهم دهردت بردم؟!
بۆچى به ناههق وا سووكت كردم!؟

۲

بيست و ههوت ساله من نه ره تينى
به فر و فيشال ته م خه له تينى
رۆژى نه وعه يى كم هه ل ته په رينى
بۆ مه رامى خۆت ملم نه شكينى
كه ئيشت نه ما وازم لى دينى
گوناهم چى بوو بهم دهردت بردم؟!
بۆچى به ناههق وا سووكت كردم!؟

۳

بيست و ههوت ساله من تووشى تۆ بووم
له رپى ژيانا هيچ پيش نه كه وتووم
لات و په ژمورددم. ههروه كو مردووم
قسه ي خۆمان بى حه شرت پى كردووم
هيوام نه ماوه ، تازه له دهست چووم
گوناهم چى بوو بهم دهردت بردم؟!
بۆچى به ناههق وا سووكت كردم!؟

بیست و ههوت ساله تاله ژیانم
له ژتیر دهستی تو زور په ریشانم
له ئینسان ناچم، عهینی هه یوانم
که ی رزگار نه بم مالی ویرانم؟
وا به خوت نه لئیت (حامی) ی گه لانم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بۆچی به ناههق وا سووکت کردم؟!

بیست و ههوت ساله من به ته ماتم
چاوه پیتی نه ختی لوتف و خه لاتم
ببـوژیتـه وه خاکی ولا تم
هیچ گوئی نادهیتسه دهرد و ئاواتم
چونکه ئه یزانی بی دهسه لاتم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بۆچی به ناههق وا سووکت کردم؟!

بیست و ههوت ساله زووخواو ئه نوشم
له زولم و جهورت هه ر چاو ئه پوشم
بۆ ره زامه ندیی تو تی ئه کوشم
له بهر تو زه ربه م داوه له خـوـشم
وا تی گه یشتتم که چهند بی هوشم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بۆچی به ناههق وا سووکت کردم؟!

بیست و ههوت ساله تهره ی خوّم داوه
وازم له هه موو که سیک هیناوه
تۆم گرتووه و، دنیام خستوته لاوه
بۆیه پیم ئه لئین کههر و ریشگاوه
ئهوی توئی ناسی ملی شکاوه
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بۆچی به ناههق وا سووکت کردم؟!

بیست و ههوت ساله دهم به هاوارم
جاری ناپرسی له حاللی زارم
سووتام، پرووکام زور بی قه رارم
ئه زانی له تو بۆچی بیـزارم؟
شاره زای دهردمی. ناکه ی تیمارم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بۆچی به ناههق وا سووکت کردم؟!

بیست و ههوت ساله به بی زیاد و کهم
ئه پارپیمه وه. هه ر هاوار ئه کهم
یاخوا کافریش نه بی به جهسته م
وئیل و سه رگه ردان بی تین و خهسته م
هیچم بی ناکری، دیل و دهست بهسته م
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بۆچی به ناههق وا سووکت کردم؟!

قهومی کورد...

به بۆنه‌ی هاتنه‌وه‌ی لاشه‌ی چوار
ئه‌فسه‌ره‌ قاره‌مانه‌که‌وه‌ بۆ سلێمانی له
سالی ۱۹۴۷ دا وتراوه

قهومی کورد ئیسیاتی کرد بۆ عاله‌می سه‌ر پرووی زه‌مین
میلله‌تیکی قاره‌مانن هه‌ر ئه‌بێ سه‌ره‌به‌ست بژین
میلله‌تی لاوی له‌ ریگه‌ی سه‌ره‌به‌خۆیی نیشتمان
بیتته‌ به‌ر سێداره‌، بێ ترس، ده‌م به‌خه‌نده‌ و پیکه‌نین
قهومی وا نامرئ، ئه‌ژێ، با دوژمنی هه‌ر شه‌ق به‌ری
ساحیبه‌ی رۆژه‌ی نه‌به‌رده‌؟ خاوه‌نی عه‌زمی مه‌تین
ئه‌و که‌سه‌ی گیانی له‌ ریگای نیشتمانا به‌خت ئه‌کا
پیتی مه‌لێن مردوو، شه‌هیده‌ وا له‌ فیرده‌وسی به‌رین
لاوی کورد مه‌رده‌ له‌ مردن قه‌تعییه‌ن باکی نییه‌
په‌ندی پیشینانه‌، راسته‌ (به‌رخ‌ نیتر بۆ سه‌رپه‌رین)
وا وه‌ته‌ن دیسان به‌مه‌حزوونی ئه‌لێ ئه‌ی لاوه‌کان
بۆچی وا مات و مه‌لوولن، به‌سیه‌تی شین و گه‌رین
رۆژی تیکۆشانه‌ سا ده‌ی هیمه‌تی تاکو زووه
به‌شکو له‌م حاله‌ نه‌جاتمان بێ و له‌ دیلی ده‌رپه‌چین
گه‌رچی هه‌ندی که‌س خه‌ریکن ورگ و گه‌رفان پر ئه‌که‌ن
شه‌و به‌بێ خه‌م سه‌ر ئه‌نینه‌ سه‌ر سه‌رین، هه‌ر سه‌ر سه‌رین
پیاو ئه‌بێ داتیم خه‌می قه‌وم و ولاتی خۆی هه‌بێ
ئه‌و که‌سانه‌ی بێ خه‌من حاشا نه‌وه‌ی ئه‌م خاکه‌ نین...

۱۰

بیست و هه‌وت ساڵه‌ دلم لیت پره
ئه‌حوالم به‌ ده‌ست تووه‌ زۆر شه‌ره
سه‌د به‌لێن بده‌ی له‌لای من تره
به‌سیه‌تی ئیتر ئه‌م وره‌ - وره
نۆکه‌ریت ناکه‌م ورگم هه‌لدیره
گوناهم چی بوو به‌م ده‌رده‌ت برده‌م؟!
بۆچی به‌ناهه‌ق وا سووکت کردم!؟

۱۱

من ره‌نجبه‌ریکم پاک و به‌سه‌زمان
هه‌ولم بۆ داوی به‌دل و به‌گیان
به‌سیه‌تی ئیتر درۆ و ته‌فره‌ دان
وا ئه‌بێ عه‌دل و ئینساف و ویجدان
ئه‌مه‌کی به‌ دیلی (عیراق) و (ئیران)
گوناهم چی بوو به‌م ده‌رده‌ت برده‌م؟!
بۆچی به‌ناهه‌ق وا سووکت کردم!؟

سلێمانی ۱۹۴۶

شیوهن بۆ شهیدانی ۱۹ی حوزەیران

ئەمڕۆکە رۆژی ماتەمە
عالم دلی پر له غەمە
رووی ئاسمان هەور و تەمە
بۆ جوانەمەرگانی وەتەن

وەتەن دەرروونی لەت لەتە
گیروۆدەدی داوی نەگبەتە
خەو و خۆراکی میحنەتە
بۆ جوانەمەرگانی وەتەن

(خەیروللا وتی بە «عیززەت»)
وا نەجاتمان بوو لە زبیلەت
با بکەوینە کەیف و سوحبەت
ئیمەین شەهیدانی وەتەن

کوئوو پر «مستەفا» و «حەمە»
کەوتنە بەزم و زەمزمە
وتیان سێدارەش هەر کەمە
بۆ نەوجەوانانی وەتەن

ئەوا شەهیدانی وەتەن
گشتیان تکاتان لێ ئەکەن
ئەلین: ژن نین، شیوهن مەکەن
دوژمن بەخۆتان خۆش مەکەن
هەموو بەجاری لە چەپلە دەن
بۆ جوانەمەرگانی وەتەن

داری ئازادی

داری ئازادی بەخوین ئاو نەدری قەت بەر ناگری
سەر بەخوینی بێ فیداکاری ئەبەد سەرناگری
پیاو ئەبێ بۆ سەندنی هەقی لە مردن سل نەکا
هەر (پرووخی) بەس نییە، تاكو نەسەندری نادری
كورد ئەگەر چی موددەتیکە دیل و داماو، بەلام
باوهرت بێ رۆحی میللی هەر ئەمیینی نامری
تۆ ئەگەر ئیسلاحی قەوم و نیشتمانی خۆت ئەوی
لێت موحەققەق بێ بەبێ شوپش مەحاله ناگری
بیری ئازادی جیهانی گرتەوه، توخوا بەسە
ئەم نيزامە كۆنە تاكەى؟ هیممەتی كەن لا بری
قەت مەلین دوژمن بەهیزە تۆپ و تەبیاردی هەیه
ئیتفاقتان گەر هەبێ زۆر زەحمەتە خۆی راگری
ئەم عیراقە خۆشەویستە خاکی گول گون بوو بەخوین
تا حەقی دەسگیر نەبێ لەو خوینە دەست هەلناگری
نیرو و می هەردوو بەجسووتە بۆ وەتەن هەولتی نەدەن
دووهر دەرچوونی لە دیلی، مەل بە بالی نافیری
هەولتی راستی هەردوو لا ئامانجی میللەت سەر ئەخا
چونکە مەعلومە بەیەك دەست چەپلە قەت لێ نادری
وا گتۆلەى كەوتە لێژی باوی ئیستعمار نەما
هیچ كەسى ئیتتر بەزورنا و تەپلی ئەو هەلناپەری
دۆستی کورد و عەرەب زۆر كۆنە تەئریخ شاهیدە
ناحەزی روورەش لە داخا با یەخەى خۆی دادری

تای

۱

سیمام بۆیه وایماته و پرمهینهت
کورد سهر شیواوه و کوردستان لهت لهت

۲

ههر زهمانی قهومی کورد ده‌رچوو له زیللهت بوو به‌پیاو
جه‌ژنی من نه و رۆژه‌یه، نه‌ک جه‌ژنی قوریانی و پلاو

تاقی کیسرا

چیی به‌سهر هات تاقی کیسرا، هه‌یه‌تی سولتان ره‌شاد
حوکمی هاروونورپه‌شید و ته‌خت و به‌ختی که‌یقوباد؟
چهند هه‌زار ئینسانی نازدار جومله بوونه خاک و خوڵ
کووره‌ییی ئه‌رزیش سهره‌را سهر پر له ئیسقانی عیباده
نه‌سره‌ت و مائی جیهانییش بی به‌قایه‌ ئه‌ی ره‌فییق
عاقیبه‌ت دنیا نه‌مانه‌ قه‌ت نه‌که‌ی فیتنه و فه‌ساد
فرسه‌ته، عومری عه‌زیزت بی سه‌عی زایع مه‌که
ته‌رکی ئه‌ریابی جه‌فا که و پتی فه‌لاکه‌ت مه‌گره‌ یاد

خود پەسندان

ئەو كەسانەى ئىستەكە دەعوایى مىللىيەت ئەكەن
ناوى خۆيان ناوہ عالم، خادىمى مولك و وەتەن
ئەچنە چاخانە بەكۆمەل لنگ لەسەر لنگ دائەنەن
فېك و ھوور دەس پى ئەكەن، ھەم زولف و پەرچەم دائەخەن
سەيرى دەمیان كەى لەویدا چۆن بەگوو دیتە قسە
وا دەزانن ھەرىكەى (داروین) ھە فەكرى لە فەن
غەيرى فېشال و درۆ لەفزی پر و پوچ و بەتال
ھىچى تر نازانن ئەسلەن، لاف و دەعیەش لى ئەدەن

لە خوسوسى ئەدەبەوہ

ھۆشیارى

ئەو كەسەى فېعلەن بە بەرزى ناوى خۆى ئىزھار ئەكا
حورمەت و شوھرەت بەخۆى ھەمراز و دۆست و يار ئەكا
ھەچ كەسى وىجدانى پاك و عىززەتى نەفسى بىى
بۆ ھەياتى مەھوى شىوہى زىللەتى ئىدبار ئەكا
كەسبى حوسنى شوھرەتت بۆ ناكړى تا سىرەتت
دائىمەن بۆ لەھوى دنىيائى بەدل ھاوار ئەكا
ئىستفادەت گەر بىى بۆ عەھدى جىنسى مىللەتت
پەيكى بەختت حورپىيەت كارانە بۆ خۆى غار ئەكا
گەرچى سولتانى زەمىن بى، بۆ بەشەر خىرت نەبى
ھەركەسە بۆ نەفرەتت ھەردەم دەمى ئىحزار ئەكا
چا و لە كەس مەپرە، بەبى ئىش خۆت مەكە سەرفى زەمان
چونكە زىللەت وەختى بىكارىت بەتۆ خۆى يار ئەكا
ناوى كەس لای كەس بەبەدناوى مەھىنە صەد دەخىل

دهردی دەرۆون

وان وهبان غهیره ئەم قهومی خۆمه
مه حکوومی حیز و خهرات و دۆمه
ناموس و ویجدان، غیرهت و شهرف
له ناو ئەشرافا باری کرد، ئەسهف

فیکری میلیییهت ئیستا مه عدومه
پیاوی مونه ووهر لات و مه زلومه
هاوار رۆژیککی چهند قهلب و شوومه
له عهیشی دنیا زار و مه زلومه

ئهوهی خائینی موک و میللهته
دائیم له بهحری ناز و نیعمهته
ههر وهتهن پهروهه غهرقی زیللهته
خۆراک و خهوی دهرد و میحنهته

ئهجنه بی دهرحهق به ئیمه باشه
ئهوی خراپه ههر وهتهن داشه
که بوو بهمه ئموور ئه بیته واشه
ئیمان و دینی تهنها مهعاشه

میللهت ئه وهنده نهفام و کهرن
بئ عهقل و جاهیل، زۆر بئ جهوههرن
ههرچی مه ئموور بوو حورمهتی ئه گرن
داوای ژنیان کهن، پهنگه بۆی بهرن

ئومیدم ئیتر بهم کورده نهما
نابئ به ئینسان له ناو عاله ما
بمینی ههتا له دهرد و غه ما
ههر ئه نالینئ له ژیر قهدهده ما

قهومی که دائیم ههر ههول بدن
بۆ ئه مهی به کتر به ئه رزا بخهن
یا نه بئ لایان میللهت و وهتهن
ئایا مومکینه ته ره ققی بکهن

بهسیه تی (بیکهس) خه یالت خاوه
چیت له مه سه لهی میلیییهت داوه
هه زاری وهک تو که ره نجی داوه
سووک و په ریشان قه دری نه ماوه

ئه گهر ئه تهوی بژیت به خووشی
به روپییه ئه بی قهومت بفرۆشی
له موک و میللهت چاوت بپۆشی
جامی ده نائت ئه بی بنۆشی

نابینی ئیستا که ئهوی وایه
ژیانی هه موو که یف و سه فایه
ههر وهتهن پهروهه غهرقی جه فایه
قیمه تی نییه ره نجی به بایه

(أستغفرالله) من له وانه نیم
قهت ناخه له تیم به ئالتوون و سیم
باوهرم پی بکن کوریکمی جیددیم
تا له دنیا دا سه عاتی بژیم

خراب ببینم ته نقیدی ده کهم
نهوی خائینه جوینی پی ده ده م
ناترسم له کهس بی باک و بی غم
هه رچی که نه بی، بی، جه هه ننه م

نایتکم ببی وه کوو پادشام
نایددهم به خاکی گشت عیراق و شام
شوگری خوا نه کهم دائیم سویح و شام

مونه وهرانی ئەم زه مانه

وهتهن پهروهر، مونه ووهر، حالی حازر
کهسیکه چاکهت و پانتوول له بهر بی
له بهر ئاوینه خوئی ریک خا وه کوو ژن
سمیلتی پاک بتاشی فیس له سه ر بی
..... وه کوو کچ
به باستوون راوه شانندن ری گوزهر بی
له فیشال کردنا بی میسل و هه متا
وه کوو تر بی عه مه ل، بو کپیر سوپه ر بی
له ئاسایش وه کوو شییر بی هه موو ده م
له روژی زه یقه تا مه خفی نه زهر بی
ئه گهر ویستیان به رپیز لیتی دهن به ده سته
خه یالیشیان وه کوو یه ک سه ره سه ر بی
سه ری بشوا به قوونیا و سابوون
ده م و چاو لووس و بی تووک وه ک فه نه ر بی
کفر کا، تر که نییت و گان بدا هه م
هه موو ئیشیکی سه رتاپا زهره ر بی
به سه رخووشی له مالان شه و بمینی
هه تا روژ صه د زه به للاحی له سه ر بی
له گفتوگو و ته که للومدا وه کوو گورگ
له فیعلا زور فه قیر، هه ر چه شنی که ر بی
وهتهن پهروهر، مونه ووهر، ئەم که سانه ن
که ساحیب فه زل و پر عه قل و هونه ر بی
به گویره ی وه زعییه ت، دائیم بجوولتی
هه موو فیعلیکی مه قبوولتی به شه ر بی
له فیکری میلله تا بی کوللی وه ختی
له ناو میلله ت به خزمه ت موخته به ر بی

ستایش

له كوردا ئەو كەسەى ئىستا بەويجدانه كەوا مەردە
كەسەرىست بى ئەلەم رۆژا ئەمىش بى مىسل و هەم فەردە
نەزىرى ئەو لە دنيا دا نىيە و نابى هەتا مەحشەر
دلى دەرحەق بەهاوجىنسى بلوورى سافى بى گەردە
بەرحم و شەفقەتە دائىم لەبۆشەخصى كە بى دەست بى
ئەوى حەز بەو نەكا بى شك لەلای خوا پوورەش و زەردە
تەبىعەت حاتەمى تائى لە فىكرا چەشنى لوقمانە
لە حىلم و حەوسەلە و ئىشدا دلى رەق وەكوو بەردە
نیشانەى فەخرە بۆئىمە كە زاتىكى وەهامان بى
ئىلاهى بەرقەرارى كەى چراغى مىللەتى كوردە

هوشيارى

ئەو كەسەى لەم قەومەدا غايەى هەموو غەمخوارىيە
بۆحەياتى مىللەتى، دەردىكى پىسى سارىيە
مردنى چاتر لە ژىنە چونكە بوونى نەگبەتە
بايەقوش ئاسا هەموو جوولانەو دەى بەدكارىيە
گەر كەسى عەقلى هەبى، نامووس و ويجدانى هەبى
.....(١)
چۆن ئەكا حاشا لە ئەسل و مىللەت و جىنسىيەتى
مائىلى ئەغيار ئەبى، فىكرى لەگەل ئەو جارىيە
ئەو كەسانە هىچ و پوچن، وەزن و مەعنایان نىيە
بال و بالایان لە بەرگى شەرم و نامووس عارىيە

شاخی گۆیژه

وا مهزانه گۆیژه نزمه چونکه طبعی عالیه
ناظری قهصریکه جیگه‌ی شانشینى والیه
جه‌ننه‌تی رووی زهمین و وینه‌یی باغی به‌رین
سۆزه بایتکی هه‌یه وه‌ک مـووس وایه بۆ برین
شۆخ و شه‌ن کیتوکه شای کیتوانی سه‌ر رووی زهمین
گهر که‌ون مه‌حبووبه‌یه‌ک بئ، شاخی گۆیژه خاکیه

به‌رزه طبعی تا بمینى ته‌وقی که‌س ناکاته مل
توورپه‌یه، تۆله وه‌سـیننه ده‌ردی دل ناباته گل
صویح دهم ده‌نگی په‌شپوه وه‌ک گولئ هه‌ستئ له‌ خه‌و
چونکه زولفی رۆژی به‌رکه‌وت ئیکه ده‌شکئ سامی شه‌و
بۆت ده‌کاته ده‌شتی مه‌حشه‌ر ده‌نگی بولبول ده‌نگی که‌و
عانی زه‌رده‌په‌ر، ده‌نه‌خشینرئ به‌خوینى جوان و دل

فه‌سلی زستان دای ده‌پۆشئ به‌فری تازه وه‌ک بلوور
مه‌نع ئه‌کا وه‌ک شپیری بپشه هاتوچۆکردن، عبور
په‌سمی شادیش ده‌پۆشئ خه‌رقه‌ییکى گول گولئ
گولشه‌نه، گولزاره گيرۆده‌ی هوزاره سه‌رچلئ
ئاسن ئه‌توینیته‌وه ناله‌ی هه‌زین گریه‌ی دلئ
شیت و شه‌یدايه ده‌به‌نگه، ده‌شت و سه‌حرا مالیه

جیه‌کی پیرۆزه زیاتر جیگه‌ی شپیری نه‌په
په‌له ئازا په‌له عاقل و دلیر شه‌پکه‌ر
سه‌نگه‌ری رووی دوژمنانه سه‌ختی رووی زه‌حمه‌ته
بیلخلاسه بۆژیانی ئیمه‌کانی په‌حمه‌ته
بپشه‌ی شپیری ژبانه قه‌ت مه‌زانه خالییه!!

عه‌کسی خویناوی شه‌هیدانی له‌سه‌ر رووی ظاهیره
لایه‌قی ته‌قدیسه چونکه بئ خه‌تایه طاهیره
لایه‌قی ته‌قدیره چونکه فه‌خری کوردی و له‌سه‌ر
شایه‌نی ئیعجابه چونکه فه‌جری کوردی و له‌سه‌ر
ئیحترامی فه‌رزه چونکه قه‌بری کوردی و له‌سه‌ر
ئاخیری تۆله ده‌سینئ شپیر له‌ قه‌تلا ماهیره

كۆمەلەيەتسى

که پارهت بوو خزم زوره

سهرم سوپماوه نازانم چ شه خسی بی غهش و چاکه
له ناو نم قه ومه دا کییه له گه ل هاوجینسی خوئی پاکه
له لام وا باشه ئیستاکه به کس پشتی نه بهستی تو
له خزم و دۆست و ناشنایان هه تا ته توانی هه راکه
ته گه ر پارهت نه بی به خوا هه زار خزم بی په شمه
که پارهت بوو هه موو عالم براته و پیت ته لی کاکه
کهس و کارت وه کوو مارن، ئومیدت هیچ نه بی پتیا
له ژیر سایه ی ته وان ده رچو براده ر خوتی لی لاکه
به ره نجی خوت له دنیا دا بژی نازاد و سه ربه ست به
هه موو کهس پیت ته لی مه رده و کوریکه چوست و چالاکه

سلیمانی ۱۹۲۴

عه یبه ... عه یبه

«عه یبه ... عه یبه...» ته ی ره فیقان مالی خه لک ویران ته کا
پیاو ته خاته سوال و سووکی، گه وره سه رگه ردان ته کا
واسیته ی عه یبه که دائیم قه ومی کورد بی سه روه تن
بی مه عاریف، بی سه نایع تووشی سه د ده ردیان ته کا
سه یر ته که ی شه خسیکی مه ئموور گه ر وه زیفه ی لی برا
هیچی پی ناکری له بهر عه یب، مالی خوئی تالان ته کا
ناعیلاجی دی به سه ریا دهس له خه لکی پان ته کا
یا که سیکی زور به سه روه ت هات و لی قه وما، ئیتر
هه ر له ترسی دهنگی عه یبه ته رکی گشت فرمان ته کا
حاسلی بی کاسبی و کار دائه نیشتی بی قه در
بی عه زیبه ت خوئی ره زیلی خزم و ناو یاران ته کا
سه یری که نم عه یبه عه یبه چه نده ته ئسیری هه یه
کوردی کردۆته موهاجیر ئیشی ناو شانان ته کا
چونکه پی عه یبه له جبی خوئی ئیش بکا قه دری ته بهن
بویه وا ته روا ته غوره ت ته رکی کوردستان ته کا
به سیه تی نم فکره پیسه، غه فله ت و نوستن به سه
سه یری ته قوامی غه رب کهن که شفی ناو ئاسمان ته کا

سلیمانی ۱۹۲۶

داد له دهست تياترؤ!

خهيال و عهشقى تياترؤ، (فايق)ى كردووه پهريشان مهراق و دهردى كه م بو، ئه ويشى هاته سهر شان جاران غه مى ورگم بو، ئيستاه وههش ترازه تالبى به زم و ره زم، مائىلى چالغى و كه مان نازانم ههولئى چى دهم، ههولئى قسووت و ئيساره ياخود بو پارهى تياترؤ بكه ومه ساخته ليدان حاسلئى تووشى داوئ بووم نييه پئى نه جاتم دائيم مه حزون و موفليس هه ميشه مات و حهيران بهرؤژ شان و قولئ ئه كوتين، سا هه رچيكمان دهس كه وئ شه وئ ته سليم به (نويار) ئه كرى و ئه يخاته گيرفان خوئ ئه وه ندهش نه گبه تم هه ر ئه چمه ريزى ئه ووه لئ ئه ليم گؤم هه تا قوول بئ مه لهى خو شه بو ئينسان به و رهنگه مالى باوكى خو م كاول كرد به جارى وها په رپووت و لات بووم بو پولئ ئه چمه ئاسمان خيئرئ كه ئه م عاله مه ئه يده نه وه بو (نويار) باوك بو ئه ولادى خوئى نايداته وه به يه زدان پاره و پوولمان لئ برا، كه وتينه مال فرؤشتن ته نيا ليقه مان ماوه، ئه ويش ئه خريته مه يدان كارئ ئه م تياترؤ به كردى به م ئه هلى شاره با به ده وارى شپى ناكاهه به د ره فيقان ئه لئ دنيا ئه مينه نه ما چه ته و درؤزن كه چى ئيستاهه زياتر چه ته كه وتؤته ناومان فه رقى (نويار) و چه ته ئه بئ چى بئ براده ر؟ ئه وى كه (نويار) ئه يكا، نا يكا چه ته به سه زمان سهر پيكي زؤر عه جيبه گه ر تئ فكري به ديقه ت

مه حوى ولانت ئه كه ن هيشته مه منونى لئيان خولاسه كه س نه ماوه توئى ئاگر نه دابئ مه ئموور: قه رزار و موفليس، كاسب: حه زين و گريان خوانه خواسته وه زعييه ت به م نه وعه بئ هه تا سهر هه موو له بهر بئ نانى بو سوالئ ئه چينه شاران هه تا زوه عيلاجئ ئه مانه ليتره ده ركه ن و ابئ بهرگه ناگرين، ئيتر ويجدانى خو تان!...

سليمانى ١٩٢٧

تیا ترۆ ببی چاتره

خه لقه، نه مزانی زۆر په شیمانم
هه جوی تیا ترۆم کرد، لال بی زمانم
دهستی شکاوم بو ئه و زه مانه
که (نوچار) ئیشی ئه کرد لیترانه
زه مانیکی زۆر خووش بوو برادره
کاشکی هه ر لیتره بوونایه تا سه ر
له وسا رویشتون زۆر بی قه رارم
هه میشه مات و په ست و غه م بارم
ئیسنا که شه وی بوو به سه عات سی
بو دهرمان له دهر نابینی که سی
خواه و ناخوا هی ئه م خه لقه به زۆر
ئه چنه ماله وه بو ژیر لیفه بو ر
سهیری شار بکه ی که چهند تاریکه
بی زه وق و بی دهنگ بی ئه لکتربکه
هه ر وا ئه زانی که قه برستانه
یا چه شنی بابل هه م مووی و پیرانه
به لام کاکي خو م به تاریکه شه و
شتی وا ئه کری نه بینری به خه و
هه ندی شت هه یه با تو ش بی زانی
ئه یلیم با له که س نه بی په نهانی
چهند که سانی هه ن له گه نجی وه تهن
که شه ویان لی هات هه ر قومار ئه که ن
هه ر شه وه ی ئه چنه مالی یه کیکیان
خه ریکی یارین تا به ری به بیان
نو تی تازه و کو ن دیته فرک و هوور
کو پیران گه رم ئه بی هه روه کو تهنوور

پاره دائه نری ئه وسا به ته غار
رو پیه ی تیا ئه روا له سه د تا هه زار
سهیره، هه رایه، رو پیه بارانه
بگره و بهردهیه، سوین و قورئانه
ئه و ئه لی به خوا نایده م هیی منه
ئه م ئه لی رابوورد، ده ستت به م گونه
له پاشا لییان ئه بیته هه را
کاتی ئه زانی یاری تییک درا
ئه م جار ئه وانیه ئه که ونه لاتی
لیتی پال ئه که ون له وی به ماتی
هه ناسه ی ساردیان دهردی له دهروون
ئینسان له تاوا بو ی ئه بی مه جزوون
به لام غالبه کان شاد و مه سروون
سه ربه رز و قنج و قیت و روو سوورن
دهنگی پیکه نین ئه روا ده قو ناخ
ئه گه شینه وه هه روه ک گوله باخ
ئه نجا وه ک ته راح رائه کشین ئه نوون
دهسته یه ک دل شاد، دهسته یه ک مه جزوون
به و رهنگه خو یان په ریشان ئه که ن
کاسبی و تی کو شین بو شه ی تان ئه که ن
ئه وقاتی خو یان وا رائه بو تیرن
مانگ به ده قیقه و سه عات ئه ژمیرن
مانگ زۆر درپژه بو پیماوی نابووت
تا مه عاش ئه دری رۆح دیته سه ر لووت
ناچار ئه فه ندی بو قوماری شه و
پاره قه رز ئه کا دائیم له م و له و
مه عاشی هه موو سه راپا قه رزه
دانه وه ی قه رزیش دیاره که فه رزه

به پونهی دانانی یانهی فرمانبهرانی ههولتیرهوه

به نووری عدل و ئاسایش مونهووهر بوو هه موو ههولتیره
له ژتیره کابووسی غه م ده رچوو خه لایق شاد و خه ندانه
طلوعی فهیز به خشی تو شهوی ده بجووری والا کرد
له هه ر لایهک ته ماشاکه ی جولووس به زم و سهیرانه
له سایه ی هیممهت و لوتفی... ی عه دالهت خوا
وه کو فیردهوسه ئه م شاره به دايم روو له عیمرانه
چراغی فیکری رووناکي له هه ر شوینتی که داگیرسا
شهوی تاریکی وهک رۆژه، خه راباتنی گولستانه
به ته ئسیس و بناغه ی ئه م بینایه عه رزی ته بشیری
هه موو مه ئموور ئه که م ئیتر نه جاتی بوو له چاخانه
مه حه للی ئیجتماعی وا هه تا ئیستا نه بوو لیتره
زه ماننی غه در و وه حشهت بوو تفوو له و رۆژ و ده ورانه
له سایه ی خواوه خورشیدی سه عادهت وا له کهل ده رکهوت
بوخار و هه وری میحنهت رۆیی، زیایی میهری تابانه
ده وامی (بانگی یاری) بو ئه هالی فه رز و پیو بیسته
که یاری و خزمهتی ئیره له سه ر شانی هه موومانه
ئومیدم لای خودا وایه که ئه شرافی هه موو ههولتیره
له به رزیدا بژین تا سه ر له گه ل ئه م قهومی کوردانه

ههولتیره - ۱۹۲۸

هه روا تا ئه مرئ دوانزه مانگه ی سال
موحتاج و لاته له حالهتی سوال
گیرفانی سووک و پاک و ته میزه
قه رزار و موفلیس سووک و سه ر حیزه
ئه م جبا با باسی نه خوینده واران
نه خستی به کورتی بکه م بو یاران
ئه وانیش هه موو به شه و سه ر خوین
لاکه ی سه ریان دئ مهست و بی هوشن
ده سوو پینه وه تا رۆژ وه کوو مار
به دوای هه تیو و عارهق و قومار
خولاسه تیاترۆ که سه فه ری کرد
ئه م شاره به خوا زۆر زه ره ری کرد
گه ر تیاترۆ بی ئه حوال ناگورئ
پاره به یاری هینده نادۆرئ
به میقداریکی زۆر هه رزان و که م
ئینسان که یف ئه کا ده رئه چی له غه م
خراب گه شتم له ئه وه لی ئیش
سمیلم دانا له پیناوی ریش
ئه م وت واسیته ی لاتی ئه م شاره
بی شک تاقم و جو قه ی (نۆبار) ه
ئاخیری رۆیین بو بان چۆل کوردین
ئه گه ر چی نه خستی پاره شیان بردین
دوا رۆژم ئه وه نده خراب دیته به رچاو
فرمیسک بو جارن ئه رپژم وهک ئاو
ئه گه ر هاتنه وه ماوه یان بدهن
خیرتان ئه نووسرئ با یاری بکه ن
میسالیکه زۆر نایاب و فه سیح
وتراوه ده فعی ئه قبه ح به قه بیح!...

هەول و تېكۆشەين

پوژ و ئەرەز و مانگ وا لە گەرايه
تۆش تى بكوۆشه تا هيتز تيايه
ئينسانى ئيشكەر حەبىبى خوايه
بەكەم رازى بيت زۆر لە رى دايه
سەرى بى پوژى لەژىر خاكايه

كاكە دانىشتن مال ويران ئەكا
بى ئىشى ئينسان پەريشان ئەكا
نەفرەت لە خوۆ و لە ژيان ئەكا
نان و مافى تۆ هەر لە كارايه
سەرى بى پوژى لەژىر خاكايه

مىروولە دەعباى بچووك و وردە
سەبرى كە كە چەند بە دەست و بردە
دائىم خەرىكە بەكۆش و كرده
پياوى بىكارە وەك مردوو وايه
سەرى بى پوژى لەژىر خاكايه

بەپىتى فەرموودەى ئايەتى قورئان
لە سەعى زياتر نىيە بو ئينسان
هەول و تېكۆشەين فەرزە بو ژيان
نابى مەيئوس بى تۆ لەم دنيايه
سەرى بى پوژى لەژىر خاكايه

مەلئى فەقىيرم، كوفرى نىعمەتە
لەشى ساغ بو تۆ مۆلك و سەروەتە
پياوى تەوہزەل لات و نەگبەتە
قوۆلى لى هەلكە بچوۆرە كايە
سەرى بى پوژى لەژىر خاكايە...

سليمانى ۱۹۳۹/۱۱/۳

خوآ کټو نه بښنئ، به فری تئ ناکا

بلټیم چی له گه ل چه رخی نه فلاکا
سه یری که چوین به ناخی خا کا
وا چاکه ئینسان له م باسه راکا
کاکه خوا ئیشی نابه چی ناکا
تا کټو نه بښنئ به فری تئ ناکا

نه گهر چی ئیمه قه ومپکی زورین
به لام داخه کم چهوت و خو خورین
بو به وا له ژیر چه پوک و زورین
کاکه خوا ئیشی نابه چی ناکا
تا کټو نه بښنئ به فری تئ ناکا

بو کوشتنی یه ک گورج و به کارین
روژئی ده سمان بی بلح و زوردارین
له پیوستیدا وه ک ژن هه ژارین
کاکه خوا ئیشی نابه چی ناکا
تا کټو نه بښنئ به فری تئ ناکا

نه زانی بوچی وا کورد زه لیله
بی ناو نیشان و هه میشه دیله
چونکه دوودل و خام و به خیله
کاکه خوا ئیشی نابه چی ناکا
تا کټو نه بښنئ به فری تئ ناکا

له م عه سره که وا عه سری بیسته مه
هه مرو میلله تئ خاوه نی حوکمه
هه ر کوردی نه گبهت وا له ژیر غه مه
کاکه خوا ئیشی نابه چی ناکا
تا کټو نه بښنئ به فری تئ ناکا

مونه ووهر زوری هه ر له بهر نانی
وه تن نه فروشی به یه ک تارانئ
نه خاته ژیر پی دین و ئیمانی
کاکه خوا ئیشی نابه چی ناکا
تا کټو نه بښنئ به فری تئ ناکا

نه شرافمان هه موو بی روخ و سسټن
ده خيله پشتیان هیچ پی نه به سټن
هه موو ناکوک و پاره په رسټن
کاکه خوا ئیشی نابه چی ناکا
تا کټو نه بښنئ به فری تئ ناکا

قه ومئ سه وییه ی نه گهر ناوا بی
مه حاله خاکی بهرز و ناوا بی
بو مردن باشه ته فر و تونا بی
کاکه خوا ئیشی نابه چی ناکا
تا کټو نه بښنئ به فری تئ ناکا

نه‌سرین

نه‌سرین ده‌مییکه داخت له دل‌مه
گیرۆده‌ی به‌ندی، ژیان‌ت زول‌مه
وا من پیت ئه‌لیم چونکه له‌سه‌رمه
هسته تیکۆشه تا خویت گهرمه
سه‌رپۆش فری‌ده چ واده‌ی شه‌رمه

ئه‌مرۆ زه‌مانی عیلم و عیرفانه
عالم شه‌و و رۆژ وا له فرمانه
فه‌رقی نیر و می نییه بیزانه
هسته تیکۆشه تا خویت گهرمه
سه‌رپۆش فری‌ده چ واده‌ی شه‌رمه

مه‌لێ من کچم، تۆش وه‌کوو منی
موحتاجی عیلم و فه‌ن و خویتندی
مه‌جبووری ئیش و خزمه‌ت کردنی
هسته تیکۆشه تا خویت گهرمه
سه‌رپۆش فری‌ده چ واده‌ی شه‌رمه

هینده دانیشتی پشتت چه‌ماوه
زه‌رد و لاواز بویت هیزت نه‌ماوه
کچی بیگانه‌ت خو له‌به‌رچاوه
هسته تیکۆشه تا خویت گهرمه
سه‌رپۆش فری‌ده چ واده‌ی شه‌رمه

ئه‌مرۆ به‌بی شک له‌ناو عاله‌ما
هیچ قه‌ومی وه‌ک کورد وا به‌جی نه‌ما
ناوی وا له‌ناو خانه‌ی عه‌ده‌ما
کاکه خوا ئیشی نابه‌جی ناکا
تا کیو نه‌بینی به‌فری تی ناکا

ئیمه‌ی کوژراوی ده‌ستی نیفاقین
موحتاجی پاره و عیلم و ئه‌خلاقین
بۆیه وا په‌ستین، بی ئیتتیفاقین
کاکه خوا ئیشی نابه‌جی ناکا
تا کیو نه‌بینی به‌فری تی ناکا

سلیمانی ۱۹۳۹/۱۱/۱۶

خشل و جوانیی تۆحه یا و فیبربوونه
پاشه رۆژیشت هه ر به وان روونه
کچی بی عیلم دیل و زه بوونه
ههسته تیکۆشه تا خوینت گهرمه
سه رپۆش فریڤده چ وادهی شه رمه

وهک خوشک و برا ئه بی ههردوو کمان
قۆلی لی هه لکه یین بچینه مه دیدان
تا کورد به رینه ریزی میلله تان
ههسته تیکۆشه تا خوینت گهرمه
سه رپۆش فریڤده چ وادهی شه رمه

سلیمانێ ۱۹۴۴

فیز و لهخۆ بایی بوون

عومرتکی تورپه هاته
بی که لک و بی سه باته
ئاخری قه بری ته نگه
ئهوی که لۆرت و لاته

دنیایه کی به لایه
پر دهر و پر جه فایه
هانایه پیوه بایی
مه بن، به خوا خه تایه

نه موسای پیغه مبه ر
دهوامی بوو هه تا سه ر
نه دارا و نه ئه سکه نده ر
نه تهخت و بهختی قه یسه ر

خه ویککی کورت و تاله
بی فائیده و به تاله
شریتی سیننه مایه
کاکه ههروهک خه یاله

چهند خانه دان به سه ر چوو
چهند نازه نینی خو ش روو
له ژیر ئه م خاکه بوونه
خۆراکی مار و میروو

بۆۋا بەلار و لەنجە
ئەرۆى بە نووكى پەنجە
تئى بىفكره لەژئير پئيت
هەر گۆرى پئىيى گەنجە

زۆر عەيبە دەعيە لئيدان
بەسەر ئئسقانى ئئنسان
گەر ئەتوانى بەدەعيە
بفرە بچۆرە ئاسمان...

قوماار

وا سلىمانى گشت ئئنتئزامى
هاته سەر بارى (پۆكەر) و (رامى)
بلاوئوتەو لەناو خاس و عام
(جۆكەر)يان كرده وئردى سوئح و شام
گەر بئى خەبەرى لەم ئەحوالانە
شەوئى بچۆرە ئەو چاخانانە
ئەوسا ئەبئنى لە هەموو لايەك
هەر چەند كەسئكە و چۆتە پەنايەك
دەورى قاقەزبان داوہ و دانئشتوون
بۆ وەسلى جۆكەر شئت و شەيدا بوون
خەرىكى يارىن هۆشئان نەماوہ
ملىان كوور بووہ و پشتئان چەماوہ
هەر تەق و هوور و هەرا هەرايە
سەيرئكى خۆشە وەك سئنه مائە
بەئى درئغا ئەم قەومى كورده
بۆ شتى بئى فەر بەدەست و برده
نئفاق و درۆ و جاسووسى و قوماار
تئيا ماھئرن وەكوو دانى مار

ئەمجا بابئئنه سەر يارىكەران
هەر دەستە بەجئا بۆت ئەكەم بەيان
تاقمى مەئموور سدارە بەسەر
ئئى تئكەلاو بوون وەك چئشتى سوائلكەر
يەكئى موؤدئره، يەكئى موحاسئب
يەكئى موئەلئئم، يەكئى باش كاتئب
ئامئر لەوئدا وەكوو مەئموورە
كوورئان گەر م ئەبئى بەوئنهئى كوورە

له ئه وه ئی مانگ تا پینج و شه شی
 له سه ه پارهی زۆر ئه کری دوو به شی
 به لام که وه ختی مانگ هشت و نو بی
 کیسه ی چۆل ئه بی هه خزی به خۆی بی
 پاره قهرز ئه کا دائیم له م و له و
 له بهر قهرزاری هیچ ناوی به شه و
 گیرفانی سووک و پاک و ته میزه
 قهرزار و موفلیس په ست و سه رحیزه
 ئه مه کرده وی لاهه کانه
 که وا کوردستان چاوی له وانه

تا قمیکی تر ئه ویش توجاره
 یا خود که سه به و ئه هلی بازاره
 به رۆژ هه ول ئه دهن به و حاله پیسه
 به هه زار حال و سویند و ده سیسه
 دهستی خه لک ئه پرن شتی ئه فرۆشن
 شه ویش بو یاری و هها به جۆشن

لیکی به ره وه چاکی بزانه
 ئه مه ئه حوالی موجته مه عمانه
 من مه نعی یاری ناکه م به کوللی
 با بکری ئه ما به موعته دیلی
 ئی مه قه ومیکین وا له ژیر بارین
 حه یفه ئه وه نده خه ریکی یارین
 با جاری خۆمان ده رکه یین له زیله ت
 ئه وسا ده ست ده ینه قوما ر و عو شره ت

ئاواتی دل

دل که زۆر مه سروره ئه مپۆ، ئاره زوی ئیزهار ئه کا
 حه ز له فنجانی شه رابی ده ست و په نجه ی یار ئه کا
 دل گه شه، وه ک گو ل وه هایه، ده رد و ئازاری نه ما
 تالیبی ویسکی و شه رابه، حه ز له عوود و تار ئه کا
 دل نه جاتی بوو له ته نگی که وه ته به زم و په زمه وه
 عاشقی سه یر و سه فایه، مه یلی ناو گو لزار ئه کا
 دل ئه وه نده مه ست و که یله، شی ته هیچ هۆشی نییه
 وا له ره قسایه خه ریکه عاله می بیزار ئه کا
 دل به نه شه و به زمی میللییه ت شو کر بوو ژایه وه
 شاییه، سه یرانه، به زمه، پر به دم هاوار ئه کا
 دل به ئاواتی گه یشت و لاوی کوردی دی که وا
 یه ک دل و یه ک ده م خه ریکه میلله تی هۆشیار ئه کا
 دل له کینه خالییه، بی گه رده، سافه وه ک بلوور
 سه د تف و له عنه ت له چاره ی خائینی سه گسار ئه کا
 دل ئه لێ (بی که س) هه تاکه ی لافی میللییه ت به دم
 هه ول و تی کو شینه ته نها قه ومی کورد رزگار ئه کا
 گه ر به راستی بی نه پیشی، ده س له ده ست یه ک که ن هه موو
 کییه ئه وسایه حوقوقی قه ومی کورد ئینکار ئه کا؟!
 یه کتریتان خۆش بوئ تا نه گبه تی به رتان بدا
 دوو دلێ ئه م قه ومه دیل و سووک و به د ره فتار ئه کا...

شیخه کان

شیخ که دهف لی دهن وه کوو () له زیکرا هه لپه ری
حه قیه تی دهرویشی مسکین نا عیلاجی گهر هه لتری
شیخ له بهر چاوی مریدا خوئی به جیبریل دائه نی
(بالتبع) ههر شه خسی جاهیل زوو به زوو بوی دیته ری
شیخ له بهر ته ئمینی قووتی ری حه قیه هت لا ئه دا
..... دنیای چ باسه، یاخو دینی وهرگری
کهی خودا فهرمووی که وهک گا بو ره بو ره دست پی بکهی
ورگی خو ت پرووت کهی به شمشیر لپی بدهی تا هه لدری
صه د ئه سف بو دینی ئیسلام چهنه پهریشان بوو له دهس
شیخ و دهرویش و مه لای... خوایه ئه مسالیان بری

ئهی مهلا

ئهی مهلا دیاره خه ریکی فیتنه یهک به ریا ئه کهی
دهوری پاپا و عه سری ئیرهاب لیره دا ئیحیا ئه کهی
تو که هیچ که لکت نه بی غهیره ز سووال و ته مبه لی
ئیسسته وا هاربووی له بهرچی پیتم بلتی بو وا ئه کهی؟!
تو له باتیی وه عز و ئیرشاد و نه سیحته کهی، که چی
بوویته شهیتانی عه وام و جاهیلان ئیغوا ئه کهی
گا به نووسینی مه زابیت، گه ه به ته حریکاتی خه لک
بو ره زای شه خسی هه زاران ئیشی بی مه عنا ئه کهی
ئاله تی دهستت، که کز بووی، دینه ته نها بو سووال
پوژی دهست داریش سیلاحته و خه لقی پی ئیمحا ئه کهی
نووری ئازادی جیهانی گرتیه وه، وا تازه تو
مه حکه مهی ته فتیشی نه گبهت سه ر له نوئی ئینشا ئه کهی
واز له عالم بیته، دانیشه، به روکمان بهر بده
مه لعه نه ت به سیه هه تا کهی خو ت وها ریسوا ئه کهی
من ئه زانم تو به فیهتی کییه که وتوویتته سه ما
سه گ که هار بوو چل شهوی عومره ئه گهر پروا ئه کهی

شاخ مهلا

ههردوو گویم پر بوو له باسی وه عز و سهرفیتره و زهکات
هه ره هه وائی حه شر و نه شرم پئی نه لئی تاکو مه مات
به سیه له م مه وزووعه لاده فبیری نوپژ بوو کائینات
خوتبه بیکی ئیجتیماعیم پئی بلتی بو ریتی حه یات
ئه ی مه لا تو بی خوا دا له م فیکره کونه لابده
فه نی تازهم پئی نیشان ده بو ته ره ققی و ریتی نه جات

(أطلبوا العلم ولو بالصین) گهر تی بگهی ته مام
قه تعیبه ن ته حسیلی فه ن و مه عرفه ت ناکه ی حه رام
فائیده ی چی (قام زید)، که لکی چی دی؟ په شمه لام
عالمه مت کهر کرد مه لا خوا لیت بسینئ ئینتیقام
ئه ی مه لا تو بی خوا دا له م فیکره کونه لابده
توی به راستی مانعی به رزی و ته ره ققی و ئینتزام

چاوم له ده قنه و نانی راتوومه بره دائیم مل قه وی
خوا به لالت لیدا هه تاکه ی وا له خو راک و خه وی
ته مبه لئ، مردووت مرئ به سیه له کن خو ت پیتشه وی
هه سته ته شویقی بکه بو ئیشی دینی و دونیه وی
ئه ی مه لا تو بی خوا دا له م فیکره کونه لابده
واسیته ی تویه که دینی به رزی ئیسلام بوو نه وی

هه ره که سی هه سته و به ساخته میزه ری نایه سه ری
عالمه و مه سمووعه قه ولی گهر چی کهر پئی و سه ره سه ری
حاسلی خه لقی ئه بیته نو کهر و عه بد و که ری
مائی ئیسلامی به قور گرت و له دین کردی به ری
ئه ی مه لا تو بی خوا دا له م فیکره کونه لابده
خائینی گهر وا ده وام که ی، روو سیاهی مه حشه ری

ئه وروپا پاپای ته می کرد، ده سته دایه عیلم و فه ن
پئی ته له و که شتی دروست کرد، دائیمی هه ره هه ول ئه دهن
قهومی ئیسلامیش مه لا گهر بیت و زوو ئیسلام نه کن
دائیمه ن مه حکوومی جه هلن سووک و ریسوا و ناپه سه ن
ئه ی مه لا تو بی خوا دا له م فیکره کونه لابده
باسی قه بر و مار بگوره، بیره سه ره باسی وه ته ن

خوایه یه ک (لووتهر) بنییری بو گه لی کوردی فه قیر
با نه جاتی دا له ژیر ده سته مه لا و شیخان و پیر
ئه م شه وی ده یجووره تاکه ی؟ ده رکه وی رۆژی مونیر
(عاره بیش) وابوونه حاکم، ئیمه هه ره دیل و ئه سیر
ئه ی مه لا تو بی خوا دا له م فیکره کونه لابده
باسی باوه ر که نه ماوه باسی فیرده وس و سه عیر

مهلا و شیخه کان

لای مهلا وایه که جهننعت ته کییه و لات خانیه
جیتی موردید و شیخ و سوئی، مه لجهئی دیوانه یه
غهیری ئەم قیسمانه باقی کافری بتخانیه
موخته ریح، عالم، مونه و وهر په شمه لای، ئەفسانه یه

شیخ ئەگەر صد کەس بەخەنجەر لەت بکا بەئسی نییه
() بکا، تالان بکا، کوشتار بکا، ترسی نییه
چونکه ئەولادی رهسووله قه تعییهن پرسی نییه
خائین و بی دین له کن ئەو عاشقی په یمانه یه

مامه سوئی وای ته مایه هەر بهریشی پانه وه
قه سوری بو حازر کرابی پر به خووری جوانه وه
ئەو ئەلێن جهننعت بهریشه، نهک به هوئی عیرفانه وه

صد (صلاح الدین) و (دارا) قییمه تی یهک نانه یه
گەر به ههشت هەر بیته جیگه ی جاهیل و شیت و کهران
دۆزه خیش مه خسووسی پیاوی فازیل و ساحیب نیشان
خوایه بمخه یته جهه ننه م نه چمه ریزی وه حشییان
جهننعتی چی گەر وه ها بی عهینی تیمارخانه یه

چاوه کهم به خوا خه یالتان خواه چاکی تی بگهن
خوا یه کپکی خوش ئەوئی دانابی ساحیب فیکر و فهن
ئیسستفاده ی بو به شهر بی، خادیی مولک و وه تهن
های هوویی بی سه مه ر هەر کرده وه ی شیتانه

باسی رهمه زان

خه لقه پیتم بلین که چی قه و ماوه
ئەم خه لقه بۆچی ئەرۆن رۆژاوه؟
هەر غه لبه غه لیبی خه لکه و تی ناگه م
هەر ئەلین هه وره و فه رقی پی ناگه م
یه کی هات وتی چۆن تۆ نازانی
له سایه ی خواوه خو موسولمانی
ئەم پرسی و یه که وا رهمه زانه
مانگیکی گه وره ی موسولمانانه
ئەم خه لقه بۆیه گردن لیرانه
بزانن دیاره مانگ یا په نه هانه
خۆم پی نه گیرا زوبانم نه سره وت
وتم ئەی هاوری ئەوا ناوکم که وت
خوا بتان گری بوچ منتان تۆقان
بوچ له م کاته دا لیم بوون به شه ی تان
حاسلی لیم دا چوومه ماله وه
به دلکی زۆر پر خه یاله وه
هینده ی پی نه چوو زرمه ی تۆپ هه لسا
عالم له دهنگ و ناله ی ته ترسا
هه را په یابوو له ناو خاس و عالم
ری بهر نه ته که وت له بهر ئیزدحام
خوایه که ره مت هه ر بو من غه مه
سه د شوکر خوایه من پازیم به مه
خو داخی رۆژوو هینده گرانه
له سه ر دلی من ئەلپی باتمانه

توشی گون رهشی خۆم ئەوا هاتم
نازانم چی بکەم، کوا رپی نهجاتم
به پۆژ به پۆژوو گپیژ و بی هۆشم
لاکەه سهرم دی چهشنی سهرخۆشم
ئهوقاتم له بهر بی هیزی وهک تر
دهروات و کهوتووم وهک ئیشکی کهر
دهی چاوه پروان به تا وهختی ئیفتار
سهیری سهعات که و بکه ئینتیزار
کاتی ئەزانی تۆپ ناگر درا
ناوساجی و شفته و ماستاو دانرا
به لام پیم بلین هه ی داد و بیداد
بۆچی پیم ناخوری له دوو پاروو زیاد
خۆ له پیش تۆیدا من له دلی خۆم
ئه موت قهت مومکین نییه تیر بخۆم
که چی که وهختی هاتمه سهر سینی
ئه وه خواردمه کهه ئه بیینی
له دوا ی نان خواردن نۆره ی گه رانه
یان چاخانه یه یان دیوه خانه
چاخانه ش ههروهک هه مامی ژنان
دهنگ و قیره یان ئه گاته ئاسمان
له شهق و هووری دۆمینه و قومار
ئینسان له ژینی خۆی ئه بی بیزار
ئه مجا بام سه ری له دیوه خان دهین
بزانین چییه و هه وال تی بگهین
ئه گه هه والی ئه ویش ئه پرسی
هیچ نییه غهیره ز باسی مهبعووسی

به کیکیان ئه لی فلان کهس باشه
ئهوی تر ئه لی ئه حمهق و جاشه
کۆمه لیک زۆر بی زهوق و سرور
دایم هه رایه پر له گهرم و هوور
ئهوا بهم حاله شهویشمان رابوورد
چوینه ماله وه پارشیویشمان کرد
هیچی تر نه ما جا نۆره ی خه وه
به سه ر خواردندا وه ره پال که وه
که نیوه رۆ بوو عالم هه ستاوه
دهم وشک و بۆگه ن چاویان ئاوساوه
دهروونیان گه رمه ههروهک ئاگر
دایم بۆ شه ر و هه را حازرن
له جیی رۆژباش و قسه ی پیاوانه
هه ر شه ره جوینه له یهک هه لدانه
ئه مه ته عریفی مام ره مه زانه
له بهری بکه و چاکی بزانه!...
یا ره ب به دوورمان بکه ی له ئافات
لا ده ی له سه رمان دهد و مجافات

مه‌رهه‌م و دهرمانی

بیٚکه‌س، ئەم چوار خشته‌کیییه‌ی له
سالی ۱۹۲۱دا خوینده‌وه له مه‌کته‌بی
زانستی، سلیمانی.

مه‌رهه‌م و دهرمانی دهردی ئیمه‌ ته‌نها مه‌کته‌به
فرسه‌ته‌ هه‌ستن له‌ خه‌و ئیتر چ وه‌ختی نووستنه
با چرای «زانستی» هه‌لکه‌ین و له‌ زولمه‌ت دهرچین
زۆر به‌جی ماوین له‌ خه‌لکی عه‌بییه، عاره، مردنه

یانیه‌ی سه‌رکه‌وتن

یا خوا هه‌ر بژی، یانیه‌ی سه‌رکه‌وتن
ره‌هه‌ری عیلم و ڕیگه‌ی پیشکه‌وتن
تۆ مایه‌ی فه‌خری قه‌ومی کوردانی
باعیسی روتبه‌ و ناو و نیشانی
دافیعی جه‌هل و زولم و وه‌حشه‌تی
ئه‌له‌کتریکی شه‌وی زولمه‌تی
قیبله‌ی ئومیدی هه‌موو کوردیکی
زیاره‌تگاهی هه‌موو فه‌ردیکی
میله‌ت به‌تۆوه‌ به‌رز و مه‌سه‌وده
له‌ناو عاله‌ما ناوی مه‌وجوده
ئه‌وی میله‌تی لا‌ خو‌شه‌ویسته
خزمه‌تی تۆی لا، فه‌رز و پپو‌سته!!
ئه‌بی وه‌ک برا ده‌ست بده‌ینه‌ ده‌س
یاری یانه‌ بده‌ین تا ئاخیر نه‌فه‌س
تا‌کو ناوی کورد بیته‌ پیشه‌وه،
وه‌ک شیر بیته‌ دهر له‌ناو بیسه‌وه!

ئەلەكترىكى سلىمانى (۱)

لە تارىكى نەجاتى بوو سولەيمانى تەماشاكە
جلووسە بەزمە سەيرانە شەوى وەك رۆژى پروناكە
ترىفەى كارەبا ئىستا لەناو حەوز و درەختا وەك
ترىفەى مانگ و ئەستىرە شەوانى سايەقەى پاكە
لەسەر تاسلووجەو سەيرى نزارەى ئەم چراخانە
بكە، بى شىك ئەلئى پارسە موكمەل شارە ئىستاكە
لە زولم و وەحشىەتى زولمەت ئەوا رىزگار بوو خەلقى
سوپاھى نوورى عادىل وا هجوومى كرده ئەم خاكە
وەكو كۆلان و سەرجادە و كون و قوژبن منەوەر بوو
دەماغ و فىكر و مېشكمان وەھا تەنویر بكەين چاكە
حەكىمى زەخمى ئەم كورده بگاتە عىلم و عىرفانى
لەژىر بارى غەم و وەحشىەت چەماوہ پشتى هىلاكە
بەعىلم و يەك دلى ئەوسا ئەگەينە روتبە و پاىە
بەتەنھا مىللەتى يەك دل لە دنيا حور و بى باكە
نىفاق و كىنە دەرەحق يەك هەتاكەى بەسىيە وا مردىن
خوایە تەفر و تونا بى ئەوى دل پىس و ناپاكە!!

ئەى ھاوار لە دەست دختۆرى خراب

ئەمان حكومت ھاوار بەمالمان
رەحمى بكە بە مال و منالمان!
توشى دختۆرىكى واتان كوردىن
هەموومانى كوشت لە دەردا مردىن
ئەگەر زوو بەزوو عىلاجمان نەكەن
ئەم دختۆرەمان زوو لە كۆل نەخەن
لېتان مەعلوم بى خەلقى ئەم شارە
چارە و نەجاتيان هەر بەفىرارە!
هېند دختۆرىكى بەبى وىجدانە
حاصلى عالەم لىي هەراسانە!
نەخىر سەھوم كورد حەمدى هەر چاكە
دختۆرىكى زۆر ماھىر و تاكە!
فائىدەى زۆرە بو سلىمانى
بەھۆى خزمەت و كوردهوى جوانى
بەلام بو ئەوہى سائىر لىواكان
لىي موستەفید بن وەك ئىمە و مانان
لوتفەن تەحوىلى بكەن لىرانە
ئىمەى لىي تىر بووین نۆرەى ئەوانە!!

خالہ حاجی با وہ کو من موفلیس و بی پاره بی
بی جہلال و بی جہمیل و بی کہس و دل پاره بی
دائما مہ حکومتی قہر و میحنہ تی و بی چاره بی
شانی خواری ہلتہ کینتی و باسی میللیہت بکا
با لہ شاریکی بہ سیتی و ہک سلیمانی نہ بی
با لہ خاکی وا ئہ سیر و جاہیلستانی نہ بی
با لہ سایہی جرت و فرتی خوشکہ زاکانی نہ بی
شانی خواری ہلتہ کینتی و باسی میللیہت بکا

دردی موفلیس ئہی رہ فیقان زور گران و زہ حمہ تہ
عاجیز و دائیم لہ دنیا غہرقی دہریای میحنہ تہ!
حورمہت و قہدر و رہ واجی زہر پیک لای کہس نییہ
سہر کز و پرورہش ہہ میشلہ نہ گبہت و بی ہہ بیہ تہ
گہر لہ عیلما فہیلہ سووف بی ناو و نیشانی نییہ
گہر لہ ئہ صلا پادشا بی ناوی ہہر بی قیمہ تہ
یا وہ کوشیر بی جہ سوور بی لای ہہ موو کہس رتیوہ
یا لہ حیکمہ تدا و ہکو لو قمان بی ژینی زبیلہ تہ
ہہر کہسی مائی صہرف کرد لافی گہورہش لی بدا
حالی ئہو بی شک رہ زیلہ و عہیش و نوشی حہ سرہ تہ
مہ قصہد و غایہم لہ مہ شدا موختہ سہر ہہر عہرزت ئہ کہم
پن لہ لیفہی خوت زیاتر رابکی ششی نہ گبہ تہ!!
پاشہ کہوت کردن لہ دنیا بؤ ہہ موو کہس لازمہ ،
پہندی «بی کہس» بگرہ تا کو تووش نہ بی بہم حالہ تہ!!

ههستی دەرڤون

به‌شارهت بِن له قهومی كورد

به‌شارهت بِن له قهومی كورد فه‌لاكهت شوینی مه‌فقوووه له سایه‌ی خواوه ئه‌مرۆژه خه‌لايق جومله مه‌سعووه چرای ئاسایشی هه‌لكرد، حكوممهت حوكمی مه‌حدوووه ئیلاهی سه‌د شوكر رۆژتیکى چهند پیرۆز و مه‌حموووه عه‌دالهت، ئه‌منیهت، راحهت سه‌راسه‌ر ئیسته مه‌وجوووه

زه‌مانی بوو له‌ژیر باری مسیبه‌تدا ئه‌مان نالان به‌دایم گوێچكه‌مان پر بوو له‌ باسی كوشتن و تالان له‌ سایه‌ی فه‌زلی موته‌سه‌ریف به‌سه‌ر چوو رۆژی شوومیمان ئیلاهی سه‌د شوكر رۆژتیکى چهند پیرۆز و مه‌حموووه عه‌دالهت، ئه‌منیهت، راحهت سه‌راسه‌ر ئیسته مه‌وجوووه

كه‌ زاتی پاکی موته‌سه‌ریف ته‌عین بوو بۆ سوله‌یانی نه‌ما له‌و رۆژه‌وه ئیتر نیفقا و جه‌هل و نادانی مونه‌وه‌ر بوو هه‌موو لایه‌ك به‌نووری عیلم و عیرفانی ئیلاهی سه‌د شوكر رۆژتیکى چهند پیرۆز و مه‌حموووه عه‌دالهت، ئه‌منیهت، راحهت سه‌راسه‌ر ئیسته مه‌وجوووه

سه‌عه‌دهت بوو به‌ به‌رگیك و كرایه به‌ر هه‌موو فه‌ردی نه‌ما ئه‌خباری ناخۆشی، له‌ دل دهرچوو هه‌موو دهردی دو‌عا گۆی زاتی عالیتانه ئیسته‌كا هه‌موو كوردی ئیلاهی سه‌د شوكر رۆژتیکى چهند پیرۆز و مه‌حموووه عه‌دالهت، ئه‌منیهت، راحهت سه‌راسه‌ر ئیسته مه‌وجوووه

عه‌جایب به‌هره‌یه‌ك بوو خوا كه‌دای به‌م قهومی كوردانه شه‌وی ده‌یجوری لی لاچوو، جه‌هالهت و له‌ فه‌وتانه ئه‌گه‌ر چی نووستووین هه‌لساین، وه‌ته‌مان روو له‌ عیمرانه ئیلاهی سه‌د شوكر رۆژتیکى چهند پیرۆز و مه‌حموووه عه‌دالهت، ئه‌منیهت، راحهت سه‌راسه‌ر ئیسته مه‌وجوووه

ئه‌یلولی ١٩٢٧

ساقی له پهرده دهرهات

«پینج خشته کی له سهر غه زه لیکي سالم»

گهرد و گولئی به بیان بوو سه با کیتابی هینا
له و یاره نازداره وه راز و عییتابی هینا
له خویشیا که قاسید هات و جه وابی هینا
«ساقی له پهرده دهرهات جامی شه رابی هینا
دل خیره ما له حیرهت مه ه نافتابی هینا»

بیستومه ئیمرو دولبهر ته شریفی چوته سهیران
ههستم و چومه سه حرا منیش به یادی جارن
هوشم نه ما که بیبیم لومه مه کهن ره فیکان
«یهک زهره عه کسی پرته و دهرکهوت و تووری سووتان
تایینه سهخت روو بوو له و عه کسه تابی هینا»

واقهوم و خویش ته بیبیان هینا و هاتن به دهسته
دهستیکی دا له دستم فهرمووی که چیته ههسته
وتم دهرمانی دهردم لای تو نیبه مه وهسته
تیماری چاکی سینهم راجیع به چاوی مهسته
«به ختیش موافیقی عه شق بو من خرابی هینا»

له کوری به زم و رهزما، له حاله تیکی مهستا
دانشتبووم له ناکا و عوود و کهمانه وهستا
له حیرهتا سه راپا مه جلیس عومومی ههستا
«یارم له نه ندهروون هات دهستی ره قیب له دهستا
غه مناک و شادمانم، ره حمهت عه زابی هینا»

دهستم له باده هه لگرت ساز و نهیم فری دا
ترسی قیامه تم بوو روو رهش نهیم له ویدا
به مالم گرتنه کول و توند له ملم گری دا
«بو تویه سووی مه جلیس هاتم بچم، له ریدا
بو کوی مهی فروشان قیسمهت شیتابی هینا»

جه مالی تویه فکری به نیمه به خشی نه شمیل
دل بهندی تویم و دائیم غه مبار و پهستم و دیل
مه حروومی دیده نیتم دوو چاری عیلله تی سیل
«روو ههر له من نه پوشتی و، حالی یه که جیبریل
ههر خاسه بو من و نه و تایه ی حیجابی هینا»

به ناخ و داخی تووه شه و تا سه حهر نه دهم تل
نه ختی له خوا بترسه نه ی چاو ره شه ی شل و مل
توبالی من به نه ستوت به سیبه نه ما ته حه مول
«وهی وهی چ مه جلیسی بوو، به ه به ه له دیده و دل
دولبهر شه رابی گیرا، سالم که بابی هینا»

ساقى نامە

ساقى فيداتم... ساقى فيداتم
دلّ پەستە، ھەستە ساقى فيداتم
ھەيرانى لەنجە و بەژن و بالاتم
شەرابى بابى بۆ دلّەى ماتم
رەونەقى، شەوقى بابە ھەياتم
لە دەستى پەستى بدا نەجاتم
شەرابى وابى عومرى نوحى بى
سەفا بەخشى دلّ نەشئەى رۆحى بى
كۆن و موسەففا، لاپەرى جەفا
بەزم و رابىتەى يارانى وەفا
شەرابىكى وا بەتەنھا جامى
تەكامول بكا خامى، نەفامى
قەدەح پەياپەى پرکە لىواو لىو
بىنپە و مەترسە لە تەعنە و جنپو

ساقى فرسەتە... ساقى فرسەتە...
دەخيل مەوہستە ساقى فرسەتە
وہختى خواردنەوہ و کەيف و عوشرەتە
موغەننى سا تۆش رۆژى ھىممەتە
دلّ زۆر گىرۆدەى دەنگ و نەغمەتە
توخوا قەتارى دلّ بۆى لەت لەتە
بەنالەى نەى و نەغمەى نەرغەنوون
بەنەشئەى مەى و شەرابى گولّ گوون
با لە دلّ دەرکەين سزايى گەردوون
ئاسوودە ساتى دلّ بى مەجنوون

ساقى بەھارە... ساقى بەھارە
ساقى پروانە دنيا بەھارە
زەمىن سەراپا گولّ و گولزارە
چرىکەى باز و نەغمەى ھۆزارە
نەورۆز پەيدا بوو لە گەردى يارە
تى بکە لە چاوى ئەو عىشوەدارە
کوا فرسەتتىكى ھەرۆک ئەمجارە
تى بکە چ وەختى توانچ و عارە

ساقى ئوبالى منت بەتەستو
دنيايە وەسيەت ئەکەم لە لای تو
کە مردم توخوا ھەر بەمەى بمشو
بۆم مەکەن شين و گريان و رۆ رۆ
لە جىيى ياسين و تەلقين و شىنم
بىن کۆرى بگرن لە ژوور سەرىنم
بەبەزم و بەزى و بەئاوازی خوش
ئىسک و پرووسکم ھەموو بىتە جۆش

شۆرى بىڭەس

دلنى تەر نەبى... دلنى تەر نەبى...
دلنى لە خويا دائىم تەر نەبى...
سەرخوشى با دەى رووى دولبەر نەبى
بە جامى شەراب كەيل و مەستى كەى
خووايه ئەو دلە دائىم پەستى كەى

دلنى ھىلانەى عەشقى يار نەبى
بە تىبرى نازى برىندار نەبى
كوشتەى دوو دىدەى پر خومار نەبى
بە جامى شەراب نەشئەى پى بەدى
خووايه ئەو دلە دائىم پەستى كەى

دلنى كە كانگای مەعرفەت نەبى
سەرچاوەى عەشق و موحبەت نەبى
رەھبەرى رېڭەى حەقىقەت نەبى
بە جامى شەراب جىلوەى دەرخەى
خووايه ئەو دلە دائىم پەستى كەى

دلنى دووچارى خەفەت نەبووبى
بە شمشىرى عەشق لەت لەت نەبووبى
پەرودەى دەرد و مىحنەت نەبووبى
ئاواتى نەبى غەيرەز مەى و نەى
خووايه ئەو دلە دائىم پەستى كەى...

سلیمانى ۱۹۳۷/۷/۱۶

نا ئۆمىدى...

«پىنج خىستەكى لەسەر غەزەلىكى كوردى»

لە دنيادا نىيە وەك من بەعەشقى ئەو گروفتارى
سەر و مالم لە رېتى دانا، كەچى لوتفى نەبوو جارى
سەفيل و دەربەدەر پۆژى لە كووچە و قوژبى شارى
«ئەمان مردم عىلاجى، سا لە رېتى پىغەمبەرا چارى
ويسال يا قەتلە يا تەكسىن، لە ھەر سى بۆم بکەن كارى»

تفوو لەم دەھرە پر قەھرە، لە خووشى و سەرودەت و بوونى
ئەوى دانايە بۆى نايە. سەفایە لای كەر و كوونى
لە داخى دەورى ناھەموار و پىشە و كوردەوہى دوونى
«لە كوئى سىنە دەنگى ئاى و ئۆى دل دى بەمەجزوونى
وېران بى نەم دى ساتى لىتى نەبى نالەى برىندارى»

ھەموو كەس پىم ئەلنى شىتى و ھا خۆت مەحوو بەرپا كرد
لە رېتى ئەم خاكەدا فەوتای و صەد لەكەت كە پەيدا كرد
چ سوودىكى ھەبوو بۆ تۆ ئەوئەندەت جەنگ و دەعوا كرد
«ئەلای ھەر كەس ئەچم مەنەم ئەكا خۆت بۆچى رىسوا كرد
درىغ كوا حال زانى، رەببى تووشم بىنى بىمارى»

لە كۆرى عەشق و دلدارى ھەتا زوو دەرىچم چاكە
ھەموو رەنجم بە فىرۆ چو لەگەل ئەو شوخە بى باكە
رەزىل و سووك و رىسوا بووم وەرە حالم تەماشاكە
لەژىر بارى غەما وا شانى سەبىم رېشە ئىستاكە
فىراقى يار لەبەر ئاخىر شەرى لىم بۆتە سەربارى

عارهق ئه خوّم

من عارهق ئه خوّم كه بى كه ده ر بى
كه مى له دىباى دوون بى خه به ر بى
گه لى سزام دى له رووى عه قله وه
بادهى مهى بخوّم، بى هوش و كه ر بى
عافىتى تو بى بامى و قوبوولى
با من به عارهق تووشى زه ره ر بى
به هه شت كه پر بى له وشكه سوڤى
ئاواته خوازم كه له سه قه ر بى
نامه وى به رگى رپا و زاهىدى
ئه گه ر به و به رگه ش زور موخته به ر بى
كورسى مه يخانه م له لا خو شتره
له وهى كه له سه ر ته ختى قه يسه ر بى
ساقى ده خيله بده رى جامى
با له عاله مى ماده به ده ر بى
رزگارم ببى له چهند و چو نى
مودده تى بوخوّم بى ده ردى سه ر بى

۱۹۴۳

بىزارى

له حال م بو به بىزارم، ته ماشا كه ن كه چهند عه كسم
له په ستى به ختى نا بوخت و له به رزى عىزه تى نه فسم
له كوللىيهى ژيانا من هه زاران ته جره به م ديوه
كه چى ئىستا كه وا تازه خه رىكى مه كته ب و ده رسم
به دوو رووى و درؤ و ساخته گه لى كه س بى گه بى، ئه م
منى (بىكه س) له سه ر راستى به دائىم گىره وهى حه پسم
ئه وانهى دوئى گالته م بى ئه كردن ئىسته زور به رزن
تفو و له م به خته سه سه خته و له ناوچه وانى وا نه حسم
زه مانى پىاوى جاسوسه، چ وه ختى سىدق و ناموسه
له هه ر لا باسى ئه خلاق و وه فا بكرى ئه بى هه لسم
ئه وه نده ته عقىبى حه قم كرد هه تا وا سووك و رىسوا بووم
هه زاران له عنه تم بو دى له هه ر شوئى كرا به حسم
په واجى كوئى لاي خه لقى وتار و شىعرى پر مه عنا
گه لى كه س پىكه نىنى دى به گو فتار و ده م و له وسم

۱۹۴۴

شینى مستهفا مهزهەر

دهك فلهك چه رخت شكى گشت كرده وهت خونخوارىيه
 بوچى تهبعت وا هه مئيشه مائىلى غه دداریيه
 رۆژ نىيه ئەم خه لقه تووشى شېن و واوه بلا نه كهى
 شه و نىيه عالم ره حهت بى، هه ره گرىيه و زارىيه
 شه ربهتت زه هره، ژيانت قه هره، لوتفت هه شه ره
 به زم و ره زم شىوه نه، كه يف و سه فات غه مبارىيه
 گه ره دوو چاوى عه قل سه یرت بكه ین جا تى ئە گه ین
 دل به تو به ستن خه تايه و عىلله تى بى عارىيه
 (مستهفا مهزهەر) كه دوینى ره هبه رى ئەم خه لكه بوو
 كوچى كرد داخى به جه رگم كوچه كهى ئىجگار یيه
 ناخ چ دهر دىكى گرانه بو گه لى كوردى هه ژار
 قهت به دهم ناكړى به يانى هینده سه ختى و كار یيه
 هه ركه سه سى رۆژى ئەوى دىبى دهر وونى لهت له ته
 په ست و داماره له داخا، خوین له چاوى جار یيه
 سالى ته ئىرخى وه فاتى وا به ناوى هاته دهر
 (مستهفا مهزهەر) غه رىقى ره حم و لوتفى بار یيه

۱۹۴۶

شینى مهزههد ئەمىن زهكى بهگ

له كوینونه وهى مئىژوونوسى كورد (محه مهه د
 ئەمىن زهكى بهگ) دا خویندوویه تیه وه ۱۹۴۸

به شى كورد ئەبى دهر د و خه فهت بى
 رۆژى به تىرى جه رگى لهت لهت بى
 ئاسمانى به ختى لىل و تارىك بى
 ئەستىرهى كز و روو له مه ینهت بى

قهت نه بوو رۆژى گه رده شى دهوران
 چه رخی هه لسوورپى به كه يفى كوردان
 ناشوكرى نه بى خووشى له ئىمه
 دووره به غه یرى شىوه ن و گریان

به لى زه مانه ی چه رخی كه چ ره فتار
 وا لىمان بوته دوژمنى خوینخوار
 دايم خه رىكه و بو هه ل ئە گه رپى
 زىاننى بدا له كوردى هه ژار

ورد سه رنج ئەدا كى به قىمه ته
 كى نه ختى خاوه ن هه ول و هیممه ته
 گورج ئە يف رپى و له ناوى ئە با
 سه یرى كه چه نده چه وت و نه گبه ته

جه نابى (ئەمىن زهكى بهگ) كه وا
 پىاوئى بوو بو كورد گه وره و پىشه وا
 داخى به جه رگم زوو له ده سمان چوو
 نازانم بلسىم چى له هه ق ئە وا؟

دهردی دەرۆون

بێکەس:

دهمپێکه، یاران، مات و خامۆشم
وینە ی تلیاک کیش مەست و بێ هۆشم
خۆم له ته نقیادات دوور خستۆتهوه
هه والی دنیام له بیهر چۆتهوه
نازانم دنیایا رۆژه یا شههوه
هه موو کارێکم خواردن و خهوه
له دهنگ و باسی خه لکی بێ خه بهر
وهک حه یوان ته ژیم، دوورم له به شهه
خه ریکی چی بم غهیرهز خواردنهوه
باسی قومار و پاره بردنهوه
حه قمه، لیم گه ری ته عنهم لی مه ده
حه قیکی ته وتۆ له صه دا صه ده
مردم ته وه نده هه ول و چه نه م دا
هه رچی کم نووسی گشستی چوو به با
قه ومی که دائیم هه ر هه ول بدهن
بۆ ته وه ی به کتتر به ته رزا بدهن
بایه له لایان میلله ت و وه ته ن
هیوا ته مپینێ ته وه ی ده نگ بکه ن
غهیرهز نیفاق و بێ ئیستیفاقی
فه ساد و فیتنه و رپی بێ ته خلاقی
چی تتر ته زانین؟ وازم لی بینه
په رده ی ته سرارم زۆر پێ مه درپینه
قسه م زۆر ماوه ره قه وهک به رده
کاکه لیم گه ری، به رۆکم به رده ...

پیاوی بوو هه تا بلتین مونه ووه ر
خاوه نی عیلم و ته خلاق و هونه ر
عومری خۆی دانا له رپی خزمه تا
پیتویسته قه در ی بگرینه سه ر سه ر

پیاویک بوو بۆ کورد ته ئریخی نووسی
لای نه دا له ری: مه وقیع و کورسی
زۆر فیداکار و میلله ت په رست بوو
هه والی قه ومی به دل ته پرسى

پیاویکی زانا و هیمن و به بیهر
ره وشستی بهرز و به را و ته دبیر
ئاو ته خوازی به رزی و ته ن بوو
پشتیوانی بوو بۆ لات و فه قیر

پیاوی بوو نه ما، زۆر ته واو پیاو بوو
خاوه ن کردار و مه وقیع و ناو بوو
پیاوی و نا مرئ، دیاره ته مپینی
له ناو عاله ما بهرز و ناسراو بوو

ته ی خاک ده خیلتم قه در ی بزانه
ئازاری نه ده یت له لات میوانه
ته ئریخی کۆچی (ته مین زه کی به گ)
«میلله ت مه جزوونه، زۆر په ریشانه»

پیاویکی تر:

(بییکهس) من نهم وت تو وا وهستا بیت
له باسی خهلقا تا خوۆت وهستا بیت
نهگبهت دامرکی، چیتته له میللهت
سهیری خوۆت نهکهی چوۆن بووی بهعیبرهت
رهفیقت ههموو ساحیب مهعاشن
خاوهنی پاره و وهزیفهی باشن
مهروانه نهوهی فلان جاسووسه
خائین و عادی زۆر بی نامووسه
ئهمهت پی ئهلیم، ئهتۆش بینووسه
ئیمان و دین و شهرفه فلووسه!
عالم خهبرکی روتبه و پارهیه
ههر تو بهتهنیا جهرگت پارهیه
ئوهنده قسهت کرد نانی خوۆت پری
مالت ویران بی چهند ئاخیر شهپری
کی گوی ئهداته شیعر و نهسیحهت؟
کی پهسهند ئهکا قسهی بهقیمهت؟
ئهمرۆ زهمانی روپییه و ئانهیه
ئهمانه قسهی منالانهیه
کوا پیاوی دلسوۆز، کوا وهتهن پهروه؟
کوا خاوهن غیرهت، کوانی مونهوهر.
بهسیه، قسهی خوۆت بو خهسار نهکهی؟
عالمی له خوۆت بوچ بیزار نهکهی؟
دانیشه، ئیتتر چیت له کورد داوه؟
بوچ خوۆت نهخهیتته ئهم گیژ و داوه؟
صهد سال لهسهریهک تو ئیرشاد بکهی
خهلق وا ئهزانی زورنا لی ئهدهی

من باکم نییه، ههر له بهر توومه
قسهت کار ناکا، بهردی بن گوومه

بییکهس:

بهلی فهرموودهی تو لهسهر چاوم
راسته بویه من سووک و بهدناوم
دائیم دهريهدهر و نان برپاوم
چی بکهم، بلیم چی، وهها خولقاوم
ههتا بيم قسهی حهق نهکهم
جوین بهئینسانی خائین ههر ئهدهم
گهرچی راست وتن شهقی له دوايه
خۆشه له لای من، وهکو حهلوایه
ئوهی بهناحقه شتی بنووسی
پهنجهه ههلوهری و چاوی بنووسی
مهقسهدم تهنیا نهشری نهخلاقه
برینی رهگی فیتته و نیفاقه
ئهخلاق رههبری پیتی پیشکهوتنه
پهپژهی تههرققی و زوو سهرکهوتنه
دهلیلی ریگهی فهوز و نهجاته
سهرمایهه فهخر و بوونی حهیاته
قهومی بی نهخلاق پهست و زهلیله
ههر بهشی شهقه و سهرکز و دیله
ئهمه پهندیکه بو چاکیی ئیوه
نامهوی هیچم دهست کهوی لیوه

به هاري سلیمانی

سه حرا ئه لئی به هه شته
دل ئاره زووی له ده شته
حه زی له سه یری گه شته
کوژراوی چاوی گه شته
گیرودهی خالی ره شته
یارم شازادهی ره شته

رۆژێکی بێ قوسووره
دنیا باغ و قوسووره
پر له غیلمان و حووره
خه فهت له دل به دووره
گویت له نه غمه ی تو بووره
وینه ی ساز و سه متووره

(پیر میکایل) بینه
دلگیر و خووش و شینه
ههروهک تاوس په نگینه
جیی به زم و هه لپه رینه
سه یران و پیکه نینه
پر ناز و نازه نینه

جی هه ر (قۆریه شکاوه)
وینه ی خو نه بینراوه
مه شهوور و زۆر به ناوه
بروانی له هه ر لاوه

109

دهسته ی کچان و لاوه
وهک چنار و لاولاوه

خووشی له (سه رچنار) ه
چیمه ن و می رغو زاره
هه واکه ی می شکباره
دار و به ردی خو ماره
سه یران که ری هه زاره
جیی بولبول و هوزاره

چوار شه مموان هه رایه
رۆژی به زم و سه فایه
ئازادی ئاشکرایه
رهش به لکه و سه مایه
بو دهردی دل ده وایه
کاشکی هه روا بو وایه

خوایه هه موو به هاران
به خووشیی خزم و یاران
بچینه به زم و سه یران
ئیمهش ههروه کو شانان
به نووری عیلم و عیرفان
ئاوا ببی وه ته نممان

110

ئەي مانگ

ئەي مانگ من و تۆھەردوو ھاودەردىن
ھەردوو گرفتار يەك ئاھى سەردىن
تۆۋىل و رەنگ زەرد بەئاسمانەو
منىش دەربەدەر بەشسارانەو
دەخىلتم ئەي مانگ قىبلەي دلداران
دەرمانى دەردى دلەي بىماران
شەۋىكە و ئەمشەو بگەرە فرىام
بى يار و ھاودەم عاجز و تەنىام
دلزار و بىزار پەست و غەمگىنم
گىرۆدەي داوى يارى شىرىنم
دلبنەندى غەشقى ئەو بەلەك چاۋەم
شىت و شەيداي ئەو ئەگرىجە خاۋەم
لەوساۋە ئەوم كەوتۆتە خەيال
گرىبانە پىششەم بوومە كۆي زوخال
ئەي مانگ تۆشوعلەي غەشقى پىرۆزى
تۆنەشئە بەخشى دلئى بەسۆزى
من سوتىندت ئەدەم بەعەشق و جوانى
بەنەسىمەكەي بەرى بەيانى
بەسەرھاتى خوت بۆ من بەيان كە
دەردى گرانم نەختى ئاسان كە
دوچارى چى بووى وا پەشىۋاۋى؟
لەبەرچى پەست و مات و داماۋى؟
پىم بلئى توخوا چەند جوانت دى؟
چەند جووتە يارى دەس لە مالانت دى؟
چەند كۆزى بەزمى عاشقانت دى؟
چەند تەخت و بەخت و خان و مانت دى؟

چەند قەھرەمان و چەند سولتانت دى؟
چەند قەوم و مىللەت، چەند شارانت دى؟
چەند شەپ و شۆزى بى ئامانت دى؟
چەند بۆردومانى كوردستانت دى؟
چەند كفنئى ئالى شەھىدانت دى؟
چەند بى كەسانى پەرىشانى دى؟
چەند دەربەدەر و مال و پىرانت دى؟
چەند چاۋى سوورى پىر گىرانت دى؟
ئەي مانگ ئەوئەندە سەپرى دىيات كىرد
سەپرى نىفاق و زولم و رىيات كىرد
بۆبە بەم رەنگە كارى لى كىردى
رەنگ و شوعوورى بەجارى بردى

لای لایه (شیرکو)

رۆله، لای لایه... (شیرکو) لای لایه
شه و گار درهنگه بۆچ خهوت نایه؟
دنیا کش و مات له هه موو لایه
هه چى درهخت و دهشت و چیا یه
وا له ژیر بالی ره شی شه وایه
نه دهنگ، نه سروه هیچی لی نایه
رۆله، لای لایه... (شیرکو) لای لایه
یا خوا شیرانه بییته ناو کایه...

بنوو به خووشی هه تا به یانی
خه وی ژیر په رده ی پاکى یه زدانى
گریانى چیتته، تو چی ئەزانى؟
تو تازه خونچه ی باخی ژبانى...
کوړپه ی نازدار و فریشته ی جوانى
رۆله، لای لایه... (شیرکو) لای لایه
یا خوا شیرانه بییته ناو کایه

په پوله ی سپی ناو باخی گولان
بنوو به بی ترس تا بهری به یان
تۆم داوه ته دهس خودای نیگه هبان
ئیشک گری تۆن په ربی ئاسمان
هیوای دواړۆژی بۆ قهومی کوردان
رۆله، لای لایه... (شیرکو) لای لایه
یا خوا شیرانه بییته ناو کایه...

زه رده خه نه کهت پر نه شئه وهک مه ی
گروگاله کهت خوشتتر له سه د نه ی
ئاواته خوازم که زوو پی بگه ی
به شه رتی که من ره نجه رۆ نه که ی
رۆله، لای لایه (شیرکو) لای لایه...
یا خوا شیرانه بییته ناو کایه...

رۆله وا من تۆم هی نایه به ره هم
به ره نجی زۆر و به شیرى مه مه م
به شه و نوخونی و، ناخوشی و سته م
ئه وه نده له خوا ته مه ننا ئه که م:
وه ته ن رزگار که ی له ژیر بارى غه م
رۆله، لای لایه (شیرکو) لای لایه
یا خوا شیرانه بییته ناو کایه...

ئەستىپەرە گەشە

ئەستىپەرە گەشەى بەحەواو
سەرم وا لەتۆ سوورماو
ھەر سەپىت ئەكەم تى ناگەم
كى تۆى لەو جىيە داناو؟

بەشەو كە دىمە سەربانى
سەپىت ئەكەم لە ئاسمانى
لەناو فەزای شىن و جوانى
جىرپوت دى تا بەيانى

بۆيە وا شاد و مەسرورى
سەربەست و بەرز و پووسورى
دائىم دل روون و پى نوورى
چونكە لەم دنيايە دوورى

خۆزگەم ئەمەيە ئىستە تۆ
بەتايە گەف و گۆ
شەرحە بکردايە لەبۆ
منى ھەژارى دەس خەپۆ

بەردى، درەختى، يا بەشەر؟
ئەلماسى، زىوى، يا گەوھەر؟
گىرەوھى تۆم و پىكەدەر
پىم بلتى زوو بەموختەسەر

جوابى دامەوہ كەوا
كوردەيەكم لەناو فەزا
بەئەمر و قودرەتى خودا
راوەستاوم لە پرووى سەما

سليمانى

چ خۆشه!

چ خۆشه دهسته يهك دلسۆز و ياران
ره فيقى يه كترى بچ غه زكاران
به تا قم پي كه وه فه سالى به هاران
بچينه به زم و ره زم و كه يف و سهيران
له سهه ئاوى به كۆمه ل دابنيشدين
به نه شئه ي به سهه وه باده بنوشين

به يارى و پي كه نين و شه وق و سوحبت
به سه يري مه نزهه و سيحري ته بيعةت
به زيكرى سانبع و ته قديسى خيلقتهت
له دل ده ركه بين بوخارى دهره و ميحنهت
له گولزارا به ئاههنگ دابنيشدين
به رامبهه دهشت و شاخى سهوز و رهنگين

له بيهرت غائيله ي دنيا به دهر كه
له باسى نيك و بهد، توخوا، گوزهر كه
به سىتى چاوه كه م (بيكه س) چه زهر كه
له خوار و ژوورى خوت ساتى نه زهر كه
زه مينه پر گول و ره يحان و نه سرين
سه مايه فوبه ييكي شين و نه خشين

ئه گهر تو خواوه نى ئيدراك و هوشى
له مازى و پاشه رۆژ چاوت ئه پوشى
سه عادهت له حزه يي كه تو به خوشى
له سه حرا رابوئيرى مه ي بنوشى
ده ساقى تپي كه توخوا تاكو ئه مرين
مه عيشهت تهوقه بو ئينسانى غه مگين

شيني قاله ي ئايشه خان

وا كوژا يه وه... وا كوژا يه وه
ئه ستيره ي هيو وا كوژا يه وه
ده روازه ي خو شى داخرايه وه
دهرگاي شوومى شين وا كرايه وه
دلى هه زاران بو ت تووايه وه
دله ي هه ژار بو ت بو ته بريانى
حه شه ره، هه رايه له سوله يمانى
له هه رلا ئه پۆي دهنگى گريانه
شينه، شيوه نه، يا قور پيو انه...

قاله گيان: له دواي تو خوشى نه ما
هه رچى بنناسى غه رقه له خه ما
هاوفه ردان! توخوا با كوژي بگري
هه تا فرميسكمان هه يه بۆي بگري
كه فرميسك نه ما به نالينه وه
ئه م چه ند فه ردانه بخويتينه وه
په نا ي هه ژار و كه ساسانم رۆ!
دالده ي هه تيو و بي كه سانم رۆ!
ده سكه گولئى ناو مه جليسانم رۆ!
چراي ئاههنگى ناو دۆستانم رۆ!
شيري مه يدانى ناو ژيانم رۆ!
هاواره قاله ي ئايشه خانم رۆ!
هاواره قاله ي نه وجه وانم رۆ!

ئەو دولبەرە...

عالم ئەكاتە مەخسەرە
 بۆ سەیری خۆی ئەو دولبەرە
 نەسیحەت ئەكەم وەرە
 باوەر بەو عەدی ئەو نەكەى...

قەسەى شىرىنە، شىلەيە
 ئەو چاوشىنەى خنجىلەيە
 بەناز و مەكر و حىلەيە
 باوەر بەو عەدى ئەو نەكەى...

هەرچى رەنجى لەگەل ئەوا
 بەدى ئەچى بەباى هەوا
 رەزىل ئەبىت و بى ئەوا
 باوەر بەو عەدى ئەو نەكەى...

هەزاران گىر و دەسخەرۆ
 ئەكات بەفیشال و درۆ
 نەتىجەش پىت ئەلئى برۆ
 باوەر بەو عەدى ئەو نەكەى...

خۆتى فىداكەى هەر كەمە
 خەلاتى ئەو دەرد و غەمە
 (بىكەس) بەسىيەتى چىت لەمە
 باوەر بەو عەدى ئەو نەكەى...

كەرەكانى شىخ سەلام

كەرىم، ئەمىرۆ كورتان بۆتۆ
 شەلتەى جەزا بگرە و برۆ
 بار هەلگرە تا نىسەرۆ
 سىياسى بە، زۆر لەسەرخۆ
 (بىرتو هەزاران عەلبە جو)

مودىرەكەى شارى (پىنجوتىن)
 بەتېر نابى بەپوتبە و شوپىن
 بەخورمالىش بۆت ئەخۆم سوپىن
 تۆ لە كووتىت و، ئەوان لە كووتىن!
 (بىرتو هەزاران عەلبە جو)

هەزارى بى عەقل و كەمال
 بۆخۆى گەبى بە حال و مال
 وەك مودىرەكەى (چەمچە مال)
 (بىرتو هەزاران عەلبە جو)
 خۆكەرەكەى (حاجى مامەن)
 بەصەد قورئان، باوەر بكنە
 لەگەلئى ئىمتحانت كەن
 ناگاتە تۆ بە عىلم و فەن
 (بىرتو هەزاران عەلبە جو)

به‌هار نامه‌وی...

به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم
ئه‌مرو من به‌دل په‌ست و غه‌مگینم
دوورم له‌خو‌شی. خه‌ریکی شینم
زار و بی‌زارم تاریکه ژینم
دوژمنی لاله و گول و نه‌سرینم
به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم

به‌هار بولبولت با هه‌ر بخو‌یتی
گولیش له‌ده‌شتا با خو‌ی بنو‌یتی
کانیت ئاوی پروون با هه‌لقو‌لینی
گژ و گیات هه‌وا با بیشه‌کینی
ئه‌مانه‌ دلی من نابزو‌یتی
به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم

به‌هار و ده‌شت و ئاسمانی شینی
بولبول و قومری و گول و نه‌سرینی
نه‌شئه‌ی دیمه‌نی جوان و شیرینی
په‌شمه‌ لای که‌سی سه‌راپا ژینی
پر بی له‌دیلی و ده‌رد و غه‌مگینی
به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم

تووشی لافاوی عیلم بووم...

تووشی لافاوی عیلم بووم و به‌لام زوو ده‌ره‌پریم
سواری و پو‌ری جه‌هل بووم و به‌ناویا تی په‌ریم
صه‌د شوکر ئوخه‌ی نه‌جاتم بوو له‌باسی عیلم و فه‌ن
نام گرن جاریکی تر بو‌یه له‌که‌یفا هه‌لپه‌ریم
گه‌رچی تا ئیستا و توومه! تی بگه‌ن زوو پی بگه‌ن
به‌و قسانه‌م قه‌تعییه‌ن باوه‌ر مه‌که‌ن، سه‌گ بووم و ده‌ریم
خو‌ینده‌واری شیتیییه، هه‌ر جه‌هله‌ ئینسان سه‌ر ئه‌خا
گه‌ر له‌مه‌ولا ناوی عیلمم برد بزائن سه‌رسه‌ریم
هیتنده‌ ته‌عقیبی هه‌قم کرد تا‌کو نانی خو‌مم پری
سووک و ریسوا بووم له‌ناوا گیره‌وه‌ی ئاخه‌ر شه‌ریم
من که‌ زانیم حالێ زانا نه‌فیه. چه‌پسه- یا شه‌قه
هه‌ر کیتابیکم هه‌بوو دو‌یتی له‌ داخانا دریم
پیاوی دانا عه‌قلی دانا زانیی بو‌ی ناچیتته سه‌ر
به‌رگی نادانیی له‌به‌ر کرد بوو به‌خاوه‌ن زی‌ر و سیم
شه‌رته‌ که‌ریم باره‌ گو‌یزم لی بنین خه‌رپه‌ی نه‌بی
با ده‌می زور و که‌می وه‌ک بی غه‌می بو‌ خو‌م بزیم

بەبۇنەى بۇمباى ئەتۆمەوہ

داخەكەم بۆئەو زەمانەى رووی زەمین
 وەك بەهەشت بوو پر لە خوۆشى و پیکەنین
 بئى تەماع و بئى درۆ و خالى لە قین
 دلنیا و، دووریوین لە ئۆتۆمى لە عین
 تف لە عیلم و سەنعەت و سەد کارەبا
 مەرحەبا ئەى جەهل و وەحشەت مەرحەبا
 یادی تۆ ئیستا لە دل خەم لائەبا

عیلمە ئیستا بۆتە مایەى دەردى سەر
 عیلمە بۆتە واسیتەى مەحوى بەشەر
 عیلمە تەسخیری ئەكەن هەر بۆ زەرەر
 عیلمى چى؟ وابئى. هەزار خۆزگەم بەكەر
 با وجوودى رادیۆ و شەمەندەفەر
 تف لە عیلم و سەنعەت و سەد کارەبا
 مەرحەبا ئەى جەهل و وەحشەت مەرحەبا
 یادی تۆ ئیستا لە دل خەم لائەبا

گفتوگۆى (بیکەس) لەگەل زەمانە

بیکەس:

ئەى زەمانەى بئى وەفا تاكەى لەگەلما خائینی
 دائیمەن نارێك و چەوت و عەكسى ئامالى منى
 موددەتى لای خۆت لەگەلما وەك برا بووین ئەى زەمان
 حالى حازر لێم بەرى بووى، ناحەز و هەم دوژمنى
 وەلامى زەمانە بۆ (بیکەس):

فايقا تۆ بۆچ ئەنالى، بەسیه ئیتر قیژە قیژ
 من وەفام بۆكەس بووه وا تۆ خەرىكى شیوهنى؟
 سەد هەزار پیاوى نەجیبم خستە ژێر بارى جەفا
 چەند هەزار پیاوى بەسەرۆت مایهوه خۆى و گونى

بیکەس:

ئەو كەسانەى تۆ ئەلێبى، هیشتا لە بیکەس چاترن
 چونكە ژینى جەفایه زەهرى ماره خواردنى
 پیم بلتى تۆ بۆچى دەرحەق ئەو كەسانەى عاقلن
 ئەژدیهائىت و، بۆ ئەوانەى جاھیلن هەروەك ژنى

زەمانە:

رۆلە تۆ جارى منالى، شارەزای دنیا نەبووى
 سەیرى تەئریخ كە ئەزانى گەر لە سیلكى خۆتندنى
 شا (صلاح الدین) و (دارا) خاوەنى باخى ئیرەم
 جوملە فەوتان، بوونە خۆل و تۆ لە حالى نووستنى...
 زەرپدیهك فەرقى ئەم و ئەو قەتعییهن لای من نییه
 بەسیهتێ تەحقیر كردنم، تۆ تالیبى شەركردنى

لێت موحققەت بێ زەمانە عالیەمی لێت عاجزە
 بێ وهفای، بێ مروەتی، هەم سەرسەری و پیس و دەنی
 تاقەت و مەیل و بهقای تۆ بۆ کەسێ تا سەر نەبوو
 هەردەمی یاری یەکیکی... لایقی زەم کەردنی

من و ئیفلاس

من و ئیفلاس و بەدبەختی و دەردی چاخانە تا مردن
 من و حوجرە و دەسێ نوێن و قوتابی خانە تا مردن
 برۆ یا هوو موبارەک هەر بەتۆ بێ پاکەتی (ئەرداس)
 من و کیسە و سەبیل و تووتنی خۆمانە تا مردن
 سدارە و قۆندەرە و باستۆن هەموو بۆ تۆ بۆچیمە
 من و تەپلە و کلاش و داری هەورامانە تا مردن
 ئەتۆ شەمپانیا و ویسکی. من و قاپی رەشی عارەق
 ئەتۆ نۆتی هەزار روپیە و من نۆ ئانە تا مردن
 ئەتۆ دانس و سەمای تیاترۆ و کەمان و عوود و قەرناتە
 من و زورنا و سێ پییی و دەهۆڵ لێدانە تا مردن
 ئەتۆ راحە و مورەببا و پسکیت و چوکلێتە خۆراکت
 منیش باسووق و سنجووق و پەنیر و نانە تا مردن
 لەناو قەومێکی جاھیلدا ئەوی یەک زەرپە فیکری بێ
 ژبانی زەحمەتە (بیتکەس) کە سەرگەردانە تا مردن

موسابه قهه كهر سواری

خوٲتان لابدهن بوٲه سٲی تازی
با نه ختی بوٲتان بکه م رمبازی
بژی که ره کوٲل چند نه شه به خشی
به هه بیته که ری، به هیممهت ره خشی
قوربانه، ساده ی بیتره چوار ناله
هرچی جوٲه کت خوارد بیٲه لاله
رووی خوٲ سٲی که ی له ناوٲه خه لقه
ده خیله نه م خه ی له م جیگا ره قه
گوٲ قوت که ره وه و کلک راوه شینه
هرچی کت تیایه لیتره بینوٲنه

سه ر دانانه وینم

من که رازی بم به نه ختی عه ره ق
به چوٲری چیشت و له تی نانی ره ق
که لکه لته ی پارهم له سه ردا نه بی
حیس و ته ماعم دابیته به ر شه ق
سه ر بوٲ هیچ که سی دانانه وینم
ته شی نارٲسم بوٲ پیای ته حمه ق
به نیتری نه ژیم هه تاکو ماوم
نه به د لانا ده م له سه ر ریگه ی حه ق...

به دوو زمان

من له وهسفی ناز و له نجه و لاری دولبهر عاجزم
(وصفها صعب علي، حائر فيها القلم)
خۆم له بهر پييدا فری دا و زۆر به مه جزوونی وتم:
(ارحمي قلباً حزیناً قد اذابته السقم)
پیی وتم (بیکهس) خه یالت خاوه قهت ناگه یته من
(قلت: رفقا هل یجوز قتلنا؟ قالت: نعم)
له حزه یهک گهر لوتفی دهر حهق من بیی ئه و ئه خته ره
(تعديل الفردوس عندي دونها روض الارم)

جه ژنی من

جه ژنی من گریانه ئه مریۆ، میحنه ته جه ژنانه کهم
به رگی من جه ور و جه فایه، شیوه نه سه یرانه کهم
دل که ناخۆش بوو برادهر جه ژنی ئه و ته عزیزیه هه ر
عالمه می شایی بکا، من به سته یه گریانه کهم
خه لک هه موو مه سروور و شادن ده سته ده سته دینه خوار
من خه ریکی دهردی خۆم، ته رکی ناو یاران ئه کهم...

تی هه لکیش

(قل لمن یبکي علی رسم درس)
شین و گریان به سیه، ئیتر، کاکه بهس
وه سف و یادی یاری رابردوو مه که
(مثل لیلی و لبینی و خنس)
واز له مانه بینه، وارۆی تیپه پری
(واصطبح کرخیه مثل القبس)

سلیمانی

شیوهنی رابردوو

زه مانێ بوو که باخی شیخ وه کوو باخی موعلله ق بوو
که چی ئیستاکه په ژمورده به جیگه ی حاجی له ق له ق بوو
به وینه ی تاقی کیسرایه، ئه ویش وه ک ئه م خه راباته
زه مانه ی شه وکته و عیززی به سه رچوو جه رگی شه ق شه ق بوو
له مه جد و ناوی رابردوو شه ره ف تی فکره جا بگری
له بو ئه و رۆژه پیروژه ی که چند پر شه وق و ره ونه ق بوو
ئه سیر و ماته ئیستاکه له ژیر چنگی غه زه بدایه
له خنکانا به بی چاره له تاوا چاوی وا زه ق بوو
سه لاهه ددینی ئه یوبی که دنیا که وه ته ژیر دهستی
سولاله ی ئالی بابان بوو که ساحیب حوکم و سنجه ق بوو
هه موو رۆیین. به لام ناویان به جی هیشته بو خه لق چونکه
ئه وی بی ناو و شوهرت مرد، موحه ققه ق گه وج و ئه حمه ق بوو
به لێ دنیا یه، وه ک بایه، جه فایه، چه شنی خه و وایه
هه زار موک و میلله ل فه و تا هه زاران ته ختی پی له ق بوو

به‌شارهت له گشت مه‌ئمووره‌کان

ئه‌وا تیاترۆ هاته‌وه

به‌شارهت بچ له گشت ئه‌فرادی مه‌ئموور
هه‌موو چاو روون بن و دل شاد و مه‌سرور
له سایه‌ی خواوه ده‌رکه‌وت رۆژی پر نوور
به‌سه‌رچوو شه‌و، نه‌ما هه‌نگامی ده‌بجور

شوکر ئه‌سبابی که‌یف و زه‌وق و عوشه‌ت
هوجوومی کرده سه‌ر شار بۆ ده‌فعی می‌هنه‌ت
که‌مان و عوود و قانون، سه‌یری قامه‌ت
هوزاره و قومرییه بۆ باغی عوشه‌ت

عیلاج و مه‌له‌می بۆ قه‌لبی پر غه‌م
جه‌مال و ده‌نگی خوش و زولف و په‌رچه‌م
ئه‌مانه هیتزی گیانن نه‌ک هه‌موو ژه‌م
قوبوولی و تاس که‌بابی و تیکه ئیزه‌م

چ رۆژی بوو که دوینی رۆژی مه‌حشه‌ر
خه‌لایق تیکرژابوو جومله یه‌کسه‌ر
له‌به‌ر (فیکتۆریا) بوو ئه‌ی براده‌ر
که خه‌لقی هاته‌ده‌ر وه‌ک ریزه عه‌سکه‌ر

هه‌موو مه‌ئموور ده‌ماغی به‌زم و خوشی
لیباسی فاخیر و نایابی پۆشی
به‌یادی ئه‌م قودوو مه‌ جامی نووشی
به‌هیممه‌ت بۆ زیاره‌ت تی ئه‌کۆشی

..... عاشقی (فیکتۆریا) یه
له پیتی ئه‌و دائمه‌ رۆحی فی‌دایه
به‌بێ ئه‌و ژینی هه‌ر ده‌رد و جه‌فایه
موحاسبی یه‌ک ده‌لیلله له‌م لیوایه

په‌ئییسی به‌لده وردی تا درشته‌ی
له داخی هیجره‌تا کۆماوه پشته‌ی
وه‌کوو مه‌جنوون فی‌راریان کرده ده‌شته‌ی
که‌وا هاته‌ته‌وه چاک بۆوه گشته‌ی

موهه‌ندیسمانه تا ئیستا له شین بوو
سه‌راپا ئیشکه‌ری مات و سه‌زین بوو
ده‌روونی کون کون و زام و برین بوو
که‌چی ئه‌م‌رۆ به‌خه‌نده و پیکه‌نین بوو

مودیری دائیره‌ی ریتی ئه‌مین به‌گ
له قه‌هرا ورگی ئاوسا بوو به‌دیبه‌گ
وجوودی خو‌نه‌ما بوو غه‌یری دوو ره‌گ
که‌چی ئه‌م‌رۆ که تۆی دی که‌وته ئاهه‌نگ

قودووومی ئه‌و له‌بۆ هه‌ر گه‌نج و پیری
خیلافی تیا نه‌بوو وینه‌ی نه‌زیری
ئه‌بێ له‌م رۆژه ته‌ئریخی بگی‌ری
له ده‌فته‌ردا بنووسری هه‌لبگی‌ری

رجاتان لی ده‌که‌م ئه‌ی خزم و یاران
که زۆر تی هه‌لنه‌چین وه‌ک جاری جاران
له‌سه‌رخۆ بن له ئیشیکه‌که کردتان
هه‌تاکو زوو نه‌بن لات و په‌ریشان

قصيدة عربية الى فتاة سورية

سورية ملكت فؤادي بعينيهما
ورمتني في بحر الهوى بسهام
انستني كل مليحة كانت لها
سوقاً بقلبي وافراً و غرام
جذبت قلوب العاشقين بعينها
جذباً كجذب الشمس للأجرام
يا زهرة العشاق قبلة خدك
تشفي عليلاً قلبي بسقام
رحماً بقلبي قد غدا متضرعاً
كتضرع المسجون للحكام
هذه قصيدة عاشق قد قالها
من قلبه المملوء بالالام!!

نظمت في سنة ١٩٣٠

دهردى دهرهون

ئهو كهسهى مالى نيبه و بى نهقد و مولك و سهروهته
جهرگى سووتاوى وهتهن، رۆحى فيداىى ميللهته
بۆ سه عادهت بۆ وهتهن ساحيب... جووشى ئهوه
ئهو دلهى بۆ سه ربه خوئى پر له قههر و ميحنهته
ئهو دهزانى (في الحقيقه) قيمهت و قهدرى نيبه
ساحيبى حيسس و بلندى و هه مدهمى ميللييهته
هه رچى مال و خان و مان سهروهتى زۆرى هه يه
دوژمنى ميللييهته و، بى غيرهت و بى حورمهته
ئانه بهك بۆ نه فعى شه خسى صهد وهتهن دينى له لاي
بابه كوشتهى خو خوسوسه ن حالهتى حوررپيهته
ناوى قهومى لابهرى بى شوبهه گالتهت پى نهكات
پيت ئه لى: نه حمهق! نه مه ئيشى كه ره نه م خولقهته
ميللهتى چى، قهومى چى، بهرزى و سه عادهت يه عنى چى؟
بۆ نه دهى دهورهى ده ماغت بهم خه يال و فيكرهته؟
ميللهتى توخوا و هها بى گه وره كانى، چۆن نه زى
رۆحى مردووى پياوى گه وره نه گبهتى ناو ميللهته

ههركهسى

ههركهسى مالى سهرف كرد، لافى گهورهش لى بدا
حالى ئهو بىج شك پهزيله، عهيش و نوشى ههسرهته
مهقسهد و غايهم له وهشدا موختهسهر عهرزت دهكهم
پيت له ليفهى خووت زياتر رابكيشى نه گبهته
ئىقتيساد كردن له دنيا بو هه موو كهس لازمه
شيتته (بينكهس)، بگره عاقل نان نه خووى لهم حالته

جهژنى چى؟

«بهژنهى رووداوهكانى ۱۹۴۶ و ۱۹۴۷ هوه»

جهژنى بهشپوهى پهبشپوى و بهشين
بهئاھ و ئۆف و بهناله و گرین
بهئاوازی دل، دلانى غهه مگین
بهئاھى سسارد و بهبرژهى برین
رازابيتتهوه، جهژنى من کوانى!
کوا شادى، کوانى، کوا کامه رانى!

جهژنى بهرزانى ديل و دهربهدهر
رپکانبى دلسوز مات و قورپهسهر
خوشکان له خوينا چهقيو تا کهمهه
بو هه رلا برۆى شين بى سه راسهه
ئهو جهژنه کۆرى شين و شه پۆره
دل پر له زام و ژيان سه رشپۆره

جهژنى نووى جهژنى قاره مانان بى
يادى خوشناو و کاکه هه مه گيان بى
بو خه پىرى و عيززهت شين و گريان بى
کوا جهژنه؟ شينه رۆژى گريان
کوردستان ماتهه، هه ر قور پيوانه

جهژنى خوشکانى بهرزانى کسول
لى قهوماو، بى کهس، له شيو و له دۆل
يا له تهل بهندا له (ديانه) ي چۆل
خواردنيان بهرد و درک و دال و خوول

ئەو جەڭنە رۆژى قاتى و قىرانە
قىرانى كۆرىپە و كىچى كوردانە

جەڭنى جىتى بىننن ژوورى زىندان بى
جەڭنانەى لاوان كۆتى گىران بى
مىللەت ھەژار و پرووت و بى نان بى
شادى و بەزىمان جگەرە كىشان بى
ياخوئا ئەو جەڭنە بەزەھرى مار بى
گىيانم بى بەخاك، لەر اگوزار بى

جەڭنى جەڭنە خاكى نىشتىمان
ژىر چەپۆك نەبى و بى كىامەران
مىللەت تىر و پر بەرز و شادمان
داىكان بىسرن فرمىسكى چاوان
كاتى جەڭن ئەكەم بگەم بەمراد
مىللەتم شاد بىت، نىشتىمان نازاد

تۆلەى لاوانى لە دار دراوم
خوئىنى گەنجانى كوردى كوژراوم
بىسنىم ئەوسا نانى براوم
دەستگىرم بى تابى ھەناوم
ئەوسا پر بەدل ئەلئىم شادىيە
ئەلئىم وا جەڭنى گەل نازادىيە

تاوئى تر ئەھرم

لە سەرھەمەرگا ئىنسان ھەندى شتى بەخەيالدا دىت كە لە
ھىچ كاتىكدا بەخەيالدا نايەت و بەتابەتى ئەگەر شاعىر
بىت لە غەربى بىت، وا مامۆستا ا.ب ھەورى پىشانمان
ئەدات چۆن لە سالى ۱۹۳۵ لە دارالمعلمىنى ئىبتدائى لە
بەغدا بىكەس لەسەر سەرىنى نەخۆشى بەتەماى خۆى
نەماوہ و ئەم چەند شىعەرەى نووسىوہ:

تا ژيام ژىنم وتت زەبوون بى
گەردوون مەرگىشم ھەر ئەبى ون بى
بى نەخۆش كەوتن بى وەى بى نالە
بى دەرمان خواردنى كاغەز و پىالە^(۱)
بى دكتۆر ھىنان بى چاوەروانى
بى گەرما و نركەى دەمى بەيانى
بى كەس لە ژوور سەر بى باوك بى برا
لەم ژوورە تارە بى مۆم بى چرا
بى خوشك بى داىك لە ژوور سەرىنم
بەفرمىسك بشۆن دووتۆى برىنم
بى دولبەر جارى بى خۆى بنوئىنى
بەناز پايەى جەرگ لە بنج دەرىننى
بى ھەواى فىنكى گۆبژە و بەرانان^(۲)
بۆ بەرگەى ناھ و وەيشوومەى گىيان دان
تاوئى تر ئەھرم لەم دوور ولاتە
دل پر لە خۆزگە و ناخ و تاواتە

(۱) مەبەست دەرمانى تەر و وشكە

(۲) گۆبژە و بەرانان دوو شاخن لە سەر و خوارووى سلىمانى

لاشه كه م بئ گيان هه تا به يانى
له سه ر چه رپايه و له ژير به تانى
ئه ميني ته وه تا جه رهس ليدان
كه زانرا مردووم ئه بيته سهيران
دهورم لئ ئه دهن قوتابى درشت و ورد
ئاو بيتن خيرا سابوون دهست و برد
ئه مشوون به ئاوى سارد و سابوونى
ته رپيچم ئه كه ن بئ چهند و چوونى
بئ ئه له د كردن له م خاك و خو له
ئه منينه چالئ له م ده شته چو له
كه جيان هيشتم به گريه و زارى
گيان په رواز ئه كا بو خزمهت بارى
ئه لئ نووسراوه له قه برم به خوئين
من له قه وميكم بئ ريگه و بئ شوئين
دهردى دوودلئ زه بوونى كوردووين
قازانجى خوئى و زهم و شه ره جوئين
خوايه تو له بهر پياوچاكاني خوئ
رزگاريان بكه له زنجير و كوئ
زنجير و كوئئ زورى نه زانى
نايدوزنه وه رتي زينده گانانى

يارى من

يارى من غه دداره بوئه رحم و ويجدانى نيبه
چاو مهسته زور به دهسته دين و ئيمانى نيبه
حيله بازه، زور به نازه، عالمى گيروده به
وه صلى خوئى كرد كه چى هه ره وه عد و په يمانى نيبه
بئ وه فايه، پر جه فايه روحي خوئى بو فيدا
كه م، كه مه هيشتا له كن ئه و ته بهى ئينسانى نيبه
مودده تئ تا ئيشى پيم بوو ئيلتفاتيكى هه بوو
سه يره كه م رووى گرژه ئيستاكه مه يلى جارانى نيبه
نادروسته پوول په رسته كهس نه ويسته بو ته ماع
عاشقان تيك به رئه دات و باكى دوستانى نيبه
خوئين رزئينه، دل شكينه، سه ره به فيتنه و شو رشه
هه رده مهى دوستى به كيكه و يادى يارانى نيبه
به سيه مردم رهنگى زه ردم شاهيدى ئه م حاله به
نوكه رى ئه م شوخه ناكه م لوتف و ئيحسانى نيبه

وہسفی پیرہہ گرون

صہفایہ بۆ دلی غہ مبار و مہ جزوون
شیفایہ بۆ لەشی ناساغ و کہم خوون
ئەکا عالەم سہراپا مہست و مہفتوون
نزارہی شاخ و داخی پیرہ مہ گرون!
خو رہی ئاوی شہ بیہی عود و تارہ
ہہ واکہی سازگار و مشکبارہ!
درہخت و دار و بہردی ہہر خومارہ،
بہہشتی مہوقیعی قومری و ہوزارہ
عیلاج و مہلہ مہ بۆ دہردی ئینسان،
دہلیلی قسودرہتہ بۆ زاتی یہزدان!
نیشانہ و ہہیکہلی بۆ فہخری کوردان،
فیداکاری خاکی پاکت کیتی لوینان!!

وہسفی تانجہ پو

ئہی تانجہ پو تۆ کہوسہری ہہموو خاکی کوردستانی
پر ئاوی تۆ سہر بہرزق و خیرات و پر دہغل و دانی
وہسفی تۆ قسہت نایہتہ تہحریر و نووسین
ہیندہ پر فائیدہ و جوانی
باعیسی فہخری کوردانی
خو رہی ئاوەکہی تۆ ہہموو غہمی لہ دل ئہبا
سۆزی دووری تۆ لہ عالہمی پر سروور ئەکا
مہنزہری ئاوی تۆ ہہمتای بہہشتی فیردہوس ئەکا!

بیزاریوون له موعه لیمی

نهماوه شهوق و تاقهت، هیچیم نهما له بارا
له ژووریکا خزاوم دهرناکهوم له شارا
بهیانی تاگومه غریب ههر دهرسی (زارا و زارا)
هوشم نهماوه کول بووم له گهل قوتابی هارا

قوتابخانه ی زانستی

مه قصه دی زانستی ته نها نه شری عیلم و خویندنه
بو ته ره قی قهومی کوردان وا له خزمهت کردنه
جییه کی پیروزه بهرزه لابه ری فیتنه و شه ره
واسیته ی بهرزیی ولات و دوودلی لابرده

جهڙنه پيرؤزه

ٺهوا جهڙن هات به بهزم و خوشي
عالم شهرابي سرووري نوشي.
كوردى دل سووتاو لهم رڙه يادى
شههيد كرد و ماتهمى پوشي.

چوونه مه بخانه

چوونه مه بخانه هميشه كارى پياوى عاقله
هر كه سڀ بيت و بلڻ ٺهه ٺيشه عه يبه جاهله
فائيدهى چي سه رچار و باغى ته كيه و به كره جڙ
مهى له مه بخانه نه بيڻ لاي من حه رام و باتله

شعري مندان

تۆ چیت؟ من کوردم!

تۆ چیت؟ من کوردم
 خۆ ترسنۆک نیت؟
 چی تۆی له ناو برد؟
 چۆن پزگار ئه‌بی؟
 بلێ چیت ئه‌وی؟
 به‌خۆراییی نا،
 چیت له بارایه؟
 بۆچی؟ له پزگای
 کوا، چه‌کت چیه؟
 ئه‌ی پشتیوانت؟
 راست پێ بلیم؟
 به‌قسه‌م ئه‌که‌ی؟
 به‌راستی و پاکیی
 له کورسی و کینه و
 ئه‌مانه‌ت نه‌بی
 به‌شت هه‌میشه

نه‌ته‌وه‌ی گوردم
 حاشا نه‌به‌ردم
 دوو دلێ و نیفاق
 هه‌ر به‌ئیتتفاق
 به‌رزیی وه‌ته‌نم
 به‌گیان و ته‌نم
 خۆ فیداکردن
 میلله‌تا مردن
 سه‌ودای ولاتم
 عه‌زم و سه‌باتم
 فه‌رموو گوتم لیته
 سه‌رم له پیته
 هه‌ول و تیکۆشین
 درۆ چاو پۆشین
 کارت زۆر له‌قه
 نه‌گبه‌تی و شه‌قه

هه‌له‌بچه ۱۹۳۵

شوان و مه‌ره‌کانی

له - القراءة المصورة - وه‌رگه‌راوه

شوان:

مه‌ره‌کانم چه‌ند جوانن
 چه‌ند به‌که‌لک و به‌سه‌زمانن
 برۆن... برۆن... بو‌ئهو لایه
 زۆر له‌وه‌پری چاکی تیایه

مه‌ره‌کان:

لووره‌ی گورگێ دیته‌ گویمان
 نزیك كه‌وتۆته‌وه لیمان
 ئه‌گه‌ر تۆ زوو نه‌گه‌ی پیمان
 ئه‌و به‌دخووه دیته‌ پیمان

شوان:

له لووره‌ی ئه‌و هه‌یچ مه‌ترسن
 ئه‌گه‌ر له‌و گورگه‌ ئه‌پرسن
 وا رای کـرد ملی شکان
 (بازه‌) ی دی، پۆیی، تیبی ته‌قان

مه‌ره‌کان:

به‌هارمان هه‌ر بو‌ بمینێ
 خودا تۆمان لێ نه‌سینێ
 له چاکی تۆ هه‌ر ده‌رناچین
 هه‌تا مردن گه‌ردن که‌چین

شوان:

تاریکی داهاات و شه‌وه
 جا نۆره‌ی دۆشین و شه‌وه
 ئه‌وا ئه‌مه‌رۆشمان تی پهران
 بچینه‌وه بو‌ دیکه‌مان

مۆرتکه ۱۹۳۵/۵/۱۱

گۇرانبى سېۋرت

يارى كە، پاكە پىكەنە
جلى بىكارى داکەنە
دەمارى سستى ھەلكەنە
يارى كە، پاكە، پىكەنە

تۆپىن و كەوشەك و شەقىن
يارىبىكى زۆر جوان و بەجىن
تەوژم و تىن ئەدەن بەخوتىن
يارى كە، پاكە، پىكەنە

داۋىنى راستى بەرمەدە
لە يارمەتى خۆت لامەدە
خاۋ و خلىچك خۆت بامەدە
يارى كە، پاكە، پىكەنە

جوانى پەوشت و كردهۋە
بۆ ناۋ و بەرزى پىشپەۋە
بەگورج و گۆلى سەركەۋە
يارى كە، پاكە، پىكەنە

ئەگەر پىۋىستى خۆتت كرد
گەلت ھەموو درشت و ورد
ئەللىن بژى لاچاكى كورد
يارى كە، پاكە، پىكەنە

سلىمانى ۱۹۳۵

دايك

مناللىكى ساۋا بووم
كەى ۋەك ئىستاكە ۋابووم
دايكم بەخپوى كردم
ئەۋ نەبوایە ئەمردم

بەلاى لايە و گۆرانى
راى ژەندووم تا بەيانى
بە شىرى مەمكەكانى
منى بەبەرھەم ھانى

رەنجى لەگەل كىشاورم
لە باۋەشیا دایناوم
بەرگ و جلى بۆشتووم
خزمەتى زۆرى كردووم

چاكەى ۋا لەبەر چاوم
ھەتا لە دنيا ماوم
ئەبى دلى نەشكىنم
ئارەزووى بەجى بىنم

مۆرتكە ۱۹۳۵/۱/۲۹

به یانی

به یانییه، وا رۆژ ههلات
شه و پشتی ههڵ کرد و ههلات
چیا و دۆل و دهشت و دهر
به رگی رووناکیی کرده بهر
زهمین دهمی به پیکه نین
وهک دولبه ریکی نازهنین
پر گول و پر له یاسه مین
پر ئه رخه وان و نهسته رین
په رنده واهه داره وه
به سهه ر لقی چناره وه
به بولبول و هوزاره وه
به دهشت و کوهسهاره وه
مهسته خه ریکی خوتنده
ئه لئ: چ وهختی نووستنه
خه ریکی یاری کردنه
ههسته دهم و چاوت بشۆ
کتیبت هه لگره و برۆ
بۆ مه کته بت خیرا بچۆ
له ئیسته وه هه ول بدن
چاوی له ئیسه وه وه تهن

چه مچه مال ۱۹۳۷

نه هه عکاری

دوو پشیلهی جووت و ریتک
ههستان چوونه جیییک
بۆ دزیی سه لکی په نیر
کهوتنه پیلان و ته دبیر
وهختی ته دبیر ریتک خرا
شووین و ریتگا دانرا
چوونه سهه ری دوو به دوو
په نیریان ده سگیر بوو
بۆ ته ماع و به شی زۆر
لییان بوو به شه ر و شۆر
تیپر و پریان له یهک دا
تا کو هپزبان لی برا
کاتی ته واو ماندوو بوون
شه رعیان برده لای مه میون
وتیان ئه تکه ینه قازی
هه ردوو کمان بکه رازی
مه میون هه ستا زوو به زوو
هینایه پیش ترازوو
په نیری له ت کرد به دهم
به شی زۆر و به شی کهم
خستیه ئه م سه ر و ئه سهه ری
ترازووه که هی هه لپیری
دهستی کرد به کیشانی
لایهک گهرانی هانی

مه‌میون قه‌پالی لی گرت
تا به‌جاری که‌لی کرد
ئه‌مجا بچوک بوو سه‌رکه‌وت
ئه‌وی تریشیان داکه‌وت
له‌م پاروویه‌ک له‌و پاروو
تا په‌نیری خوارد هه‌موو
پشیله‌کان به‌بی به‌ش
مانه‌وه مات و روورپه‌ش
خولاسه‌ی ئه‌م قسه‌انه
ته‌ماعکار په‌شیمان
ئه‌وی به‌د و نارپکه
به‌دل نه‌فره‌تی لی که

سلیمانی

یه‌کیه‌تی

پیای لی که‌خواه‌نی هه‌وت
کور بوو، جاری نه‌خوش که‌وت
وتی: ئاخیری عومرم
هاتوو په‌نگه‌م
واچاکه‌هه‌تاکوه‌م
کورپه‌کانم ته‌می که‌م
رپیه‌کیان نیشان بده‌م
نه‌که‌ونه می‌حنه‌ته و غه‌م
ئه‌مجا رۆژی له‌ رۆژان
بانگی کرده‌هه‌موویان
له‌لای خو‌به‌وه‌داینان
که‌وته وه‌عز و ته‌می‌یان
باقه‌یه‌ک داری دانی
وتی کامتان ته‌توانی
ئه‌م دارانه‌ بشکینی
هونه‌ری خو‌ی بنوینی
ئه‌وانیش لی‌یان وه‌رگرت
قسه‌ی باوکیان له‌ گوی گرت
هه‌ولیان دا بو‌شکانی
به‌لام هه‌ر نه‌یان توانی
باوک لی‌ی وه‌رگرتنه‌وه
باقه‌که‌ی بو‌کۆکردنه‌وه
هه‌ریه‌که‌هه‌ دارپکی برد
زوو شکاندی ده‌ست و برد

ئەمجا باوك رووي تىڭ كىردن
وتى رۆلە گىوئى بىگىرن
ئىيوەش گەر لەم ژيانە
جىيابىن وەك ئەم دارانە
شكاندنتان زۆر ئاسانە
پاشەرۆژتان پەرىشانە
بەلام ئەگەر لەسەرىەك بن
دەرەقەتتان نايە دوژمن
ھەمىشە بەرز و روو سوورن
سەرىەست و شاد و مەسوورن

سلىمانى

جوتىك كۆتىر و بۆتىك

جوتىك كۆتىر نىر و مى
ئەگەرپان لە گوى چەمى
بۆتىكى جوانى سەر سەوز
ئەيقىپران بە دەنگى بەرز
كۆترەكان حەزبان لىڭ كىرد
تىر و پىر گوتىيان شىل كىرد
سەرى خۆيان بۆ لەقان
بە بال چەپلەيان تەقان
بۆقەكە ئەوەى زانى
بوون بەھار دەمى گىيانى
زۆر خۆشىيان ئەبىرە سەر
خۆشى بۆ كىيە تا سەر؟!
پاوكەر شوئىنى ھەلگىرتن
جىگىيان پى تال كىردن
ئەفپىن، دوور ئەكە وتنەوہ
ناچار بوون بگوتىزنەوہ
بۆق كە بىستى، بەگىريان
وتى ھەرىەم لەگەلتان
دارى يەكى سەرىكىيان
بۆق خۆى ھەلئاسى بەدان
بەشەقەى باليان فپىن
بەسەر شارارا تى پەرىن
بوو بەھەللا لە شارارا
وتىيان چۆن بۆق بالدارە
بۆق ھات دەم بىكاتەوہ

خه ریک بوو جواب باته وه
دهمی به ریووه له دار
سه رنگری بوو که وته خوار
هه پروون به هه پروون بوو مرد
تیر سهیری دنیای نه کرد
ئه مه حیکایه تیکه
بو په ند و عیبره تیکه
یه عنی ئه بی هه ر که سی
له گه ل وه ک خویا هه لسی

شیرۆ و مار

شیرۆ کوریک کی چاکه
زۆر به ره حم و دل پاکه
رۆژی له چله ی زستان
ماریک کی دی له کۆلان
وا له سه رما سر بووه
به عه ینی وه ک مردووه
زۆری به زه یی پیا هات
وتی من ئه یدهم نه جات
ده سه جی ماره ی هه لگرت
خیرا بو ماله وه ی برد
ئاگریکی بو کرده وه
ماره ی گه رم کرده وه
ئه مجا که ماره ی به دخوو
سه رمای له به دهن ده رچوو
چاکه ی له به ر چاو نه ما
په لاماری شیرۆی دا
کوپ دهستی کرد به هاوار
باو که که ی کرد خه به ردار
که وته فریای ده ست و برد
ماره که ی له ت و په ت کرد
ئه مجا رووی کرده شیرۆ
وتی: رۆله ئه گه ر تو
قسه ی من له گوئی بگری
تووش نابی تا کوئه مری
«چاکه ده رحه ق که سانئ
بکه که پیی بزانی»

هه ره وهز

کـوړی بوو ناوی دارا بوو
وربا و زیرهک و دانا بوو
هه چي ئەکهوته بهرچاوانی
ئەچووه بنج و بناوانی
پوژتیک ئەوا دیققه تی کرد
ته نیا میرووله یه کی ورد
له دهنگه گه نئی ئالاه
زۆر به دهستییه وه داماه
چه ندی ئەکرد بۆی نه ئەبرا
هییز و قوووه تی لئ برا
ئەمجا ماندوو بوو لئی دا پوویی
هیی تری هیئا له گه ل خوی
چوونه سه ری و کاتی زانی
گه نمان برد به ئاسانی
دارا له مه عیبره تی گرت
په ندیکی باشی لئ وهرگرت
وتی هه رکاری گرانه
به هه ره وهزی ئاسانه...

سلیمانی

له قوتابخانه

وهختی دهرس له مه کتبه
دائنه نیشم به ئەدهب
له دهرسا تی ئەکوشم
چاو له یاری ئەپوشم
گوئی له ماموستا ئەگرم
فائیده ی لئ وهرته گرم
دهرسه کهم ره وان ئەکهم
رهنجیکی ته واو ئەدهم
تا دهریچم له مه یدان
سبه ی پوژی ئیمتحنان
ئهو ی زیرهک و چاکه
له ئیمتحنان بئ باکه
به لام ئەهو ی بئ کاره
هه میشه شه رمه زاره

سلیمانی

گۆرانىي كەششافە

ئىمە كەششافەي كوردىن
ھەم—وو بەدەست و بردىن
بۆ بەجى ھىنانى خزمەت
چوست و چالاك و گورجىن

ئەمپىرۆ رۆژى غىيرەتە
رۆژى ھەول و ھىممەتە
با ھەموومان تى بىكۆشىن
دەرىچىن لەم وەحشەتە

ئىمە كە نەوجەوانىن
ھەر بۆ خزمەت خولقاوين
بۆ ھەموومان لازمە
قەدرى وەتەن بزانىن

سلىمانى

فرۆك

شتىكى بى خوين و گيان
ئەفرى ئەچىتە ئاسمان
ھەل دەگرى گەلى ئىنسان
دوو بالى پىۋەيە جوان
ناويان ناوہ تەيارە
زۆر مەحكەم و بەكارە
لە شەرا مسىبەتە
لە ئاشتىيا نىعمەتە
لە سايەى حىرفەت و فەن
شتى وا دروست ئەكەن

سلىمانى

ژماردن

یهک و دوو چهند ئاسانە
پۆلە گوی بگره و بیزانە
سی و چوار خوۆش و سووکە
کوری زیرهک ئیسک سووکە
پینج و شەش و هەوت بژمیترە
ئازاییی خوۆت دەرخی لیرە
هەشت و نۆ و دە پەوان کە
ئەوسا هەر یاری و سەیران کە...

سلیمانی

مەتەل

بۆ کەسیکی ورد و وریا و زیرهک و ساحیب عەقل
هەلبەشینی ئەم سوئالەم، هەم بدا جوابی بەدل
ئەسپی بی ئیسقان و پۆحم لا هەیه، هەم بی زویان
سووک و خیرایه له پۆیین، مەحکەم و گورج و پەوان
ئەسپی من دائیم له غارە، باکی هیلاکی نییه
بی خەو و خواردن، وه بی دەنگ، کاو و ئالیکی نییه
مەیتەر و زین و تەویله، ئەی برا لازم نییه
ئاخوور و پەشمه و لغاوی هەروەها پتویست نییه
فرکه فرک و پەوتی تیژی هەر وه کوو بەرقی بەهار
نرخى هەرزان و بەتالان، قاسیم و دايم بەکار
من مەتەل زوو هەلدهینم، هەم ئەدەم جوابت بەدل
(ئەسپە ئاسنینه) ی بە کوردی پیتی ئەلین، یا (پاسکیل)

که له شیر

که له شیر ئەلی عوو عوو عوو
نوستن به سه هه لسن زوو،
نوێژی به یانیستان چوو.
تف له ته مه ل و به دخوو.

ئیمه منالین

ئیمه منالین، وهتهن دایکمانه
ماموستا باوکه، مه کته ب مالمانه
قوتابی هه موو وهک برامانه
کوردی خوشه ویست نووری چاومانه
ئه بی تیکوشین ئە مپۆ مهردانه
چونکه کوردستان چاوی لیمانه

سلیمانی

سەگ

سەگان ئەلەين حەو حەو حەو
نامان بەنى بژين بەو،
ئيمە پاستان ئەكەين شەو
وہختى چاوتان چووه خەو

كەر

كەرىش ئەلى زەر زەر زەر
حەيوانىكم لال و كەر،
ئيشى زۆرتان بۆئەكەم،
بەسەزمانم وەكو مەر!!

پشیلہ

پشیلہ ئه ئی میا و میا و
نه نام ههیه نه ئاو،
تیکه یهک نام بهری
با لیت نه کهم به زووخا و!

سرود

گۆرانسی وهتهن

خوایه وهتهن ئاوا کهه
چهند دلگیر و شیرینه
دهشتی خۆش رهنگینه
ئاوی کهوسهره، خاکی گهوههره
پر له گول و نهسرینه

سههیرانگای بههارانی
سهوزهگیای نهرم و جوانی
سهه دل تهییه حهیرانی
ئاوی کهوسهره، خاکی گهوههره
پر له گول و نهسرینه

شاخی بهفرین و بهرزه
بۆر ابردووومان رهمزه
چیمهنی جوان و سهوزه
ئاوی کهوسهره، خاکی گهوههره
پر له گول و نهسرینه

ئهم شوینه شوینی کورده
جیپی قارهمان و مهرده
لانهی شیپری نهبهرده
ئاوی کهوسهره، خاکی گهوههره
پر له گول و نهسرینه

وهتهن چاوی لییمانه
دهری کههین له تنگانه
حهیفه بیته ویرانه
ئاوی کهوسهره، خاکی گهوههره
پر له گول و نهسرینه

مورتکهی بازبان ۱۹۳۵

ئەي دليران

ئەي دليران، بىچوھ شىيران
بەسىيە، ھەستىن لە خەو، وا بەيانە
بۆ بەرزى قەھومى كورد
تېكۆشەن دەست و برد
چاوى لىستانە، داىكى وەتەن

عالم ئەمىرۆ ھەر خەرىكە
ھەول ئەدا بۆ بەرزى ژيانى
يەك گىرن، پىش كەون
راپەرن، سەركەون
چاوى لىستانە، داىكى وەتەن

مەكتەبە دەرمانى ئىمە
خوتىندە رەبەرى پرگارى
ھەستىن ئەي لاوى كورد
تېكۆشەن دەست و برد
چاوى لىستانە، داىكى وەتەن

چارەسازان، كاربەدەستان
بۆچى وا مات و بى دەنگ و دوورن
ئۆبالى قەھومى كورد
لە ئەستۆ ئىوھىيە
چاوى لىستانە، داىكى وەتەن

بۆ وەتەن

دل لە دەردى وەتەن
وەك كەوى ناو قەفەس
ئەگەر ئەيزانى من
شەو و رۆژ ئەي وەتەن
دل فېداى خاكت بى
بەفېداى ئاوت بى
مەنزەرى كوردستان
پارىس و لوپنان
لە جىبوھى چۆلەكە
لە سروھى باي نەسىم
ئەي كورد بەسىيەتى ئىتر
واسىيەتى پىشكەوتنت
قەومە ھەستە وەك شىر
بۆ تەرەققىي قەومى كورد

پەست و گىراوھ
شەوقى نەماوھ
چەند پەرىشانم
ھەر لە گىرانم
گىشتى گەوھەرە
چەشنى كەوسەرە
بەرى بەيانى
بى بەقوربانى
ئاوازی قومرى
لە خەو ھەلدەسى
چىت لە نىفاقە
ھەر ئىتىفاقە
ئىمىرۆ فرسەتە
رۆژى ھىممەتە

گۆرانى گۆيزه

شاخى رەنگاۋرەنگى گۆيزه باعيسى كەيف و سرور
ھەردەمە بەرگى ئەپۆشى، گا سېپى، گا سەوز و سوور
ۋەسفى قەومى كورد ئەكەى تۆ بەم ھەموو رەنگانەۋە
رەنگى سوورت شاھىدە بۆ كورد كە قەومىكن جەسوور
بەرگى بى گەرد و سېپىشت ديارە وا ھاوار ئەكا
قەومى كورد دل ساف و پاكىن مىللەتىكن بى قوسوور
بەرگى سەوزىشت ئەلئى ئەم خاكە ھەر شىنايىيە
پې لە دەغل و دان و كانى، سەر بەرزق و پې لە نوور
ئەى ۋەتەن شايانى فەخرى واجبە مەدحت بكەم
دار و بەردت عەينى گەۋھەر، خاك و خۆلت ۋەك بلوور

سليمانى

لاوانى ۋەتەن...

لاوانى ۋەتەن	غىرەتتى بكن
دەى ھەستەن لە خەو	وا بەسەرچوو شەو
نەما زەمانى	جەھل و نەزانى
ئەمپۆ فرسەتە	رۆژى ھىممەتە
بەعيلم و سەنعەت	بەرز ئەبى مىللەت
عالم ھەمىشە	خەرىكى ئىشە
ئىش كەن بەمەردى	بەدەست و بردى
يەك دل و دەم بىن	تا رۆژى مردن
لاوانى ۋەتەن	غىرەتتى بكن

گۆرانسی بۆ مهكتهب*

وهتهن هاوار ئەكا ئەلێ ههستن
 ئەمرۆ رۆژی ههول و هيممهته!
 حهيفه نووستن زۆر دواكهوتون
 قهومی دواكهوتوو ديل و نهگبهته
 ئيش كه بهمهردی بهدهست و بردی
 بۆ پيشهوه ئەي لاوی كورد

بهخولق و كردهوی شیرين
 له گهه يهك وهك برا بژين
 بهسييه له دل لابهرن قين
 ئيمه دوو دل بووين بۆيه دواكهوتين
 ئيش كه بهمهردی بهدهست و بردی
 بۆ پيشهوه ئەي لاوی كورد

عيلمه ميللهت رزگار ئەكا
 جههله بهجاری وهتهن ويران ئەكا
 كورگهه ههستن بۆ وا سستين؟
 وهتهن وا چاوه پيتيان ئەكا
 ئيش كه بهمهردی بهدهست و بردی
 بۆ پيشهوه ئەي لاوی كورد

مۆرتكه: ۱۹۳۴

بۆ گالته و گهپ

ئهم شيعرانه له شيوه‌ی قسه‌کردنی (سه‌ید
 نووری به‌رنجی كونه‌كۆتری) دانراوه.

ئەمن له تەفتیش چوو له كوردستان
 ئەمن دیت مەنظر وهك باغ و بیستان
 له خۆم زۆر مسرور له ئەو مەنظره
 ئاوی جبالى شوبه‌ی كه‌وئهره!
 گولان ئەو حمرا (مختلف الوان)،
 شیان تەنەزوه ده‌يكەن له خۆیان
 لهو سه‌نه‌ی ماضی چومان له پینجوبین
 دیتمان زۆر ئەشجار خضراء و رهنگین
 زۆر پیاوان گه‌وره چون له ئەو جیگا
 استغراب کردیان له‌م جه‌دید ریگا!
 دائیره اشغال زۆر جه‌هد کردی
 طریق سه‌ییاره له پینجوبین بردی
 ره‌شۆل موغه‌ننی حارب ده‌یکردی
 قلوب عاله‌م جلب ده‌یکردی!
 ئەو موته‌صه‌ریف حازم ئیداری
 لایق له‌سه‌ر ئەو كورسی وه‌زاری
 ئەو سلیمانی ده‌یکا له جه‌ننه،
 شه‌خصی موخته‌دیر صاحب الهمه!
 یا ره‌ب مستقبل ئەم وه‌تهن خۆمان
 ارتیق‌قاء بکات کسائر بلدان!

ئەم شىيەرەنەشى لەسەر شىيەوى ئاخاوتنى سەيد
نوورى بەرزنجى داناۋە
«بەناۋى قىصيدە رائىعة لىلىد نورى الكونە كوترى»

لە خۆم بو مودىر لەو سلىمانى
مودىر تانەوى عەجەب نەزانى
لەم ترفىع عەدوۋ ھەموو قەھر كىرد
رغما لە ئەوان موقەع لەخۆم برد
لەم سەنەى ھالى زۆر جەھد دەيكەم
لە موعەلىمى زۆر ظرف دەيبەم،
موتەوسىطە ارتقاء دەيكا،
سائر الوىبە زۆر غبظ دەيبا
وہقتا كە خۆمان لە خارج چوومان
لەو لىوا دلتم موفەتىش بوومان
خدمات جىدىيەى ئەوان كىردم
لاكن مەعارىف موقەع لى بردم
قسما بالله ئەمن زۆر مەحززون
لەم تحویل اخر جدا غىر مەمنون
چونكە لەو بلاد من نىيە طاقت
لازم ھەر مەشغول لە ھەمد و طاعت
طبع خۆم مائل لە كىف و حارب
لاكن فى الظاهر تقى و مؤدب
من كە لەسەر خۆم دەيكەم عەمامە

لازم توزانى ئەو بۆ مەرامە
فى الحقیقە خۆم سىد بەرزنجى
اخلاق و اعمال خۆم زۆر برنجى
لەو عاصمە خۆ مشهور و معروف
زۆر استفادە دەيكەم لە ظروف
ئەو ھەتەنىيەكان مفلس و برسى
ناى بەن مثل خۆم لە خۆيان كورسى
ئەوان ھەز دەيكەن لە موشاغەبە
ارتقاء خۆيان چى مونسەبە!
چونكە نەزانن اصول ادارە
لە جمع ثروەت زۆر بى مھارە!
نصیحت دەيكەم خۆم بەئەوشیان
لازم منیە ئەبن لە خۆيان
ئەو عزت نفس بلاء معیبە،
لە جمع ثروەت ھەرشت مصیبە!

ئەمەش بۆ سەید نووری بەرزنجی الكونە كوترى
دانراوه!!

ئەو سلیمانی جدا لطیف
ولاسیما له فصل خریف
مناخ معتدل اثمار مختلف
اشهد بالله له خۆم معترف
لاكن له و بلده هیچ نییه عمران
بەمرقد باوكم مثل سەر قەبران
علوا متصرف دەبم له یەك سال
انقلاب سهول دەیده به احوال
ئەو سلیمانی دەبی له جنت
ازدهار دەیکا له عیلم و صنعت!
جميع شوارع ته بلیط دەیکردم،

یەك شهرهت گهوره له خۆم دەبیردم
ابنیه عصری له طراز حدیث
نەشر دەیکردم تفسیر و حدیث
توظف نەیکا خۆم شخص خرافی
بەس یەك اشاره له عاقل کافی
ئەم بلد حالی مظره حزینه
لازم حدائق له ئەو مدینه!
خۆم بعون الله زۆر امل دەیکەم
ئەو دقت زانی چۆن عمل دەیکەم
مثل هه موو شت لهو منصب جدید
اقتراح ئەیکەم یەك فکر سدید
طبعاً خۆم عالم له لوغەت کوردی
عده قراءه ترجمه کردی
بعض له اشخاص مثل خۆم عاقل
لهو لسان کوردی زۆر عالم فاضل
تشویقات ئەیکەم بەئەوان هەر جار
تألیف حالی خۆم بیکەن انتشار!

پاشکۆی نهم دیوانه

أخي بيكهس

محمد مهدي جواهري

أخي بيكهس المنايا رصد
وها نحن عارية نسترد
أخي بيكهس يا سرجا خبا
ويا كوكباً في دجى يتقد
ويا صييد مجتمتع دونه
فريس تلوى بشدقي اسد
ويا حاصداً من كريم الزروع
غلال الاسى والاذى والحسد
ويا نهزة الحقد حقد الذئاب
على حمل سارج لم يصد
بلا احد، سنة العبقري
يعي الناس اذ لا يعيه احد
بلا احد غير خضر الجبال
ووحى الخيال و صمت الابد
بلا احد يسنا اممة
تنادت الى جمع شمل بدد
تصول بسيف كثير الحدود
اذا كل حسد له حسد
وكان شبا ذهنك العبقري
خير العديد و خير العدد
تثلم في معمعان النضال
ولت له كسر تفتقد
ستخلد غارا على تائر
وعارا على مستكين قعد

وخزيا لمتجر بالخشار
وفي يده اي علق كسد
واعمى ضمير يعد الاديب
صفرا، اذا الصفر منة عدد
بلا احد، ايها العبقري
وانت الجميع وانت الأحد

نظرة في ديوان بيكهس

بقلم - عبدالمجيد لظفي

عندما فرغت من قراءة ديوان الشاعر الكردي المعروف - فائق بيكهس - واطبقت غلافه الاخير وجدت نفسي كأني كنت في عالم اخر.

عالم يتدفق بالأثارة، الهاب المشاعر الوطنية والقومية تعلو صورته وتهبط على اجنحة خفاقه من شعر الشاعر الكردي الراحل الكبير. وتساءلت ما السر في هذا السحر الخفي الذي اسرني و سحرني كما اسرو سحر غيري، وبالتأكيد ليست هي بلاغة الشاعر اللغوية، فأن شعره من السهل الممتنع فهو مفهوم وجميل الايجابية يتألق بذلك الجرس المرن في الوزن والقافية في كل بيت و شطر.

اذا نحيث تأثير الصور البلاغية وجمال السبك والبناء الشعري وضعت يدي على كنز هذا الشاعر الكردي الموهوب وهو -موهبتة- التي لم تحف او تخذله قط ولكن هل هي الموهبة وحدها؟ لا، انما ينبثق هذا الجمال السحري في الواقع من الاتجاه والمحتوى او الهدف والمضمون بالدرجة الاولى.

واذا ما عرفنا ان شاعر قد ظهر في العشرينات من هذا القرن ونشر قصيدته (فيكرى سهركهوتن) اي طموح التقدم عام ١٩٢٥ في مدينة السليمانية عرفنا كم كانت الحاجة شديدة الى صوت جرى مثل صوت الشاعر بيكهس في تلك الايام وفي ايام الكفاح الوطني المستمر والمتصاعد للقوميتين العربية والكردية. فقد كان تحرر العراق من ربة الاستعمار البريطاني هو هدف تلك المرحلة فقد كان رجال الاستعمار البريطاني البارعون يقبضون على كل شئ تحت صورة رمزية لوجود مملكة وملك ودستور... الخ.

ان من يقرأ ديوان الشاعر الكردي فائق بيكهس لايد ان يجد ان الحس القومي الكردي لديه كان حادا و مرهفا لذلك فقد كان النقاوة بالحس القومي العربي كبيرا ومتجاوبا ومتحدا في وجه العدو الاستعمار المشترك.

وبذلك فأن كفاحه كان عريضا على كل افق ومنتسع لان كلتا القوميتين العربية والكردية كانت بحاجة الى وحدة الصف من اجل مستقبل العراق الذي يضم القوميتين وضرورة النضال المشترك. ولكن شعر بيكهس مع ذلك يتصف بجدية مرهفة في القضايا الكردية الخاصة بالكرد محليا واخلاقا حملها علاقة بالسلائق الكردية و حميتها. لذلك

فأن حياة بيكهس امتداد تاريخي لمرحلة الكفاح المتصاعد والمتفاحم في العراق ضد الاستعمار وبعد ذلك بهذا الشكل او بأخر ضد المفاسد والمظالم للمرحلة الملكية المبكره و نقد ماهو زائف و مرهوم على الرغم من ظهور الشكليات الدستورية و انبثاق البرلمان و الصحف والمعارضة الفعلية او المفتعلة في محاولة لأمتصاص الغضب وتمزيق الوحدة الوطنية والتشكيك بمقدرة واخلاص القادة المجادين من اجل مصلحة الشعب وحرية الحقيقية.

اما وقد بلغت هذا الحد من القول عن الشاعر فأرى ان اكتفي به لاقف وقفة اجلال واحترام و حب مع من جمع و ثبت ووضح وشرح هذا الديوان واخرجه بهذا التكامل في الشكل والأناقة الناضجة مع هوامش شارحة للخلافات الواقعة بين هذا و ذاك في هذه القصيدة او تلك او في تأريخ هذه القصيدة و مكان قولها. وتلك ولم يكن هذا مستغربا بالنسبة لي منذ البداية بل كنت اتوقعه من المفكر والباحث الكردي المرموق الاستاذ محمد الملا كريم - وقد اشرف على جمع الديوان و تبويبه و تصحيحه وقبل ذلك حين اغنى الديوان بتلك الدراسة الشاملة والناقدة المؤرخة للشاعر بيكهس في المقدمة فقد كتب الكاتب الباحث ملا كريم عن كلمًا له صلة بأفكار واتجاهات الشاعر ونسبه و سبل حياته واعماله من اجل العيش المسار القومي لاشعاره و ابداعاته وصوره الشعرية بحيث لم يترك الفكر الاكاديمي الذي يتمتع به الاستاذ الباحث (محمد ملا كريم) شيئًا مما يجب ان يقال عن الشاعر على امتداد حياته المستمرة عناقيد من الحب للوطن ملوحا بالامل الشاسع الوردى للمستقبل المحمول على تيار متصاعد من قصائده. الأغاني قصائده المثيرة والمذكورة معاً وأبدأ بالوجود القومي والتأريخي لشعبه ومواصلة النضال المشترك مع العرب الأخوة والأصحاب والشركاء في الوطن الذي كان بحاجة الى كل الجهود للوصول الى مصير أفضل ماكان اشد توقان العراقيين اليه خلال نصف قرن ملتهب منذ بدايته.

ولقد كان لزاما بل مطلباً قومياً ملحاً ان يكون ديوان بيكهس بين ايدي القراء لاسيما من الجيل الجديد الذي لايعرف بيكهس ولايسمع من شعره الا القليل ولا من نضاله الفكري المتواصل سوى الاقل و مما يشبه النوادر والفكاهات لأن سيرة حياته الشخصية كانت غاصة بمثل تلك النوادر المرة او الحلوة لما ازدحمت به من حلوة ومرارة فعلى الرغم من حدة طبعه وحرارة شعره وصدق مواقفه الجادة فقد كان رائع الدعابة مرحاً حتى في اسوء سني حياته واكثر ضنكا وتشرداً ومطاردة و ضيقاً.

بیکهس شاعیری خهباتکەر

ئیبیراهیم ئەحمەد

١٩٥٨/١٢/١٨

بیکهس بە لای منەووە لە دوای حاجی قادری کۆبی یەکەم شاعیری نیشتمانیی کوردە کە ئالای بوژاندنەووە و وریاکردنەووەی بییر و باوەری کوردایەتی هەنگرتیب، بیباک لە هەموو سەختی و تالی و نالەبارییەکی زیتی خەبات و بەپیچەوانەیی هەموو تیر و توانجییکی دەورپشتی بی کۆلدان هەر لەو رۆژەووە دەستی کردۆتە شیعەر و تن تا ئەو رۆژەی مەرگی بی ئەمان دەمی بی لیکننا ئەم ئالایپیرۆزەیی دانەنا، هەمیشە رزگاری نیشتمان و بەختیاری گەل کە لکەلەیی هەرە گەورەیی مێشک و ئاواتی هەرە بەرزەیی ژیان و وێردی دەم و زمانی بوون. وە کۆلە بەندیخانە لە (١٩٣٠) دا لەو شیعەریدا کە بەبۆنەیی کارەساتی رۆژی رەشی شەشی ئەیلوولەووە دایناوە ئەلێ:

من لە زیکر و فیکری تۆ غافل نەبووم و اتی نەگەیی
حەپس و تێهەلدان و زیللەت تۆی لە بییر بردۆتەووە
بەو خواپەیی بی شەریک و لامەکانە و واحیدە
عەشقی تۆ نەووعی لە دلما ناگری کردۆتەووە
ناگریکی واکە سەد سالی ئاوی برێتینیتە سەر
قەت گری و کلپە و بلێسەیی تا ئەبەد نەکوژیتەووە

لەگەڵ ئەمەشدا نایب و اتی بگەین کە بیکهس هەر بە دەم کوردایەتی کردووە و هەر بە شیعەر خەلکی هان داوە بۆ خەبات کردن بەرامبەر بە ئیمپریالیزم و کۆنەپەرستی نوکەری، بۆ خو رزگاردن لە کۆتەیی دیلی و هەژاری و نەزانی و نەخۆشی، بەکردهەش یەکیک بوو لەوانەیی لە ریزی یەکەمی بزوتنەووەی کوردایەتیدا خەباتیان ئەکرد و هەمیشە وە کۆلە شیعەرەکانیا ئەلێ لەو باوەرە لای نەدەدا کە:

(لافی میللیەت بە دەم لەم عەسەردا کەلکی نییە
رۆژی هەولە هەر بەهیمەت گۆی هونەر ئەبریتەووە)
(داری نازادی بەخوین ئاوەدریت قەت بەر ناگری
سەرپەخۆیی بی فیداکاری ئەبەد سەرناگری

ومع أن الشاعر بيكس من الشعراء الذين عاصرتهم من العرب والکرد فأنني لم اراه غير مرة واحدة حين زرت اواخر الثلاثينات قائمقام قضاء جمجمال مع اخي في طريق السفر الى السليمانية وهناك وجدت الشاعر بيكس يقرأ على القائمقام المزيد من قصائده بالحاح من القائمقام.

لقد كان بيكس متوسط القامة اقرب الى الأمتلاء بشعر كستنائي كثيف ووجهه مجدور وعلى احدى عينيه سحابة بيضاء من غشاوة لا بد انها كانت من آثار الجدري وبسببه كان يرتدي بدلة كاملة وثوباً نظيفاً ورباطاً مورداً وهو في افضل احواله فشكرا خالصاً للأستاذ الباحث المنقب محمد ملا كريم الذي اغنى المكتبة الكردية قبل هذا بالعديد من الكتب التاريخية والتحقيقات العلمية عن الضائع والمندثر من الشعر الكردي لاسيما ماذاع وضاع ايضاً لكبار الشعراء والمشايخ المتصوفة الكرديين من القرنين الثامن عشر والتاسع عشر الى جانب ما جمع وحقق ونقد من كتب او مؤلفات عن الشعراء البارزين مثل، نالي، خاني، الحاج قادر الكويي، وغيرهم فوسع بذلك في افق الحركة الأدبية بحثاً وتأليفاً باللغة الكردية حين كتب ما كتب باصالة في الراي وحلاوة في التعبير مع حياء تام صادر من خلفه الموروث وفكره الأكاديمي الحي معززاً بذلك من مركز الثقافة الكردية بسعة معارفه وقرءاته المتصلة للكتب والمراجع بثلاث لغات حية عدا لغته الكردية الصافية التي يكتب بها دون توقف او تراخ منذ ربع قرن من الزمن الملئ بالكفاح الفكري والأدبي والسياسي وعلى كل صعيد منها.

بیاو ئەبێ بۆ سەندنی هەقی خۆی لە کوشتن سلّ نەکا
هەر برۆخێ بەس نییە، تاکو نەسەندری نادری)

لەو بەرەرهکانییەدا که کورد کردی بەرامبەر بە بەستنی پەیمانێ (١٩٣٠) لە بەینی
حکومەتی نیشتمان فرۆشی عێراق و بەریتانیادا (بیکەس) یەکیک بوو لە پیشڕەو
راستەقینەکانی گەل لەو هێرشانەدا که ئەبیردە سەر قەلای کۆنە پەرستی و ئیمپریالیزم،
بۆیە که دۆژمانی کورد و عەرەب کوشتارەکهی شەشی رەشی ئەیلوولیان کرد بەونیازە
تۆوی دۆژمانیەتییهکی خۆپنێن لە نیوان دوو نەتەویدا بجێن بیکەس یەکیک بوو لەو
خەباتکارە گیراوە بەندکراوانە که نۆکەرانێ ئیستعمار ئەیان ویست دەستە خۆپناویەکی
خۆپانیانی پێ بسپرن ئۆبالی کوشتارەکهیانی بخەنە ئەستۆ. بەلام تەوژم و هێزی کوردایەتی
لە راپەرینی شیرانە خوالیخۆشبوو شیخ مەحمودی نەمر حکومەتی خۆپنخۆری نووری
سەعیدی ناچار کرد که گیراوان بەر بدا و کەوتنە کەمی خۆی دیزەبەدەر خونە بکات بۆ ئەو
لەو زیاتر ریسوا نەبێ و نەختێ رقی و دۆژمانیەتی خەلک دامرکێتیتەوه.

(بیکەس) لە رێگەی ئازادی پەرستی و نیشتمان پەروریدا هەموو ژبانی پێ کرابوو
بەنازار و دەرد و ناخۆشی و دەربەدەری. نەک هەر ژبانی تەنانەت دواى مردنیش دۆژمانی
گەل وازیان لێ نەهینا، ئەمری گرتیان بۆ دەرکردبوو که بگیری و بدری بەدادگە عورفی.
لەگەڵ ئەمەشدا بیکەس وەکو هەموو خەباتکارێکی نەبەزی خاوەن بیروباوەر دەربەدەری و
ناخۆشی ولاتی و برسیتی و تەنگ پێ هەلچنێن تا ئەهات زیاتر هانیان ئەدا و قالتریان
ئەکرد بۆیە هەر دواى ئەو گرتنە (١٩٣٠) تەخمینی پارچە شیعەرە جوان و پر هیز و
بیری شۆرشگێڕانەکهی (پیرەمێرد) بوو که بۆ ئەو وەفدە و تێبوو دواى کوشتاری شەشی
ئەیلوول چوونە بەغدا بۆ بەپیره و چوونی (فەیسەل) لەویدا ئەلێ:

قەت و اتی نەگەن چاومان شکاوه
کوشتن و برین دائیم بۆ پیاوه
لەناو دۆشەکا کهی هەق سەنراوه
(خەباتتان خاوه کورد نەفەوتاووه
بەراتی نەجات بەخوین نووسراوه)
میللەت مەتینه عەزەمی نانەوی
لە غایەیی بەرزى خۆی هەر ناکەوی
لەتوپەت کەری حەقوکی ئەوی

(من رەنگی سوورم بۆیە خۆش ئەوی
مژدەیی شەفەقی لێ دەر ئەکەوی)

هەر وەها (بیکەس) ئەو هەموو کوشتن و برین و هەلواسین و رەو پێ کردنە دووچارى
نەتەوەکهی ئەبوو لە رێگەیی بەگژاچوونی ئیمپریالیزم و کۆنەپەرستیدا ئازاتر و توندتر و
تیزتر ئەبوو، بروای بەنزیك بوونەوێ رۆژی رزگاری زیاتر و پتەوتر ئەبوو، داواى مزگینی
ئەکرد بۆ هەوالی ئەو قوربانیانە که نەتەوێ کورد بەهەموو کۆلی دلەوه پیشکەشی ئەکرد
لە پێناوی ئازادی و ئاشتییدا بۆیە ئەبینین که باسی کوشتاری رۆژی رەشی شەشی
ئەیلوولمان بۆ ئەکات لە شێوەی مژدەیهکی تا بلایی خۆشا ئەیگێتیتەوه که ئەلێ:

(ماتەمی تابه کهی دەی پیکەنە و سەر هەلبێرە
موفتەخیربە شوهرەتت و اعالمی گرتۆتەوه
نەگبەتی لاچوو، سەعادتت بۆتە پشتیوانی تو
کەوکەبی بەخت و فریشتەت بەرزە ئەدرەوشیتەوه
بێ قسورە چەن جەسوورە سەد شوکر ئەولادەکەت
وا لە ریتی تویدا لە خۆپنا سەیری چۆن ئەتلیتەوه)

ئا ئەو تە بەهۆی هەلواسینی چوار جوانەمەرگە شەهیدەگامان (عیزەت و خۆشناو و
قودسی و خێروللا) و ئەلێ:

(قەومی کورد ئیسپاتی کرد بۆ اعالمی سەر رووی زەمین
میللەتییکی قارەمانن هەر ئەبێ سەرەست بژین
میللەتیی لاوی لە رێگەیی سەرەخۆیی نیشتمان
بیتە بەرسیدارە بێ ترس دەم بەخەندە و پیکەنێن
قەومی و نامری ئەژی با دۆژمانی هەر شەق بەری
ساحبی رۆلەیی نەبەرەدە خاوەنی عەزەمی مەتین)

جگە لەمە بیکەس وەکو نیشتمانپەرورێکی راستەقینە بروایەکی نەگۆری هەبوو
بەبرایەتی گەلان و یەکیتی خەباتیان لە ناشتی و ئازادی و دیموکراسی بەتایبەتی یەکی بوو
لە لایەنگرە راستەقینەکانی برابری کورد و عەرەب و هەمیشە لەو بێرەدا بوو که ئەگەر
ئیمپریالیزم و کۆنەپەرستی نۆکەری لەناو نەهێلترین بناخەیهکی مێژوویی بۆ ناشتی و
خۆشی پتەو فراوان هەیه لە نیوان نەتەوێ کورد و عەرەبدا بۆ ئەوێ کۆشکی پیکەوه

ژیانیتکی پر کامهرانی و نازادی و وهک یه کمان بۆ له سههر بنیات بکری و ههر بهم سههرنجه فراوانه پر برابتهتی و هیوایه ئەم شیعهرانهی که به بۆنه ی راپه رینه پیرۆزه که ی کانوونی دووه می (۱۹۴۸) هوه و تویه تی:

ئەم عیراقه خو شه ویسته خاکی گول و گون بوو به خوین
تا هه قی ده سگیر نه بی له م خوینه دهس هه لئاگری
گلو له ی که وته لیژی باوی ئیستعمار نه ما
هیچ که سیک ئیتر به زورنا و ته پللی ئەو هه لئاپه ری

داخی به جهرگ بیکهس نه ژیا تا بیینی چۆن قسه کانی هاته دی و گه لی عیراق دهستی له خوینی نازادی و شه هیدانی هه لئاگرت تا گه یشته سه ره خوپی و نازادی و داموده زگای زولم و ئیمپریالیزم و نوکه رانی تیکومه کان دا، لاشه ی خوین خو زانی گه ل و سه رانی حوکمی و بۆگه نی پاشایی هه پروون به هه پروون کرد له خاکی پاکی خو بان گو ریچه یه کیشی پی پیس نه کردن. داخی به جهرگ بیکهس مرد، چاوی به م نۆیه ری خه باتی یه کگرتوی کورد و عه ره به نه که وت که یه کچی له ئامانجه کانی جیبه جی کردنی مافه نه ته وایه تیبه کانی کورده له سنووری عیراقدا. ئەو مافه نه ته وایه تیانه ی (بیکهس) ی نه مر به درێژایی ژیا نی خه باتی بۆ ئە کرد.

دوا شیعی بیکهس له و نمونانه دا که باس مان کرد ناچارم ئە کات که سه رنجتان راکیشم بۆ لایهک که رهنگه لای هه ندی کهس هیچ په یوه ندیبه کی به بیر هه وه ری بیکه سه وه نه بی ئه ویش ئەو شیعه ریبه تی که ئە لی:

(وا گلو له ی که وته لیژی باوی ئیستعمار نه ما
هیچ که سی ئیتر به زورنا و ته پللی ئەو هه لئاپه ری)

ئەم رایه ی بیکهس له م شیعه رییدا ده ری بریوه یه کیکه له و رایانه ی له دوا ی راپه ری نی کانوونی دووه می (۱۹۴۸) له نا و نیشتمانیه کانا بلا و بووه وه و، له میتشکی زۆریاندا به جو رتیکی له بن نه هاتوو جیگیر بووبوو.

بیکهس وه کو شاعیریک په یوه ندیبه کی توند و نه پسا وه ی هه بوو له گه ل هه می شه ده ری بیرو باوه ری و دارێژه ری نازار و ناواتی هه موان بۆیه شیعه ره کانی له هی هه موو شاعیرتیکی که زیاتر و زۆتر بلا و ئە بووه وه به ناو خه لکا، ئەو خه لکه ی که ئەو شیعه رانه سکالای ده ردی دل و ناوینه ی هیوا و ئامانج و ده رخه ری بیر و باوه ری بوون.

ئوه ی وام لی ئە کات له سه ر ئەم شیعه ره بدویم ئە وه یه که وه کو هه موومان به چاوی خو مان دیان زۆر به هه لئا چوو بووین له م رایه دا و دوژمن وا گلو له ی نه که وتیوه لیژی وه کو ئیمه به بیرماندا ئە هات و له ئە نجامی ئەم دوژمن به که م زانی و خو به زل دانانه دا گه لی عیراق به کورد و عه ره بیبه وه دو چاری ده رد و نازار و کوشتن و گرتنیکی زۆری وابوو که بۆ ما وه ی ده سا ل خسته ی وه ژیر چنگی ئیمپریالیزمی خوینمژ و نوکه رانی نیشتمان فرۆش. ئەمه وامان لی ئە کات که به وه پری هیز و توانامانه وه بچین به گژ ئەم چه شنه خو به زل دانان و دوژمن به که م زانی نه بی جیبه به تاییبه تی دوا ی ئە وه ی سه ره تای کاره نا په سنده کانی ئیمپریالیزم و نوکه رانی ده رکه وت و بۆی روون کردینه وه که ئیمپریالیزم و کۆنه په رستی وا به ئاسانی له نا و نا برین و له شکانیا نا گلاوتر و پیستر و بی ویزدانتر ئە بن بۆیه پیویسته له سه رمان، له سه ر هه موو هاو بیرتکی بیکهس، له سه ر هه موو هاو نیشتمانیکی خه باتکار به وه پری نا گاداریبه وه نا گاداری هه موو جووله و کاریکی ئیمپریالیزم و نوکه رانی بیت پیویسته له سه ر هه موو هیزه نیشتمانیه کان به وه پری وردی و راستیبه وه ته ماشای هیزی خو مان و هیزی ئیمپریالیزم و کۆنه په رستی بکه یین و هه رگیز ما وه نه ده یین که پیاله ی سه رکه وتن مه ستمان کات و دوژمن که وه کو ماری که سیره یه به مردوو بی کیش بزانیین! به مه ئە توانین له هه موو شتیکی تر زیاتر نرخ بده یین به بیر هه وه ری (بیکهس) ی شاعیری خه باتکاری کورده واری.

ئیتیر بژی یادی شاعیری نه مری کوردا یه تی (بیکهس)

شەرف

بیتکەس و بەختیار زۆرەر کردوویانە بە کوردی وشەپەکه گەلی تیرە لە ئادەمیزاد هاواری پێتو ئەکا، بەلام گەلیکیان لە مانا راستەقینەکی ئاگادار نین، دەستەپەکیان، لایان وایە شەرف ئەوتە لە دروست کردنی کۆشک، بڵندکردنەوی خانو، رازاندنەوی دیوار، ژووری نۆکەری و دەس و پێتوهند، پەیاکردنی ئەسپ و سواربوونی گالیسکەپە.

دەستەپەکی تریان لایان وایە شەرف ئەوتە لە بەرکردنی جلی نایاب و خۆ رازاندنەوی بەخشڵ و زێرە، کە دارژابی بە بەردی وەکو ئەلماس و یاقوت و زمروت و وینەپە ئەمانە. دەستەپەکیان وا دیت بەبیربانا کە شەرف ئەوتە لە دەست کەوتنی هەندێ لەقەب وەکو بەگ و پاشا یاخۆ لەو مەدالیانەدا کە پێت ئەلین نیشان و بەو ناو زل زلانیوە کە هەیانە وەکو پەسەم لە فلان پۆل، دوو لە فلان پەلە جا چاوت پێ ئەکەوێ گەلی پیاو مالتی هاوڕێتێ خۆی تالان ئەکا، یا مالتی خزم و نەتەوی یا هی هۆزەکە و هاوالتیپەکانی ئەدزی، بۆ ئەوەی بەم مالتە حەرمانە کە چنگی کەوتوو کۆشکیک دروست بکا، یا خانووبەک بڵند بکاتەو یا مالتیک برازینیتەو کە دەورپشتی بەنۆکەر و پاسەوانی بۆ دابنێ لە خزمەتکار و واتن ئەگات بەو گەورەیی و شانازی پێتو بکا بەسەر هاوڕێکانیا و، وا دیت بەبیربانا کە گەیشتوو تە پایەپەک کەس نایگات، خۆی بەم ئەحوالە خۆی ئەلێت (شەرفدار) و لای وایە گەیشتوو تە مانا راستەپەکە. هەندێکی تریش هەپە شەونخونی ئەکیشی و رۆژگار ئەبێت بۆ دۆزینەوی هۆبەک بۆ ئەوەی لەقەب لەو لقاوەی دەس بکەوێ، یا مەدالیایەکی چنگ بکەوێ، یا بەرگێکی رەنگاوەرەنگ، ئیتر ئەو هۆبانەپە هەموو بەلاو پەسندە هەرچبێک ئەبێت، یا نیشتمانی کەشی پێ وێران بێ، یا هۆزەکەپە پێ زەبوون بێ، یا هاوالتیپەکانی پێ پارچە پارچە بێ، لای وایە ئیتر گەیشتوو تە (هەرە چلی بەرزی شەرف).

ئیمە ئەبێن ئەم خەیاڵاتانە هەمووی لەجیبی راستی جێگیر بوو لە مێشکی گەلی کەسدا بەلام لامان وایە چاوی راستی کوێر نەبوو لە عاستیان، ئەوان خۆیان کوێر کردوو بۆ بەجێتانی ئامانجیان و لەرێت راستی لایان داو.

چی پێ ئەگات و بەچی ئەبێ ئەوەی شانازی بە کۆشک و نۆکەر و کارەکەرەکانیەو

ئەکا؟ ئایا پێ نازانی ئەگەر بیت و زیاتریش لەوەی چنگ بکەوێ کە بەبیربانا دیت خۆی هیچ سوودپەکی لە کەمال وەرەگرتوو و، ئەو هەموو شتانە کە پەپای کردوو بەخویش و پێگانە و دوورە لێی و هیچی پێ ناپێت لەو دەردەسەرە زیاتر کە بۆی کیشاوە، ئایا نابینی ئەوانەپە گەیشتوو ئەو پایە و بڵندتریونەو، چەپگەرد هەمووی لە چنگ دەرهێنان، هەر ئەوەیان بۆ ماوەتەو بەو خورپوش و سەرۆسپماپەو کە بویان، ئەگەر لە کەمالتی ئینسانی پێ بەهەرەبوون چوونەتە ریزی دەستەپە بێ ریزەو لە هیچ دل و دەروونیکا جێگایان نەماوەتەو.

چی پێ ئەبێ ئەو کەسەپە شانازی بەخشڵ و جەلەپە ئەکات، ئەگەر ئەوانەپە لەبەر دابکەندریت و بەرووتی بمیتیتەو ئەگەر خۆی خاوەنی کردەوی بەرزی بەنرخ و خاوەنی جوانی پێگەیشتن نەبێ، ئاخۆ سۆتاکەرە رووت و قوتەکان لە ریزی پەکا نین؟ ئایا پێ نازانی ئەو کەسەپە دلخۆشی خۆی ئەداتەو بەخۆ هەلکێشان، هەمیشە لەگەل تیارۆ و ئافرەتی خراپا لە کۆرپیکا دین و دەچن؟ چی پێ ئەبێت ئەوەی بەرۆتەکەپە ئەنازی و بەمەدالیاکەپە بایی بوو، ئەگەر لە پێش ئەو بەگاتە ئەو مەدالیەپەو بڵند بێتەو بۆ ئەو رۆتەپە، لەسەر ئەحوالیک نەبوو پێ بەگەرە زانراپێ یا پێ گەیشتیتیک نەبوو پێ بەگەرە ژمیرراپێ، رەنگە لێی دابکەنریت ئەچیتەو دۆخی ریسوایی جارانی؟ گریمان بەو لەقەب و نشانەپە کە هەپەتی لای هەندێ نادان حورمەتی بگیری، ئایا ئەو حورمەتە لەبەر لەقەبەکەپە یا لەبەر خودی خۆپەتی؟ کەوابوو دیارە ئەمە وینەپەکی ئاشکرایە کە هیچ دەخلێکی بەسەر نەفسی خۆپەو نەپە.

بەلێ ئەو لەقەبە بەنرخانە ئەوەندە هەپە بەرادەپەک سەری پیاو بڵند بکاتەو، کاتێ لە پێشەو ئیشیکێ کردبێ کە هەموو کەس گەواهی بۆ بدا کە ئەو ئیشەپە شەرفدارە و، ئەو لەقەبە بەلگەپە ئەو ئیشە بەشەرفە بیت، بەپێچەوانەپە ئەو شەرفەپە شکاندن و بەدناوی ئەبێ ئەگەر پێشەکی ئیشیکێ کردبێ خەلکی بەناشرینی بژمیرن، جا ئەو مەدالیایە یا ئەو لەقەبە ئەبێتە سەر روشتە بۆ ئەوەی خاوەنەکەپە چی دەس کەوتوو یا ئەبێتە نیشان بۆ ئەوەی چ خراپییەکی لێ رووداوە.

سەرنج دە و ورد بەرەو ئەو (عثمانی غازی)پە کە دوشمنەکانی ناویان نا بە (شیری شەرکەر) گەیشتە رۆتەپە لەقەبەپە پێ بەخشاو چوو پایەپەکی بڵند لەناو دەستەپە پیاو گەرەکانی حکومەتەکە، پاش ئەوەی گیانی خۆی هاویشتە گێژاوی مردنەو بۆ پاسی

هۆزه‌که‌ی و هه‌ولێ دا بۆ بلندکردنه‌وه‌ی ئایینی خۆی، به‌رهنه‌نگیک که دۆست و دوژمنی خۆی دانیان پیا نا (هه‌ندیکیش له پیاوه گه‌وره‌کان له‌ناو ئیسلا‌ما له‌قه‌بی به‌رز و نایابیان یه‌ به‌خشاوه، له‌بری ئه‌و ئیشانه‌ی که کردوویانه بۆ پێش‌ه‌وه‌ی سوپای دوژمنه‌کانیان، تا‌کو ئه‌و حکومه‌ته بی‌گانه‌یه‌یان له ولاته‌که‌یا نا جێگیر کردووه، ئیستاش زۆری موسولمانان هه‌ول ئه‌ده‌ن و کۆشش ئه‌که‌ن بۆ ئه‌وه‌ی شتی‌ک بدۆزنه‌وه و ده‌ریان په‌ریتن و له‌و حاله‌ ڕزگار بن).

جا ئه‌و جێ نیشانه له کوی که به‌سنگی عثمان پاشای غازیبه‌وه بوو له‌گه‌ڵ ئه‌و جێ نیشانه‌ی که به‌سنگی ئه‌و ته‌فره دراوانه‌وه‌یه، وا ئه‌زانم به‌ته‌ماشاکردنیتکی ئه‌م دوو جێیه لیت ئاشکرا ئه‌بێ که نیشانی شه‌ره‌فدار ئه‌بێ به‌و فرمانه به‌رزوه که به‌لگه‌یه بۆ ئه‌و و، بێ نرخیش ئه‌بێ به‌بێ نرخ ئه‌و فرمانه، چ شتی‌ک ئه‌و گومرایانه‌ی له‌خۆ بایی کردووه؟ ئایا نازان ئه‌و به‌رگانه‌ی خه‌ت خه‌ت و خالخال کران به‌خوین و په‌نگا‌وره‌نگ کران به‌جوانه‌ردی، ئه‌وه‌یه ناوی چاکی پاراستووه بۆ خاوه‌نه‌که‌ی و نابریته‌وه و، شویتیتکی گه‌وره‌ی دروست کردووه که له‌ناو ناچێ؟ ئه‌وانه‌ی له‌ ڕێ هه‌ول و کۆششێ که بۆ بلندی هۆزه‌که‌یان داوه له‌ خوینی خۆیان تلامنه‌ته‌وه، ئه‌وانه‌ن که باسیان کرا به‌ترس و سه‌ماوه گوتیان لێ ئه‌گیرئ و، له‌ هه‌موو دلێکا پایه‌بلندیان جێگیر بووه، ئایا نه‌یان بیستووه ئه‌وانه‌ مردوون له‌ کون و قوژینی زبندان و ژبانیان کۆتایی هاتووه له‌ تاریکی به‌ندیخانه‌دا له‌ پیتاوی حه‌قیکی داگیرکراو، یا بۆ پاراستنی گه‌وره‌یه‌ک که بووبیت ئه‌وانه‌ن ناویان بلند بۆته‌وه و گه‌یشتوونه‌ته ئاسمان ناویان به‌سه‌ر گشت ناویکا به‌رز بۆته‌وه.

وا ئه‌زانم ئه‌وانه‌ی که له‌ ژووری کۆشکی بلندیان بوون و ته‌ماشای باخ و بیستانه‌کانیان ئه‌کرد و ئه‌یان‌روانیه‌ خه‌لکی له‌سه‌ر بانی کۆشکه به‌رزه‌کانیان‌ه‌وه، ژبانی خۆیان ڕائه‌بوارد به‌خۆشی ده‌ست که‌وتنیا‌نه‌وه باسیان کۆتایی هات و، له‌ ژبانیان هه‌یچان ده‌ست نه‌که‌وت ته‌نیا ئه‌وه نه‌بێ که له‌ چواری‌واری ماله‌که‌یا نا بوویانه. هه‌یچ جیا‌وازییه‌کی ئه‌وتۆی نییه له‌گه‌ڵ ئه‌وانا ئه‌وانه‌ش که جله‌وی ناز و نیعمه‌تبان ڕائه‌کیشا و جلی ئاوریشم و دیبا‌یان په‌یا ئه‌کرد هه‌موو ڕۆیشتن به‌خۆیان و جلیانه‌وه، پاشه‌وپاش چوونه‌وه بۆ ئه‌و جێیه‌ی که لیبی هاتبوون. نازانریت که‌ی هاتوونه‌ سه‌ر ئه‌م زه‌مینه و که‌ی کۆچیان لێ کردووه.

ئایا بیستراوه که‌سی‌ک ناو بیری‌ت له‌ناو خه‌لقا و بلین ئه‌مه نیشانی‌کی وای وه‌رگرتووه

و گه‌یشتووته په‌له‌یه‌کی به‌رز؟ نا: به‌لام ئه‌لین تی‌گه‌بی‌وو ئیشی کرد، به‌خشی و له‌ناو برد، بلندی کرده‌وه وا داینا، تی کۆشا و به‌ره‌ه‌ستی کرد، له‌ناو برد و هه‌یشتی‌ه‌وه له‌گه‌ڵ ئه‌و ئیشانه‌ی که هاوتایی ئه‌مانه‌ بکات و شوینی بێنێ، ئه‌گه‌ر باسی ئه‌سه‌که‌ده‌ری گه‌وره بکری‌ت ئاخۆ به‌دلا دیت که کۆشکی بووه یا نا؟ چ شتی‌ک هه‌یه بگه‌ریت بۆ کرده‌وه‌ی ناپلیونی به‌که‌م له‌ شوینی ئه‌و کۆشکه‌ی که تیا دانه‌نیشت یا له‌و جله‌ شر و شیتالا‌نه‌دا که له‌به‌ری ئه‌کرد، ئایا گه‌وره‌کانی دنیا به‌خانووکردن و خۆ‌رازانده‌وه و ناز و نیعمه‌ت گه‌یشتوونه‌ته پایه‌ی بلندی شه‌ره‌ف یاخو به‌گه‌وره‌یی و ولات داگیرکردن و سه‌رکه‌وتن و زه‌بر و زه‌نگ چنگیان که‌وتووه؟ هه‌ندیک به‌خه‌و خۆش ته‌فره‌ی خواردووه و بایی بوون به‌خه‌یالات و، ده‌ست درێژیان کردووه له‌ ئیشی نیشتمان‌که‌یا نا، ئه‌و شه‌ره‌ف و گه‌وره‌یی به‌ بلنده‌ی که‌ بوویه‌تی فرۆشتوویانه به‌و ناو و ناتۆرانه‌ی که بۆ هه‌یج دانه‌نراون و وا تی گه‌یشتوون ئه‌گه‌رچی دلێان باوه‌ری یی نه‌کردووه که گه‌یشتوونه‌ته شه‌ره‌ف و گه‌وره‌یی له‌ پاش ئه‌مه که زانیویانه ئه‌و روتبه و نیشانانه له‌ سنووری خۆی تپه‌په‌ریوه و چنگ ناکه‌س که‌وتووه. ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ بێن و گوێ بگرن له‌وه‌ی که به‌دلێانا دیت و له‌و سه‌رزه‌نشانه‌ی دلێان پیتیان ئه‌کات و چاو بگێرن و به‌چواری‌واری خۆیان و ته‌ماشای ئه‌وانه‌ بکه‌ن که ده‌وری داو، ئه‌وسا ئه‌زانم له‌ پێشترین جێ سووکترین شوینی به‌دناویان و، خۆیان هه‌ست ئه‌که‌ن که له‌ مه‌عنای شه‌ره‌ف به‌هه‌له‌ چوون و، تی ئه‌گه‌ن له‌ ڕێ راست لایان داوه و دوورکه‌وتوونه‌ته‌وه ئه‌گه‌ر یی بزانیان ولاته‌که‌یان توشی چ چورتیکی گه‌وره‌ بووه و، چ به‌نده‌گی و شوریه‌یی‌ه‌ک ئالاوه‌ته نه‌ته‌وه‌کانیان‌ه‌وه، به‌رگه‌ په‌نگا‌وره‌نگ و مه‌دالیاکانیان توپه‌دا و به‌رگی په‌شیان ئه‌پۆشی و به‌کۆمه‌ک له‌سه‌رخۆ ئه‌گه‌ران بۆ دۆزینه‌وه‌ی شه‌ره‌فی راسته‌قیه‌نه.

شه‌ره‌ف راستیه‌که ئاشکرا و دیاره که ئایین نیشانی داوه و بی‌ری زانیانی زه‌مین سنووری بۆ داناوه، ره‌وا نییه هه‌یج که‌س له‌ ئاده‌میزاد دوو دل بێ له‌ تی‌گه‌یشتن (مه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌بێ که یه‌زدان دلێ ره‌ش کردبێ و په‌رده‌ی تاریکی به‌سه‌ر چاویا کیشابێ).

شه‌ره‌ف جوانی پیاوه، هه‌موو لیبی ورد ئه‌بیتته‌وه، بی‌ر و خواهشی دلان ڕووی تی ئه‌کا، جوانیه‌یه‌که وینه‌ی له‌به‌ر چاو و دلان خۆشه‌ویسته، ڕووناکی ئه‌و جوانیه‌یه‌ش ئیشیکه که خاوه‌نه‌که‌ی بی‌کا و شویتیتکی جوانی یی له‌ناو هۆزه‌که‌یا، یا له‌ناو نه‌ته‌وه‌ی هۆزه‌که‌یا، یا تی‌کرا له‌ناو گشت ئاده‌میزادا وه‌کو ڕزگارکردن له‌ جورتم، یا ده‌رخستن و لابردنی نه‌زانی، یا وریا کرده‌وه بۆ داواکردنی حه‌قیکی داگیرکراوی، یا وریا کرده‌وه له‌ هه‌ل ئه‌نگوتن، یا

بیدارکردنه وه له بئ هۆشی، یا رڤ نیشاندان بۆ چاکه یه کی گشتی، یا پاراستن له خراپه یه ک دلته نگه له دوا بئ، یا له ناو بردنی کرده وه ی ناشرین یا بیر رووناک کرده وه، یا هینانه به ره مه می به ک قسه بی و تازه کرده وه ی دۆستایه تی، یا سه ندنه وه ی هتیزیک و رزگار کردنی له بئ ده سه لاتی، یا هاندان بۆ تازاییه ک .

که و ابو که سیک نه گهر ئیشی کی کرد و شو تینی کی بو له وانه ی که و تمان نه وه (شه ریف) ه با له ناو زنج و ژیر گه لا دارا دانیشتی و جله کۆن و خه رقه شری له به رابی و سه وزایی ده شت و خوارده مه نی بیت و شه و له سه ر گلی هه ژاری رۆژ بکاته وه و به رد بکا به سه رین و سه ر به هه موو دۆلئیکا بکا و، هاتوچۆ بکا له به رزایی و نشیویدا، نه مه خشلئیکی هه یه له کرده ی خۆی، جوانییه کی هه یه له پیگه یشتن، په ونه قئیکی هه یه له که مالی، رووناکییه کی هه یه له تیکۆشینی، نه وانه ی هۆشیان لی گوم بووبی و دلئیان په ریشان بئ رووی تی نه کهن، خاوه نی بیری ورد نه یانسان و روویان لی وه رناگپرن، کۆمه لی دلانی پاک و ناواره ده وره یان لی نه دهن و لئیان جوئ نابنه وه، له و گیانه ی کۆشکی بلند و ژووری په نگا وره نگ دیمه نی جوان جوان و جوانی پر له رووناکی و پرشنگی دره خسانی هه یه، وشه ی پیروزی روو له و نه کا ئیشی جوانی شی بلندی نه کاته وه بۆ به رزترین به رزی، ژبانیکی پیروزی هه یه له ولاتا و شکوهیکی دره خسانی هه یه له چاوی گه ردوونا (نه وانه ی که تی نه کۆشن با بوشتی و تی بکۆشن).

به لئ زۆر جار قسه ی ناشرین و سه رزه نشت رووی تی نه کا له لایه ن نه وانه ی که دل و ده روونیان بیسه، پلار و توانجی تی نه گرن و لۆمه یی نه کهن، خونچه ی کردار و گوپکه ی دره ختی باخه کی له به ر چاویان جوان نانوتنی، چونکه له تیگه یشتنی نه وانه ی دووره و عجائبه له لایان له به ر نه وه ی هینده به سه ر نه و شته ناشرینانه دا که وتوون که خۆیان به شه رده ی نه ژمپرن و به گه وره یی نه زانن، ئیمه ش باسمان کرد که چۆن تایین ناشکرای کرده وه له گه ل بیری تیگه یشتووان، نه وانه وه کو قالۆنچه وانه که له بۆنی گو ل رانه کا و نه چیتته ناو شتی بۆگه نه وه، هه یچ به دووری مه زانه نه وانه ی که کرداریان جوان نییه گالته بکه ن به زانای ئیشکه ر، یا بیه ویت زبانی پی بگه یینی، نه وه ی که هه یچ که س نایناسی، به لام گالته به خۆیان نه کهن و زبان له سوودی خۆیان نه دهن، گه ردوون نه وه ندنه ماوه یان نادات له و کویره وه ریه دا که تیی که وتوون بگه ر خۆشیان خۆیان ناگرن نه گه ر میوه ی کرداری هاته به ر به کۆمه ل رانه کهن بۆ چینی و به شی نه وه شی لی نه دهن که زبانی پی گه یاندووه، ئیتر هه یچمان له بارا نامینئ مه گه ر هه ر سوپاسی نه وه بکه ن که نه و دره خته ی ناشتووه و

چاودیری به ره که ی کرده وه، هه رچه ندنه له وان خوارتر بئ له و شته پر وپو وچانه دا که نرخه نییه لای پیای تیگه یشتوو جا له تو له ی نه و ئیشه خراپانه دا که کرده و یانه هه یچمان بۆ نامینیتته وه ته نیا نه وه نه بی که له کرده ی خۆیان په شیمان بینه وه و خه می خراپی خۆیان بخۆن و و دلته نگ بن به دل کاتی به خراپی خۆیان بزائن و به ته واوی له که م و کورتی خۆیان بگهن.

نه نه وها چاودیری یه زدانی پاک نه م گه وره یییه نه به خشی به خاوه نی ئیشی پیرو ز هه تا زیندووبی، کاتی که رۆژی ژبانی له ئاسو ی نه م گیتیییه وه گوم بوو، نه و پرشنگی رووناکییه ی ناشاریتته وه که سارپیژی کرده وه به سه ر نه ستیره ی ری نیشاندهر و مانگی شه وی چوارده دا، به لئ نه مریت و نه چیتته ژیر په رده ی نه مانه وه به له ش به لام هه میسه له دلانا نه مین وه به زمان باسی نه کری، زیندووه لای خوا، خوارده مه نی نه دریتتی، ژبانی نه و شیرینترین ژبانه (و نه بی ئاده میزاد بۆ نه م جو ره فرمانانه هه ول بدا و تی بکۆشی)

* له گو فاری (عروه الوثاق) ی جه ماله دینی نه فغانی و شیخ محمه د عه بده وه وه رگپراوه .

خه‌یال له‌گه‌ل کرده‌وه‌دا

له‌ عه‌ره‌بیبیه‌وه‌ فایه‌ق بیکه‌س کردوو‌یه‌ به‌کوردی ژنیکه‌ له‌سه‌ر میزی نان خواردنی ئیواره‌ له‌گه‌ل می‌رده‌که‌یا دانیشتبو، زۆر عاجز و هیلاک، می‌رده‌که‌ی وتی: ئەم ئیواره‌یه‌ بۆچی وائە‌که‌ی؟ وتی به‌ده‌ست ئەم منالانە‌مه‌وه‌ هیلاک بووم، به‌م رۆژگارە‌ ده‌نگم له‌گه‌ل‌ئیان یه‌ت و لیبیان ئە‌ده‌م بۆ ئە‌وه‌ی توژی‌ واز له‌ شه‌ره‌شه‌ق بێن به‌لام هه‌یج گویم لێ ناگرن (به‌راستی سێ مندالی زۆر نار‌حه‌تی هه‌بوو، دوو کور‌یه‌کیکیان شه‌ش ساڵ ئە‌وی تریان پینج ساڵ له‌گه‌ل کچیک‌کی چوار ساڵیدا). له‌گه‌ل ئە‌وه‌شا که‌ دایکه‌که‌یان له‌ به‌یانیه‌وه‌ تا ئیواره‌ لیبیان تووره‌ ئە‌بوو، لیبی ئە‌دان، ئە‌ی ترساندن به‌لام ئە‌وان له‌ زرمه‌ زلیتی خۆیان نه‌ئە‌که‌وتن که‌چی که‌ ئیواران باوکیان ئە‌هاته‌وه‌ کش و مات دانه‌نیشان.

ئینجا که‌ ژنه‌ ئە‌م سکا‌لایه‌ی لای می‌رده‌که‌ی کرد، می‌رده‌که‌ی پیتی وت هه‌موو خه‌تای خۆته‌، تۆ له‌ به‌یانیه‌وه‌ تا ئیواره‌ له‌گه‌ل‌ئیان ئە‌ل‌ئیت سیوایان بۆته‌وه‌، تۆ گوئی بگره‌ مه‌قاله‌یه‌کی تازه‌ له‌ باب‌ه‌ت ته‌ریبه‌وه‌ نووسراوه‌ بۆت به‌خوینمه‌وه‌، ده‌ستی کرد به‌خویندنه‌وه‌:

(مندال دانه‌نراوه‌ بۆ دایک و باوک که‌ به‌هه‌وه‌سی خۆیان هه‌لی سوپین به‌لام مندال دانه‌وه‌ بۆ ئینسانیه‌ت و نیشتمان وه‌ یاخود ئە‌ب‌ج مولکی نه‌فسی خۆی بیت).

لیرده‌ا سه‌ری هه‌لب‌ری به‌ژنه‌که‌ی وت: چاوت لیبیه‌؟ ئیستا ئە‌م سێ منداله‌ نه‌دراون به‌ئیمه‌ که‌ به‌هه‌وه‌سی خۆمان له‌گه‌ل‌ئیان بجوولیننه‌وه‌ چونکه‌ هه‌ریبه‌که‌ شه‌خسیه‌تیک‌کی هه‌یه‌، ئنجا ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌خویندنه‌وه‌: (زۆر جار دایک ئە‌بیت به‌هۆی ئە‌وه‌ که‌ مندال له‌ دایک و باوک ببیزری چونکه‌ دایک له‌ قانونی ته‌بیعه‌ت سه‌ر ده‌رناکا، هه‌موو جارێ منداله‌کان هه‌پس ئە‌کا له‌ ژوو‌ره‌وه‌ نایه‌لی بچنه‌ ده‌ری به‌هه‌وه‌سی خۆیان یاری بکه‌ن و رابوین و خۆیان به‌دووی قانونی ته‌بیعه‌ت‌دا برون!!).

لیرده‌ا می‌رده‌که‌ی وتی: گویت لیبیه‌ به‌ته‌بیعه‌ت ئە‌بیت مندال یاری و گالته‌ بکا چونکه‌ به‌یاری و تاقی کرده‌وه‌ و غه‌له‌ت کردن فیر ئە‌بی.

ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌خویندنه‌وه‌:

(ئە‌بیت واز له‌ مندال به‌یتری که‌ خۆی هه‌مووشتییک تاقی بکاته‌وه‌، نابێ نه‌یه‌لن یاری بکا چونکه‌ به‌ یاری کردن توانای خۆی ده‌رته‌خا و پێ ئە‌گا، لیرده‌ا می‌رده‌که‌ی ویستی ئە‌مه‌

بۆ ژنه‌که‌ی لیک بداته‌وه‌ به‌لام که‌ روانی ژنه‌که‌ی خه‌و ئە‌بیاته‌وه‌ پیتی وت: باش بوو به‌شی زۆرم بۆ خویندیه‌وه‌، خۆشت به‌یانی ته‌واوی بکه‌. ئیتر له‌مه‌ولا له‌م مندالانە‌ تو‌ره‌ مه‌به‌ و وازیان لێ به‌ینه‌ به‌ئاره‌زووی خۆیان بجوولیننه‌وه‌ چونکه‌ به‌وه‌ شه‌خسیه‌ت په‌یدا ئە‌که‌ن. بۆ به‌یانی پاش نیوه‌رۆ که‌ پیاوه‌که‌ هاته‌وه‌ ته‌ماشای کرد ده‌رگای باخچه‌که‌ له‌و دیوه‌وه‌ به‌رد و خۆلی دراوه‌ته‌ به‌ر ناگرته‌وه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ به‌دیواره‌که‌دا سه‌رکه‌وت، که‌ روانی باخچه‌که‌ ویران کراوه‌ و به‌لوعه‌که‌ به‌ردراوه‌ و هه‌وشه‌که‌ بووه‌ته‌ زۆنگاو، زۆر سه‌ری سوپما، که‌ ده‌رگای ژوو‌ره‌کانی کرده‌وه‌ روانی هه‌مووی به‌سه‌ر یه‌کا دراوه‌.

به‌یه‌ک جار حه‌په‌سا، سه‌یری کرد نه‌ که‌س ئە‌بینی و نه‌ ده‌نگ ئە‌بیته‌. که‌ چوه‌ پیتشه‌وه‌ گوپی گرت تینگه‌یی که‌ ژنه‌که‌ی له‌ ژووری نان خواردندا ده‌رگاکه‌ی له‌سه‌ر داخراوه‌، هه‌ر هاواری منداله‌کانیه‌تی لیبی بکه‌نه‌وه‌. چوه‌ پیتشه‌وه‌ بانگی کرد چی قه‌وماوه‌ پیم بلتی: وتی: که‌ به‌یانی مه‌قاله‌که‌م خویندنه‌وه‌ و تم ئیتر له‌مه‌ولا له‌سه‌ر ئە‌م نه‌زه‌ریه‌یه‌ ئە‌رۆم له‌به‌رئه‌وه‌ منداله‌کان هه‌رچیبه‌کیان کرد ده‌نگم نه‌کرد، باخه‌که‌یان ویران کرد، ژوو‌ره‌کانیان دا به‌سه‌ریه‌کا، ده‌رگای ئە‌م ژوو‌ره‌شیان له‌سه‌ر من داخست.

وتی: ئە‌ی کلپه‌که‌ له‌ کوپیه‌؟ ژنه‌که‌ وتی: ره‌نگه‌ له‌گه‌ل خۆیان بر‌دبیتیان. پیاوه‌که‌ به‌راکردن چوه‌ به‌شوینیانا که‌ روانی وا له‌سه‌ر کۆلانە‌که‌دا به‌شوینی ئۆتومبیلی ئاورشینه‌که‌وه‌ن هه‌موو له‌شیان ته‌ر و قوراوی بووه‌. رایکیشانه‌ ماله‌وه‌ که‌ روانی کلپه‌که‌ له‌ گیرفانی گه‌وره‌که‌دایه‌، ده‌ری هینا، پیتی وتن: دایکتان بۆچی هه‌پس کردوو‌ه‌؟

وتیان: ئیمه‌ دز دزیننه‌مان ئە‌کرد، ئیره‌ پرپوو بوو له‌ دز و پۆلیس له‌به‌رئه‌وه‌ که‌ دایکمان هه‌یجی لێ نه‌یه‌ ده‌رگامان له‌سه‌ر داخست. وتی ئە‌ی ئە‌م ماله‌تان بۆ وا لێ کرد؟ وتیان ئە‌ی دز له‌ کوپوه‌ راکا و پۆلیس چۆن شوینی که‌وی؟ ئنجا می‌رده‌که‌ ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه‌ و ژنه‌که‌ی سه‌یرتیک‌کی می‌رده‌که‌ی کرد و سه‌یرتیک‌کی منداله‌کانیشی کرد، می‌رده‌که‌ی سه‌ری داخست وتی: هه‌یج نالیم، حه‌فته‌، ئە‌بیت ئە‌و عالمی که‌ ئە‌م نه‌زه‌ریه‌یه‌ی نووسیوه‌ خۆی مندالی نه‌بیت خه‌یال و نه‌زه‌ریه‌ له‌ کوئی؟! کرده‌وه‌ له‌ کوئی!.

دوو کوزراو له پیناوی شوودا

فایه ق بیکهس له عه ره بیبه وه کردویه به کوردی
دوینتی شهو به درپژایی شهو خهوم لی نه کهوت چونکه له هه ر چاو لیک نانیکما
نالیه کی پر ئیش که له دهروونی ژنیکی که ساس و بی دهره تان کهوا به دهم ئیشیکی
زوره وه بتلیته وه نه هاته دهری، رای نه په راندم، به بانی زوو که رۆژ بووه وه چومه نه وه
ماله ی کهوا به تهنیشتمان وه بوو و نه وه دنگه ی لی نه هاته دهری که روانیم ژورویکی
تاریکی بچوویکی تیا به و له و ژوره شا تهنه جیگایه کی هه ژارانه پا خرابوو، ژنیکی
نه خوشی رهنگ زهردی له سه ر راکشابوو. به هیواشی چومه پیشه وه به لام نه وه ههستی منی
کرد و چومه لایه وه گویم له نوزه به ک بوو وتی (ئاو)، هه رچونیک بوو چوریک ئاوم بو
پهیدا کرا و کردم به دهمیا، باش بوو به وه نه ختیک ده می هاته گو، پیم وت: چیت لی
قهوماوه زوو پیم بلتی!؟

به دهنگیکی هیواشی پچر پچر وه کو له گیانه لا وایی: باوکم دامی به شوو، به پیاویکی له
ژن بیزار، ژن زوره پهنه ر، ناخیکی هه لکیشا و وتی ناخ، له کچ به شوودانا خوزگه
پرسیار تکیان به کچه خوی نه کرد، من نه گه ر نه مه م نه زانی له پیش نه ودها که به زوره ملی
باوک و برا بدهن به م پیاوه هه ر شووم نه نه کرد، ته رکی دنیا م نه کرد و نه بووم به راهبه. به لام
چی بکه م ناچار بووم په سئدم کرد. له نه وه ل رۆژدا هات به پیرمه وه وه کو میردیکدی دل سوژ و
له گه ل ما زور رووخوش و دم به پیکه نین بوو، هه ر به و رووخوشی و پیکه نینه ش له دوا پیدا
توقاندمی، ته راندمی. وه کو چون شپه ر به پیکه نین نیچیره که ی نه توقینتی ئیتر زوری بی
نه چوو وام لی هات هه ر چاوه رپی نه وه م نه کرد که ی جیا بیته وه؟ نه وه نده درپژه ی نه کهیشا
نه و ژنیکی تری هینا و منی له بیر چوو وه. منیش له گه ل کچه بچکوله که ما بیکه س و
هه ناسه سارد مامه وه. به لام ناچار شانم دایه به ر نه م خه م و خه فته و کویره دهریه چونکه
هه رچه ند سه رم نه برد و سه رم نه هینا شتیکی وام نه دوزیه وه که خومی پی رزگار بکه م
نه وه نه بی کچه که م هه لگرت و چومه وه مالی باوکم له ویش که روانیم باوکیشم که وتوو
به دهم دهره وه نه تلیته وه خو که چاویشی به من کهوت نه وه نده ی تر دهردی گران بوو هه روا
دوو رۆژی به سه را نه رۆی کۆچی دوا بی کرد.

ئینجا زانیم له نه زه لدا فه له ک چه ند رۆژیکی تاریک و ناخوشی له چاره م نووسیوه،
به لام نازانم که ی نه برپیتنه وه، چی تریشم به سه ردی، به م په ننگه که ساس و بی دهره تان

مامه وه ناچار هانام برده به ر باوکی کچه که م که هیچ نه بی له به ر خاتری کچه که ی بمانژی نه ی
و هومان نه خاته به ر بیگانه به لام بی سوود بوو گوئی لی نه گرتم.

به زور دهستم کرد به گۆره ی چنین تا بتوانم نه و کچه بچکوله یه به خیتو بکه م به لام
ته ماشام کرد نه ویش بی که لکه ئنجا دهستم کرد به شت فروشتن تا وام لی هات له م دهسته
نوینه شه زیاتر هیچ شک نابه م.

له به ر نه وه ی ناچار بووم مانگیک له مه و پیش کاغه زیکم بو میرده که م نووسی، نه م حاله ی
خومانم تی گه یاند زور لیی پارامه وه که رزگارمان کا.

وا له و رۆژه وه چاوم روا هه ر چاوه رپی ره شاییه کم که له سه ر ئاوه که وه دهریکه وی.
شه ویک له م شه واندها له م ژوره تاریکه دا دانیشتبوم کچه که م له باوه شابوو سه بری رووی
رووناکی نه و کچه نازداره م نه کرد وه کو پا پوره وانیک له شه ویکدی تاریکا سه بری نه ستیره ی
قوتب بکا نه وه نده م نه زانی له پر نه و زورداره، نه و بی ره حمه، نه و خوانه ناسه کردی به ژورا
و په لاماری دام و کچه که ی له دهست فراندم و رووی. منیش بی که س و بی دهسه لات،
هه ناسه سارد له گریان و هه ناسه هه لکیشان به ولاوه هیچم پی نه کرا به لام نه ویش بی
که لک بوو چونکه نه که سیک هه بوو به زه یی به فرمیتسکه کا ما بیته وه و نه یه کیک هه بوو
گوئی له هاوارم بگری.

ئینجا بو م ئاشکرا بوو که فه له ک به و تیره ی که بو ی دانابووم و چه ند رۆژیک بوو خه ریک
بوو تیم بگری نه نگا وتی، هه ر چونیک بوو نه و شه وه و نزیکه ی بیست شه وی که شم به م
حال وه رۆژ کرده وه ئیستاش نه وه نده هه یه که له م تاریکستانه دا چاوم نه چیتته خه و کچه
بچکوله که م دیتته به رچاو نه گری، هاوار نه کا، بانگم نه کا باوکیشی لیی نه دا، فرپی نه دا
گوئی ناداتی.

منیش خه ریکم په لاماری نه ده م که رزگاری که م خه به رم نه بیته وه لام وایه که یا ئیستا
یا تاویکی تر نه م دنیا به به جی دیتم چونکه وا گیان گه یوه ته سه ر سنگم به لام ناخ نه م
دنیا به به جی دیتم بی نه وه ی که جاریکی تر چاوم به و کچه ناسک و نازداره م بکه ویته وه.
نه مانه ی ته واو نه کرد و هه ردوو چاوی کرده وه خه ریک بوو قسه بکا به لام نه ی توانی چاوی
پروو له فرمیتسک و لیکه ی نایه وه منیش که چاوم به م حاله کهوت خو م بو رانه گیرا و
دهستم کرد به گریان.

له م ساته دا به م چاوه فرمیتسکاویه وه تارماییه کم به دی کرد، که چومه پیشه وه روانیم

ناره زووهی به جی بهیتی که و ابوو ئه م قسه به راست نیبه، جگه له وه مصره عی چواره می که ئه لئ: (چیمه له سهگ وهر له بهنگ و بهنگ باوه) زهوقیتی ئه ده بی تیا نیبه چونکه ئه بی موسیقایه ک بی عاتفیهی ئینسان بیزوتینی و مهست و شادی بکا، نهک به (سهگ وهر) گرژ و زنجیره ی بکات، سه ره رای ئه مه (بهنگ و باو) نیبه (بهن و باو)ه. بیینه سه ره رباعی دووه م ته ماشاکه ن چی ئه فهرمووی: چونم هیناوه وای ئه به مه سه ره بنده ی که سیکم راست و هونه روه ره، قسه ی نه زان و پیاوی رپاکار لای من گه فینه یا زه پینی که ره. تکاتان لئ ئه که م خوتنه ره به ریزه کان له م رباعیه دا چه ند عه بییکی فله سه فی تیدایه که له بیی خیا م بچی؟ ئایا (گه فینی سهگ و زه پینی که ره) که هاوتای بیی قوول و وردی خیا م بکات؟ من نازانم ا.ب هه وری رقی له خیا م هه ستاوه که خه ریکه به م ره نگه ئا بروی به ری یا له گه لاویژ یا له خوئی؟ با له رباعی سییه م وردیینه وه که ئه لئیت:

که لاوه کوئی که دنیای ناوه
چون دلی پی خوش که م مشتت کا و ناوه
که هی و مورز و دارا و سکه نده ره
هاتن و روین که چی ئه و ماوه

لیره شدا ئه گه ره باش سه رنج بده ین ئه بیینین مصره عی دووه م له نگه و، له لایه ن مه عناشه وه زور بی مه عنایه چونکه کا و ئا و هیچی لئ په یدا نابئ یه ک ناگرن و دنیاش عیبارته له گل و ئا و نهک کا و ئا و.

له رباعی چواره مدا ئه لئیت:

ئهوی بو کورسی خه لک ئه ره نجیئی
خونچه ی شادمانی هه ل ئه وه ریئی
گا، بوایه به خوا زور چاتر بوو
که ژ و کیو زوره زک بله وه ریئی

لیره شدا له پیش هه موو شتیکا دیاره که مصره عی سییه م و چواره م له ننگن جگه له وه ش قسه یه کی مه نتیقی له م رباعیه دا نابینری، توخوا ئه ی خوتنده واران تکاتان لئ ئه که م کئی بو کورسی خه لک ناره نجیئی و ئه وه ته تی دنیا دنیا یه ئه م هه موو شه ر و هه رایه که روو ئه دا هه مووی له سه ره کورسیه یا نا؟ به لئ بیگومان ئه توانن بلین که ئه م هه ول و ته قه لایه ی که ئه درئ بو کورسی غه ریزه به کی ته بیعیه له ئینساندا بو ئه وه ی سه ری خوتنده واران زیاتر

نه یه شتین واز له رباعی پینجه م ئه هینین خو بان چونی لئیک ئه ده نه وه لیکی بده نه وه و، به تایبه تی تکا له ماموستا ا.ب هه وری ئه که م له م قسانه م دلگیر نه بی چونکه ئه مه خزمه تیکی ئه ده بییه له سه ره هه موو ئه دیبیتیکی دل سو ز پیوسته له م رووه وه دریغی نه کات و، دووباره تکات لئ ئه که مه وه له پیش ئه وه دا که شت بنیری بو گه لاویژ جوان سه یی بکه و باش سه رنج له وه زن و مه عنا ی بده و، پوختی بکه ئه وسا بیییره، چونکه گه لاویژ حه یفه به ناشیری بکه ویتته به رچاوی دوست و دوژمن، ئیتر خوا یاریده ده ری هه موو لایه ک بی.

أ.ب هه وری

ماموستا ف. بیکهس له ژماره (۲) ی سالی (۵) ی گه لاویژا ره خه تان له و شیعرا نه گرتبوو که نیمه له ژیر عنوانی «په پرهوی خیام» دا بلاومان کردبوو هه، ئەمه وهرامه که تانه:

۱- جاری ره خه تان له عنوانی شعره کان گرتبوو، و له بهر ئیوه وهرامه که تان ئەدهمه وه ئەگینه شتی وای تیدا نییه: هه موو کهس ئەزانی یه کئی که ناو له شتیک ئەنی له سهه ئیجتهاد و ئاره زووی خو به تی به ته وای بو ئەوه نییه ئیسم و میسمی موتابق بی، مه سه له ن پیاویک کوره کهی ناو ئەنی (صلاح الدین) که چی ئەو کوره ئەبی به جوتیار، ئەمه چ گونا هیکی باوکی تیدا یه که نه بوو به سه لاهه دینی مه شهو، من که ناوی خیام هینا وه هاو بییری خیام ئەگه ر و ابوا یه ئەبوو هه می شه له مه یخانه دا بووما یه، وه ک مفکوره ی ئیوه ئەفه رموی ئەبی «هه رکه سه ریشی سوور بی هه مزه ناغا بی» له ئەمریکا دا به هه زاران «روزفلت» ناو هه یه ئەی بوچ هه موو ره ئیسی جمهوری نین؟ بیجگه له مه ش قاعده یه ک هه یه (کل) به ناوی (جو) وه ناو ئەبری. له و رباعیه نه دا هینی وای تیا یه له شیوه ی رباعیه کانی خیام، بو یه هه موو شیعه رکه کان به و ناوه ناو براوه.

۲- من له پیش ئەوه دا ئەو شیعرانه بنیرم بو گه لاویژ له پیش ئەوه شدا ئیوه بلین، نیشانی چهنده که سیکم دابوو به پیچه وانه ی ئیوه ئەوان به لایانه وه چاک بوو، ئەوه تان بو نه چوه سه ر که وتبوو تان «نه ک من به ته نیا هه رچی خوینده وار هه یه هه موو له و شیعرانه بیزار و وهرس بون» ئەمینیته وه سه ر ئیوه و هاو بییره کانت به ته نها ئەوه نده وه کاله تیکی عام قبول ناکریت.

۳- ره خه ت له شیعه رکه کانه که نه زا که تیا ن که م تیا یه که چی ره خه که ت دروژنیش نه زا که تی تیا نادوژیتته وه، بیجگه له مه ش ئەم ره خه یه ت راسته وخو بو زمانی کوردییه، چونکه زمانه که مان بی پیچ و په نایه به سه ره بهستی شت ئەلیت، بو ئیسیاتی ئەمه ش وا چهنده قسه یه کی پیشینان ئەنووسین که وه ختی خو ی له ژیان و گه لاویژیشدا نووسراون و له نه زا که تدا هه روه ک هینه کانی من وان، جا نازانم بوچ ئەو حه له ئەم ره خه یه ت نه گرت و نه تفه رموو ئەم قسه و په ندی پیشینانه نه زا که تیا ن تیا نییه، وازیان لی بینن با له بیر بچنه وه:

«نان بده به سه گ مه یده به سپله» لیره دا سه گ ته رجیح دراوه به سه ر سپله دا. «دار هه لیره سه گی دز دیاره» ئەمه ش هه ر مه به ست ئینسانه. «هه مزه له هه باسی چی... له ته وراست چی» ئەمانه قسه ی پیشینانه به ره که تدا زور کهس ئەیزانن، رپی ئەوه ت نییه بلتیت توخوا خوینده وارینه که ی ئەمانه کوردین، چونکه لای تو وایه «ئوه ی تو مانای نه زانی کوردی نین» و یان بلتیت له هه ر پیره ژنیکم پرس ی پیکه نی، بوچ؟ پیره ژن قاموسی ژبانی کوردین؟ علاوه ی ئەمانه ش زور گف تو گو ی و امان هه یه ئەمرو له م شیوه یه دان، مه سه له ن که وترا «به خوا زۆله» یه عنی به خوا زی ره که، من بلیم چی ئیوه به زمانی خو تان رازی نابن و شیوه ی گف تو گو ی کوردیتان بی عه یبه، ئەو بیگانه یه ی گه لاویژ ئە خوینیته وه عه بی لی ئەگریت ناگای له گف تو گو کانی شمانه.

ئینجا بیینه وه سه ر کاری ره خه کانت له رباعیه کان.

بو رباعی یه که م بی ده لیل فه رمو ته مصره عی یه که می له نگه، ئەگه ر ده لیل تان بدایه منیش به ده لیله وه وهرام ئەدایته وه به لام وه ک تو هه ر ئەلیم له نگ نییه. دوا ی ئەوه مه عنای «کویم مه یل بینی روو له وئ ئەکه م» مادام جیگه و هه ده ف مه علوم نییه تو ناتوانی به باری موسته حیلان و خراپه دا مه عنای لیک بدیه ته وه، تو هه ر وه کیلی هاو بییره کانی خو تی وه کیلی من نیت.

بو وهرامی رباعی دو وه ئیسته ش ئەلیم دهنگی جوانیکی به سه زمان که هه موو ژبانی له رپی خزمه تی ئینسانیه تدا سه رف ئەکات خو شتره له لام له دهنگی ئینسانی دروژنی رپاکاری به دمه کی سپله بو ئینسانیه ت.

له رباعی سییه مدا ره خه ت ئەوه یه دنیا گل و ئاوه، کا و ئا و نییه، من ئەلیم ئەو رباعیه بو خوینده وار یک که ئەزانئ (مشبه و مشبه به) زور جار یه کبکیان ناو نابری به قهرینه ئەو ویتریان ئەزانئ و هه روه ها ئەو شتانه ش که لازم و ملزم بن زور جار هه موویان ناو نابرتن، که یه کبکیان وترا خوینده وار له خو یه وه ئەو ویتریان ئەزانئ، بو قور، کا، گل، لازم که دووانیان مه وجود بوون سییه م ناو بردنی هه یج مانای نییه، توخوا کئ هه یه بی بلتیت ئەوه کا، ئەوه ئا و، هه ندئ قور بگروه نه زانئ گلئیش لازمه؟! بیجگه له مصره عی پیشو له شیعه رکه دا «که لاهه» هه یه که قور له لوازماتیه تی وه ک و تمان کا، ئا و، گلئیش لوازمی قورن، علاوه ی ئەمانه ش مه حال جائزه بو ته سه روف له بهر قافیه.

بو کورسی خه لک ره نجا بن: مه به ست ئەوه یه یه کئ له رتگه یه کی غه یره مه شروع بو

پیشکشی ماموستا ا. ب هوری

ف. بیگهس

مه بهس له ره خه گرتن له شیعر و ئه ده بیات ئیسلح و ریگا نیشاندانه نهک شه ره قسه ، به وه لامه که ی گه لاویژی ژماره (٤) سالی (٥) تانا وا ده رکهوت که دلگیر بوون منیش وام به ئیوه دا رانه ئه پهرمو که ئه وهنده که م چیکلدانه بن ناموزگار به کانم به خراپ تی بگهن ، ئایا نهت بیستوه که پیشینان وتویانه : (دۆستم ئه وه یه که ئه مگریتی). جا بابینه وه سه ر کاری وه لامه که ت.

من خوانه خواسته چون به تو ئه لیم خۆت ناو ناوه (عومهر خه یام) ، مه بهستی من ئه وه بوو که که سی په پره ی که سیکی کرد ئه بی یا شان به شانی ئه وکه سه بروا به ریډا یا هیچ نه بی نه ختی له و بچی ، خۆ به ناشوگری نه بی شیعره کانی ئیوه هیچ فریکی به سه ر شیوه و بیر و ئسلوبی خه یامه وه نیبه ، تکات لی ئه که م پیم بلتی کام رباعی له رباعیه کانت له هی خه یام ئه چی ؟ و ئه و که سانه کین نیشانت داون که خۆت وتوته ؟ ئایا نیشانی (زیوه ر ، بیخود ، پیره میرد ، سه لام ، شیخ نوری) ت داوه ؟ ئه گه ر راست ئه فهرمووی پیم بلتی وه کو من بزانه ت نه ها بز سی چوار که سیکی نه شاره زات خویندۆته وه که به (باشه) ی ئه وان دهس خه رۆ بوویت و له گه لاویژ بلاوت کردۆته وه .

بۆ ئه مه ی زۆر درێژه ی پی نه ده یین ئه م داوا یه مان که عباره ته له چاکی و خراپی رباعیه کانت که له گه لاویژی ژماره (٢) سالی (٥) دا نووسراوه حه والهی وجدانی شاعیر و ئه دیبانی کوردی ئه که یین و به په رۆشه وه تکایان لی ئه که یین که بیر و باوه ری خۆبانمان له لایه ن ئه و رباعیانه وه له گه لاویژا بۆ بنووسن که به ته واوی پی له ناته واوی شیعره کانی خۆت بنی و جاریکی تر تووشی هه لئه ی وا نه بیته .

جه نابی ماموستا ا. ب هوری ، ره خه که ی من وه کو فه رموتانه بۆ ژبانی کورد نیبه ته نه ها شیعره کانی تۆیه که ره ونه ق و نرخی ژبانی کوردی شکاندوه و هه رکه س بیخوینیتته وه به هۆی ئه وه وه (نه فرین) له هه موو شیعریکی کوردی ئه کا ، ره نگه ئیوه وا بزانه که شیعره کانتان نمونه ی به لاغه ت و فه ساحه تی ژبانی کوردییه و هه رکه سی ره خه ی لی بگری و ده کو ره خه ی له ژبانی کورد گرتی وایه ئه گینا که ی من ره خه م له ژبانی کورد گرتوه و ، چون من قسه و په ندی پیشینان به ناشیرین ئه ژمیتم ؟ چونکه هه ر که سه نه ختی

به رزی خۆی هه ول بدات ، یا له ری گه بشتن به و به رزیبه ی وا هه زاران که م دهس و هه ژار له ناو بچیت و حقوقیان بکرتیت به ژیر پیوه که ئه مه ش ته ماعکاری پی ئه لاین و حه قتیکی مه زمومه ، مه بهس ئه وه نیبه به ته ریقه یه کی مه شروع هه ول بدات که به عه ره بی (طموح) ی پی ئه لاین و شتیکی جوانه ، که وا بوو تو به پیچه وانه ئه مه شتان وه رگرتوه .

ماموستا ف. بیگهس وا وه رامی ره خه کانم دا یته وه تکام وایه لیم بیووری وه ک من له تو بوردم .

تینگه یشتیبی ئەزانێ ئەوانه هه موو نایابن و له جیگای خۆیا به کارهینراون. تیناگه م ئەمه چ دهخلیکی هه یه به سه ر پباعیه کانی تۆوه، راست بۆ ئەمه بوو (هه مزه له هه باست چی... له ته ور داست چی)

کاکه ا. ب هه وری:

نازانم جه نابت چ نه وعه ده لیلیکت ئەوئ که نیشانته بدهم و له نگی ئەم مصرهعه (من که بئ پرس بئمه دنیاوه)، ئەگه نه ختی زه وقی ئەده بیته بئ ئەبوایه بتزانیا یه که له نکه، جگه له وهش پباعیه کانی تۆ که له سه ر ئاهه نگی (مستفعلاتن مستفعلاتن) ه، فه رموو ئەم مصرهعه ی بئ بکیشه وه بزانه چۆنه و ئەگه ر باوهر به وهش ناکه ی ههروه کو له پئشه وه عه رزم کردی له نگی و که م و کوپی و بئ مانایی پباعیه کانم حه و آله ی رای شاعیر و ئەدیبه کانی کورد کردوو ئەوان وه لمان ئەده نه وه.

جه نابت ئەفه رمووی که من (ده نگی حه یوانیکی به سه زمان که هه موو ژبانی له پئی خزمه تی ئینسانیه ته سه رف ئەکات خۆشته ره له لام له ده نگی ئینسانی درۆزنی ریاکاری به ده مکی سه لئه ی مضر بۆ ئینسانیه ته) که چی به پئچه وانه ی ئەوه له پباعیه که تا ئەلئیی:

(قه سه ی نه زان و پیاوی ریاکار * لای من گه فینه یا زه رینی که ر)

له م پباعیه دا وادیاره که تۆ ته نه فور ئەکه ی له گه فینه سه گ و زه رینی که ر، چونکه وه کو قسه ی نه زان و پیاوی ریاکار وایه که چی له لایه کی تریشه وه له وه لامه که تا خراب، ئەمه چی به سه ر چیه وه یه ؟ هه ر خۆت خۆت رد کردوه.

- ئیسه که منال بووین له مه کته با خویندوو مانه ئەرز دوو به شه (۱) ئاو (۲) گل (وشکایی)، نه مان بیستوو که سه به شه ئاو، گل، کا، ئافه رین مامۆستا ا. ب هه وری بۆ خۆت و نه زه ریه ی تازه ته که وا ئینقلابت دا به عیلمی جوگرافیا. ئەمه ش ئەخه ینه پئش چاوی مامۆستایان و زانایان بزائن ئەوان چی ئەفه رموون.

مامۆستا ا. ب هه وری، و بزائم به م قسانه نه ختی سه رمان یه شانی لیمان ببوره، تکا ئەکه م ئەمه جاره ش وه کو جاری پئشو قسه کانم به خراب وه نه گرن.

سه ربه دانی له (ئه ده بیاتی مه نگوپی)

ف. بئکه س

ئه وه نده ی له گه لاوئیدا به شی لیکۆلئینه وه ته رخان کراوه من زۆر ته وشی ده ر دیسه ری و ناخۆشی بووم، باوهرم بئ بکه ن له ژنی خۆم بئزارم ههروه کو پئشینان و ته ویا نه (داریکم به ده سه ته وه یه هه ردوو سه ری... نازانم چی بکه م؟ ئەگه ر په خنهم له شیعی که سه گرت ئەوه که سه له خۆپایی لیم ئەبئته دوشمنیی به خۆینی سه رم تینوو، چونکه داخه که م ئیسه ش هئشته له مانای (په خنه گرتن) نه گه یشتووین، به جنیوی ئەزانین، ئەگه ر قسه ش نه که م و هه ر چیه که دی چاوی لئ بنوقئیم و به سه ریا برۆم و گوئی نه ده مئ ئەوه ش نابئ، چونکه زۆر به گونا هئیکی گه وه ی ئەژمبیرم ئەگه ر ئاو له لیکم رینگا هه له بکارییی نیشان نه ده م و نه یخه مه سه ر شه قامی راست به شه رتی خۆشم شاره زای ئەو رینگایه بم، جا له به ر ئەمه که با سم کرد سه رم لئ شتواوه زۆر خراب دامام نازانم چی بکه م؟! له گه ل ئەوه شدا من گوئ ناده مه هئچ که س و له په خنه گرتن هه تا پئم بکری دس هه لئاگرم، چونکه به پئیستی ئەزانم له سه ر شانی خۆم بۆ به رزکردنه وه ی ئەده بیاتی کوردی هه تا له توانامایی هه ول بده م و درئعی نه که م، خۆ یه جگار له م رۆژانه دا خوا بئ چا وینیان بکا ئەوه نده (شاعیری تازه کووره) په یدا بووه له ژماره نایه، پیاو نازانئ له کامیان بکۆلئته وه، جارئ با (ئه ده بیاتی مه نگوپی) تان بخه مه پئش چاو، سه رنجی بده نی بزائن چۆنه، بۆ ئەوانه ی تریش خوا یاری هه رچیه کمان له دس بئ درئعی ناکه یین، ئەمجا تکاتان لئ ئەکه م گه لاوئیری ژماره (۵) سالی (۵) بگرن به ده سه ته وه و ته ماشای لاپه ره (۴۲) ی بکه ن:

له پباعی یه که مدا مه نگوپی ئەفه رموئ:

ئه گه ر له سه رته مه یلی چاو ئەنداز

ئاگات له خۆبئ له ژنی زۆر جامباز

ئه وه ی به غه مزه و غه رام ئە ته وئینی

له چنگ هه زاران خۆی کردوو هه رباز

جارئ له پئش ئەوه ی که بۆ مه عنا بگه رپئین، چونکه (المعنی فی بطن الشاعر) دئینه سه ر کئشانی، بۆمان ده رئه که وئ که مصره عی دووه م و چواره م له نگن، ئەبوایه بی فه رموایه (ئاگات له خۆ بئ له ژنی جامباز) و وشه ی (زۆر) لئره دا زیاده و له مصره عی چواره مدا بی فه رموایه (ئه گه ر دروست بئ) له چنگ هه زاران خۆی کردوو هه رباز.

لێرهشدا حهرفی (و) زیاده خوۆ ئهگهر ماناشت ئهوی نه من، نه توۆ خوۆی تیناگا چی
فهرمووه.

تهماشای رباعی دووهم بکهن ئهمهیه:

ئوهی گهرهکیه خاکی کا پیرۆز
نابی گوپی باته نالهی جگهر سۆز
باغی ئیستقلال بهبی خوین ناروی
برات بی خائن بیکه فدای هۆز

لهم رباعیهدا کهم و کوری تیا نییه له کیشانا، بهلام داخهکهم له لایهنا ماناوه نهیتوانیوه
باش دهری بخا، ئهباویه مصرهعی دووهمی ئهه رباعیه و ابوایه (بهبی گوپی دانه نالهی
جگهر سۆز) وه له مصرهعی چوارهمدا ئهگهر و ابی جوانتر نییه؟ (برات خائن بی بیکه
فدای هۆز).

رباعی سییهه بههزار حال و نالی عهلی پیاو ئهتوانی مهعنایهکی بو بدۆزیتهوه و
لهنگیش نییه بهلام ئهگهر له مصرهعی دووهمما بیووتایه (ژبانته تاملین بکه ئهی دلسۆز)
گهلی جوانتر بوو.

رباعی چوارهم ئهمهیه:

ئوهی که ئهتکا محبوس له ناو هۆز
ژیانی پاکه و ئاشنایی دلسۆز
(ده) دۆستی یهک رهنگ له خووشی تالی
ئهتوانی تیکدا ئوردووگای ئالۆز

له کیشا لهنگ نییه، بهلام بهخویندنهوهی مصرهعی ئهوهل شیعری شاعیریکم دیتهوه
بیر که تازه فیکری کوردی بووبوو...

وتوویهتی (ئهن له تهفتیش هات له کوردستان) ئیحتیاج ناکا ئهویتر بنووسین. خو
مصرهعی چوارهمیش هیچ مهعنایهکی تیا نابینم، چونکه (اوردوگای ئالۆز) به مهعنا
ئوردووگایه که لهخویا پشتیو و تیکچووبی، ئیتر له تیکدانیا چ هونهریکی تیدایه؟

ئهمهش رباعی پینجهم:

وهک مۆرهی شهترهنج ناگری ئاسایش
ئهو پیاوهی خوۆ کرد بهدر و ئارایش

چونکه ههر وهزعی که توۆی بدوی
ئهی مهوزوعت بو بکا با جاریش

دهستم داوینت کاکهی مهنگوری لهم رباعیهدا چ نیاز و مهبهستیکت ههیه، تووبی خوا
ئهگهر بۆمان دهرنهخهی، جارئ له یاری شهترهنج موره نییه و، مورهش ئاسایش ههیه
ئهی ههر به لایهکا بکهوی سا یا لهسهه یهک، یا لهسهه دوو ئیتر بوچی ئاسایش نییه؟
جگه لهوهش ئهگهر لیم ببوری ئهتوانم بلیم ئهه رباعیه هیچ مهعنایهکی تیا نییه و کهس
تی ناگا.

وا ئههجاره (ئهدهبیاتی مهنگوری) مان خسته پینش چاوی خویندهواران مهبهستیتمان
تهنها ئیسلح و ریکا نیشاندانه هیچ ئامانجیکی ترمان نییه، هیوامان ههیه بتوانین لهم
ئهکهدا که گرتومانته ئهستۆی خویمان کهم و زۆر خزمهتیکی شیعر و ئهدهبیاتی کوردی
بهجی بهینین و ههروهکو له پیشهوه و توومانه گوۆ نادهینه توانج و پلاری کهس، خهلیکی
چی ئهلی با بیللی، دهس له دهس و قوهت له خوا.

کۆچی بێکەس

ئەری مەرگ! ئایا تاپۆبەکی خەیاڵیت و لەژێر سیبەری هەتاوا ئەژیت؟ یا تارمایی بەردیگی بێ گیانیت و لە سووتانی دڵ لا ناکەیتەوه و نە باکت بەگەرما و سەرماي پۆژگار هەیه؟ هێچیان نیت بەلکو وینەیهکی بەسامیت، دلت هەیه بەلام رەقە، گویت هەیه کەرە، چاوت هەیه بۆ چاکانت هەلخستوو، دەستیشت هەیه بریان ئەدەیت!!!...

فایق شاعیر بوو کە لەم سەدەدی بیستەمەدا پێوه بنازیت، خەیاڵاتی بەرزى بنەوبارگەى ئیمە بوو، دلی ساف و پاکی ئاوینەى بێ گەردى شاخەکانى کوردستان بوو کە تیايا بېرسکیتەوه، زمانى پاراوى ئیستگەى ئەو خەیاڵاتە خەمڵتوانە بوو کە سەلەهای سەلە لە توتی دەروونی کۆریە کوردەکاندا، بەفیکری میلییە تیشی ئەو دیارە وەکو مانگەکەى هاویرازی لە ئاسمانى کوردستاندا هاتوچۆی ئەکرد.

کەچی ئەو مەرگە دڵ رەقە نە بەزەیی بەبیکەسى ئیمەدا هاتەوه نە بەناکامى (بیکەس)دا، هێچ سەرى لەو تۆفى رۆژى ۱۸/۱۲/۱۹۴۸ نەکردەوه بەمیتوانى، گیانى پاکی لە باخچەى لەشیدا و گۆلى هیواى لە باخى ژيانا هەلکش، لەشەکەشيان لە شارى سلیمانى برد بۆ هەوارگەى نازیزان، بۆ ناو دارنەرخەوانەکانى (گردى سەیان)!

فایق تۆ کۆچت کرد بەلام وا مەزانه کۆچی بێ خاوەن بووه، تۆ شاعیری بەرز بوویت، تۆ لە ریزی نیشتمان دۆستەکانى دا بوویت، لە بیرمان ناچیتەوه ناوەکەت وا لە گۆشەى دلمانا، فکەرەکانت وا لە پەرەى مینشکمانا، ناوونیشان و ناکەین، جارێ بەدوعا تا رۆژى لبقا.

هاویرتم بیکەس!

ئەى فریشتەى شیعری جوان!
کۆستى کەوتوو هەردوو کمان!
بۆ ئەم جارە بیکەسە!
کە وتمان بیکەس، بەسە!
شاعیریەک بوو فەننان بوو،
ئەدای خور، خرۆشان بوو،
بۆ باغچەى کزى کوردی
بولبول بوو نەغمەى وردی:

سەرەرای بەهرەى فەننى
دلسۆز بوو بۆ وەتەنى،
نرکەى شیعری رزگاری
بیکەس، شتیکە دیاری:
لە هەموو کوردستانا،
لەناو بیــــر ئازادانا!...

پەربى شیعری شۆخ و شەنگ!
تۆ دلتەنگ و من دلتەنگ.
با سکالا بۆیە کتتر
لەگەل ئاخى سارد و سڤ،
دوور و درێژ هەلپێژین!
مەیتى بیکەس ئەنپێژین!

ئاشناى تۆ بوو، ھاوړپى من،
لى داگيركردين (مردن!)
ئەى پەرى نارەوايە
فرميسك له چاومان نايە:
چونكه بيكهس بچووك بوو،
پايهى كۆمهلى سووك بوو!
كام پياو ماقول، كام گهوره
كه بهرزى جى ژور ههوره،
وينهى ئەو جوامپىر بوو!
بهرامبەر دوژمن شىر بوو؟
له كاتىكا ئەوانه
نۆكهەر بوون بۆ بيگانه،
دهست لهسەر سنگ ئەوهستان،
يان بۆ پايه، يا بۆ نان...
بيكهس بوو وهك پالنهوان
پهنجەى له چاوى چهقان،
پهنجەى تيرى سهرزەنشت،
داخى دلى خووى پى رشت!...
بهلى بيكهس نابووت بوو
جارچار برسى بوو، رووت بوو،
بهلام كام تير، كام پۆشته
وينهى ئەو، ئەى فريشته

بى باک وهستا بهرامبەر
نووكى سونگىي ستهمگەر؟
كى وا: وا له ژير زنجيرا
ئازادى هات به بىرا!
به شيعرى جوان نه رانى:
به يادى كوردستانى!...
ئەى شوخ و شەنگ، ئەى پەرى،
زۆرتەر بۆ ئەوهى بگري:
كه بى بهرگى و بى نانيسى
خووى له رووى تۆ ئەزانى،
له گەل ئەوهش تا مردن
نه كهوت له تۆ په رستان!
مل كه چى قيبلهى رووت بوو،
ديوانهى عيشوه و خووت بوو...
وهك هەندى شاعيرى تر
-تا يادهيهك گورچك پى-
ته ماع هەلى نه فريوان
شيعر بفرۆشى بۆ نان؛
ئابرووت بهرى وهك برديان،
بهو كردارانەى كرديان!...

له پاشانا ئەى پەرى!
نابى له بيكهس بگري،

که گیرۆدهی مهستی بوو،
مهستی ئه و مه بهستی بوو!
ناوچه و سه ردهمی ژینی
پر بوو له ناشیرینی،
ولاتی پهریشمان بوو،
بو هاوولات زیندان بوو؛
نه ته وهی هه موو هه ژار،
مایه ی رهنجیان بو زۆردار،
هه موو برسی، دهغه زار،
نه زان و نه خوینده وار...
دیل بوون: هه م بو بیگانه،
هه م بو ئه و زۆرداران ه،
که خویشیان ئه یانمژین
بو خه لقیشیان سه ره ئه برین!
ئه مجا که ئه سیری ئاوا:
که شتی بو گهردا و ئه پروا،
هه زاران هاوار بکری
که س نییه رپی راست بگری
ناچار خوئی سه رخۆش ئه کرد،
ههستی فه رامۆش ئه کرد!
جارجار، که زۆر پهست ئه بوو،
که میکیش بهدمهست ئه بوو،

داخی دلی خوئی ئه پرشت
به جوین، توانج، سه رزه نشت!

ئه ی فریشته ی چاوخومار!
به لام بیتکه سی هوشیار،
بیتکه سی دنیای نووسین
دانه ری به سته ی شیرین،
مه به سته ی من و تو به،
بو ئه وه ئه م (رۆ - رۆ)یه!
تۆ: په ربی شیعر و جوانی
من: هاو رپی گیانی گیانی
دانیشتین به جووت، دل ته نگ،
پرژین فرمی سکی مه نگ،
بو شاعیریک بیتکه س بوو
به لام (که س)، ئیمه ی به س بوو!
سا بالای بو ره شپۆش که،
گری شیوه نی خو ش که،
به په رده ی نزمی ماته م
به سته ی کوردی پر له خه م
له سه ره مه یته ی بخوینه
وه فای جوانی بنوینه
بو شاعیریک که گیانی
لیی هه لئه قولا جوانی،

ئەگەر چى ھۆى بەختى خۆى
 جوانىيى فەسالى نەبوو بۆى!
 ناقوللا و تىكسمپراو بوو،
 پرومەت كونج، كزى چا و بوو
 ھونەر بۆ (پرووخۆشى) ى بوو
 كە خەوشى داپۆشىبوو!
 بەلام پەرى! تۆژىرى
 خاوەندى ھۆش و بىرى؛
 جوانىيى بالا و دەموچا
 بەھرى تا سەرنىن بۆ پىا و؛
 ھەزار چا و جوان، قەد بارىك
 كە وتونە چالى تارىك،
 چى بەجى مالە دوایان،
 بۆ دوست و ئاشنايان؟
 يا جوانىك تا (پىرى) ما
 كام گىرۆدەى بىرى ما:
 خوينى كولمى چەن گەش بوو؟
 چا و برۆى رەش بوو؟
 يەك جوانىيە: باى پايز
 گەلاى زەرد ناكاهەرگىز
 كە، لە گيان، سەرچاوەى دل
 سەرھەلئەدا قولە قول:

ۋەك رۆح سووكى، پرووخۆشى،
 خوين گەرمى، خزمەت كۆشى
 دللى باش، دەروونى پاك
 بىرى پروون، كەردەۋەى چاك
 پىشستىرى گشت ئەمانە:
 بەھرى ھونەرى جوانە!
 بەپراستى ئەو فەننان بوو،
 سەلىقەى شىعەرى جوان بوو!

 ئەى شىۋە شوخ، ئەى پەرى!
 دانىشە لای ژوور سەرى،
 ۋەك يارى ۋەفادار بە،
 بەپراستى خەفەت بار بە،
 قىزى زەرد با پەشىۋى،
 بەستەى خەم لەسەر لىۋى:
 تۆبلى و منى ھاۋرى،
 تا دەستەم قەلەم بگرى
 ئەنوسم: دىپر دىپر، بەن بەن،
 بۆ بىكەسى شىعەرى شىۋەن!...

پیراڤت

- 5 له‌باره‌ی ئەم دیوانه‌وه
- 6 بێتکه‌س شاعیری ڕاپه‌ڕین و نازادی
- 7 بێتکه‌س له‌ چهند لاپه‌ره‌یه‌کدا
- 11 **کوردایه‌تی**
- 13 فیکری سه‌رکه‌وتن
- 14 نامۆژگاری بۆ میلیله‌ت
- 15 ئەه‌ی وه‌ته‌ن
- 16 وه‌فدی کوردستان
- 18 یادی نیشتمانی کوردستان
- 19 ئەه‌ی وه‌ته‌ن
- 20 شینی مه‌حموود جه‌وده‌ت
- 22 ئەه‌ی کورد به‌سیه‌تی
- 24 ده‌ردی ده‌روون
- 25 ئەه‌ی وه‌ته‌ن
- 26 سه‌ده‌ی بیسته‌مه
- 28 چاوبه‌ست
- 29 بیسته‌ی (ژین)
- 31 کورد
- 32 بیست و چه‌وت ساڵه
- 36 قه‌ومی کورد
- 37 شیوه‌ن بۆ شه‌هیدانی ١٩ی حوزه‌یران
- 38 داری نازادی
- 39 تاک
- 40 تاخی کیسرا
- 41 خود په‌سندان
- 42 له‌ خوسووسی ئەده‌به‌وه‌ هۆشیاری
- 43 ده‌ردی ده‌روون
- 46 مونه‌وه‌رانی ئەم زه‌مانه
- 47 ستایش

زهره‌تی می‌زبانم
 ١ - سێمان - ١٠/٢٠١٩

داخی فززان عه‌رف خه‌مه‌ید غاڤ و نیکه‌وه
 گا به‌ ده‌ت جهریسی و عه‌دوگا به‌ ده‌ت او فیکه‌وه
 هه‌ر که‌ روژ آوا بو ایند بو عه‌وه‌ سکول ئه‌ که‌م
 وه‌ک و لای بینه‌ وه‌ خنی کا و وه‌وه‌ی آلیکه‌ وه
 چنگ له‌ سه‌ر سه‌ن بوی ئه‌ روین خه‌م و گه‌ر له‌ گه‌ر
 به‌ په‌نا آستی به‌ مه‌زه‌ و غای ملن با ریکه‌ وه
 جابه‌ یولار مه‌شته‌ی له‌ سه‌ر راض دا ئه‌ نیشی کو سه‌تی
 به‌ زمه‌ ایوان به‌ ده‌ وری عاره‌ فی مه‌سه‌ته‌ نه‌
 هه‌وت سه‌ر زه‌وی ئه‌ گه‌ رنو ئه‌ی رفیعی تو سی نه‌ی
 زا بویری هه‌ر به‌ گه‌رانی و قه‌زی عه‌تیکه‌ وه
 عاری و یاره‌ له‌ هه‌ر دو گه‌ر سه‌ رو و به‌یم له‌ی
 خه‌یر ایتر من به‌ سه‌ر المان و نووشی خو خه‌یکه‌ وه
 هه‌ر گه‌ر عازق به‌م تو خه‌یرا رفیق لومم هه‌ر که‌ن
 زهره‌تی سه‌ی ته‌یانه‌م به‌م دژی تاریکه‌ وه
 م . ب . ک . س

98	نا ئومىدى
100	زەحمەتە بىي مەي ژيانم
101	عارەق ئەخۆم
102	بېزاري
103	شىنىيى مستەفا مەزھەر
104	شىنىيى محەمەد ئەمىن زەكى بەگ
106	دەردى دەروون
109	بەھارى سلىمانى
111	ئەي مانگ
113	لاي لايەي (شىركۆ)
115	ئەستىرە گەشە
117	چ خۆشە!
118	شىنىيى قالەي ئايشەخان
119	ئەو دولبەرە
120	كەرەكانى شىخ سەلام
121	بەھار نامەوى
122	تووشى لافاوى عىلم بووم
123	بەبۆنەي بۆمباي ئەتۆمەوہ
124	گفتوگۆي (بىكەس) لەگەل زەمانە
126	من و ئىفلاس
127	شىنىيى پانتۆلەكەم
128	شىنىيى «جەلاو»
129	موسابەقەي كەرسواري
130	سەر دانانەوئىم
131	بە دوو زمان
132	جەزنى من
133	تىي ھەلكتىش
134	شىسەنى رابردوو
135	بەشارەت لە گشت مەئموورەكان ئەوا تىباترۆ ھاتەوہ
137	قصيدة عربية الى فتاة سورية
138	دەردى دەروون
139	ھەرکەسى
140	جەزنى چى؟

48	ھوشيارى
49	شاخى گۆيژە
51	گۆمەلەيەتى
53	كە پارەت بوو خزم زۆرە
54	عەببە... عەببە
55	داد لە دەست تىباترۆ!
57	تىباترۆ بىي چاترە
60	بەبۆنەي دانانى يانەي فەرمانبەرانى ھەولتەرەوہ
61	ھەول و تىكۆشىن
63	خوا كىنو نەبىنى، بەفرى تىي ناکا
66	نەسرین
68	فیز و لەخۆبايى بوون
70	قوسمار
72	ئاواتى دل
73	شىخەكان
74	ئەي مەلا
75	ئاخ مەلا
77	مەلا و شىخەكان
78	باسى رەمەزان
81	مەرھەم و دەرمانى
82	يانەي سەرکەوتن
83	ئەلەكتىرىكى سلىمانى
84	ئەي ھاوار لە دەست دختۆرى خراپ
85	وہسفى حال - بۆ پىرەمىرد -
86	پاشەكەوت كىردن
87	ھەستى دەروون
89	بەشارەت بىي لە قەومى كورد
91	ساقى لە پەردە دەرھات
93	خەيالى ژىر لىفە
94	گۆپان
95	ساقى نامە
97	شۆرى بىكەس

142	تاوی تر ئه مرمر
144	یاری من
145	وهسفی پیره مه گرون
146	وهسفی تانجه پۆ
147	بیزار بوون له موعه لیمی
148	قوتابخانه ی زانستی
149	جهژنه پیروژه
150	چوونه مه یخانه
151	شییری مندالان
153	تۆ چیت؟ من کوردم!
154	شوان و مه په کانی
155	گۆزانی سپۆرت
156	دایک
157	به یانی
158	ته ماعکاری
160	به کیه تی
162	جوتیک کۆتر و بۆقیک
164	شیرۆ و مار

